

ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም

ዶ/ር ቢሊ ግራሐም

ትርጉም ተስፋዬ መኮንን

ራዕይ አሳታሚ

አዲስ አበባ 1993 ዓ.ም.

ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም

Peace with God

ያለ አሳታሚው ፈቃድ ማባዛት ወይም የተወሰነውን ክፍል በተለያዩ መንገዶች ማራባት በጥብቅ የተከለከለ ነው

ራዕይ አሳታሚ

የፖ. ሳ. ቁ 2332

አዲስ አበባ

RP TR 09 2M

ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም የሚለውን መጽሐፈን ከዛሬ ዐርባ ዓመት በፊት ከጻፍኩ ወዲህ ዓለማችን በላምና እርጋታ ለዘበቂታው የተለየው ይመስላል። አድገን ለአካላትና ከመድረሳችን በፊት ዓለማችንን የኒውክሌር ጦርነት ቢያመለክቱት በሚል በጋት ብዛት ያላቸው ወጣቶች ከሕይወት ለማምላጥ የየራሳቸውን መንገድ መፈለግ ጀምረዋል። የማምላጫ መንገዶችን በማዘጋጀት ልዩ ችሎታ ያለን ትውልድ ነን። ይህን በምጽፍበት ጊዜ እንኳ በተለያዩ የዓለማችን ክፍሎች ጦርነት እየተቀጣጠለ ነው፤ በትልልቅ የከተሞችን አደባባዮች የተኩስ ድምፅ ሳይሰማ ውሎ ያደርበት ዕለት ጥቂት ነው። ብዙ ጦርነቶች ይደረጋሉ ወደቤታችን ገብተን ሰላምን ለማግኘት ብንሞክር እንኳ የብዙዎቻችን ቤት በሁከትና በብጥብጥ ተሞልቶል፤ የብዙዎቻችን ትዳር በመፍረሱ ቤታችን የምንፈልገውን ዋስትና ሊሰጠን አልቻለም፤

በብዙ ሚሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎች የዚህን መጽሐፍ የመጀመሪያ ቅጂ አንብበዋል። ይኸው መጽሐፍ ከሠላሳ በላይ በሆኑ ቋንቋዎች ተተርጉሞአል። ይህን መጽሐፍ በማንበባቸውም የራሳቸው ወይም የሚያውቋቸው ሌሎች ሰዎች ሕይወት መስወጡን የሚገልጽ በብዙ ሺዎች የሚቆጠሩ ደብዳቤዎች ይደርሱናል። በተለይም በምሥራቁ ዓለም በጣም ተነባቢና ተወዳጅ ሃይማኖታዊ መጽሐፍ መሆኑንም አረጋግጠናል። ከነዚህ አገሮች በአንዱ የአንድን ክርስቲያን ቀሪስት ሻንጣ ይፈትሽ የነበረ የጉምሩክ ባለሥልጣን በሻንጣው ውስጥ «ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም» የሚለውን መጽሐፍ ያያል። ቀሪስቱም «ያለኝ አንድ መጽሐፍ ብቻ ነው፤ ይህም በዚህ አገር ለሚኖር አንድ ወዳጂ እንደማመጣለት ቃል በሰገሁለት እንጂ ብስጥህ ደስተኛ ነበርኩ» ይለዋል።

የጉምሩክ ባለሥልጣንም «እንግዲያውስ አንድ አፍታ ባነበውበን?» በማለት ይጠይቃል። ስለዚህም እስኪያነብ ድረስ ከመጠበቅ በቀር ቀሪስቱ ምርጫ አልነበረውም። እስኪያነብ ድረስ ለሁለት በዓት ጠበቀ። ከዚያ በኋላ መጽሐፉን ሻንጣ ውስጥ አኖረና «አሁን መሄድ ይቻላሉ» አለው። መጽሐፉ ከታተመ ሠላሳ ዓመት ወዲህ በሚሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎች መመሪያዎቹን ተግባራዊ በማድረጋቸው በክርስቶስ ትምህርት ሕይወታቸው ተለውጦአል። ከእነዚህም አንዳንዶቹ ሞታቸውን በመጠበቅ ላይ የነበሩ ናቸው።

በብሪብቶል ኢንግላንድ በመካሄድ ላይ የነበረውን ታላቅ የወንጌል ስብሰባ ታስተላልፍ የነበረች አንዲት ሪፖርተር ወደዚያ ከመምጣት በፊት ወደ ቤተ ክርስቲያን ትሄድ እንደሆነ ለቀሪስታት ጥያቄ ስትመልሱ፡- «አዎን፤ ክርስቲያን ነኝ፤ በ1954 ዓ.ም. ቢሊግራሎም ባካሄዱት የወንጌል ስብሰባ ነበር ጌታን የተቀበልሁት» በማለት መልሳለች። ገና የአሥር ዓመት ልጅ የአዳሪ ትምህርት ቤት ተማሪ እያለች ወደ አንድ መጽሐፍ መሸጫ በፍራ ሄዳ ነበር። ከተደረደሩት መጽሐፍት አንዱ ይኸው «ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም» የሚለው መጽሐፍ ነበር። መጽሐፉን ገዝታ ሌሊቱን ማንበብ ጀመረች፤ አንብባ ከጨርሰች በኋላም በክርስቶስ አመነች። ምንም እንኳ በቤተክርስቲያን ውስጥ

ያደገች ብትሆንም የወንጌልን መልእክት ምንነትና እንዴት ክርስቶስን እንደምትቀበል የገለጸላት አልነበረም።

መጽሐፉ ከተጻፈበት ጊዜ ይልቅ ሳሬ ብዙዎች ግራ በመጋባት ውለጥ እንዳሉ አውቃለሁ፤ ብዙዎች ከእግዚአብሔር የሚገኘውን ሰላም እየተጠመ- እንደሆነ አሰባለሁ፤ ለሰዚህም ይህ መጽሐፍ ወደ እንደዚህ ዓይነት ሰዎች እጅ እንዲገባ ጸሎቴ ነው።

ቢሊግራሐም

የማያቋርጥ ፍለጋ

በፍጹም ልባችሁ ብትሹኝ ታገኙኛላችሁ። ኤር. 29፡13

ገና ከተወለድህበት ጊዜ አንሥቶ አንድ ትልቅ ነገር ፍለጋ ላይ ነህ። ያለማቋረጥ አንድ ከሁሉም ነገር በላይ አለፈላጊ የሆነ ነገር እየፈለግህ እንደሆነ ላትገነዘብ ምናልባት ብዙ ዘመናትን አላልፈህ ይሆናል። አንዳንድ ጊዜ ይህን ውለጣዊ መሻትህን እርግፍ አድርገህ ልትተወው፣ ፈጽሞ ከልብህ ልታወጣው ሞክረህ ይሆናል። ትኩረትህን ሥራህና ጉዳይህ ላይ ብቻ በማድረግ ለዚህ መሻትና ፍላጎት ምንም ጊዜ ላለመለጠትም ሞክረህ ይሆናል። አንዳንድ ጊዜ ይህ ምንነቱን በውል ከማታውቀው ውለጣዊ መሻት ያረፍህ ወይም የተገላገለህ ይመስልሃል። ይሁን እንጂ ዘረህ ዘረህ እዚያው እተነሣህበት ቦታ ትመለሳለህ። ምናልባትም «ሌሎች ሰዎች ምንነቱን በቅጡ የማያውቁት የእኔ ዓይነት ውለጣዊ መሻትና መቃተት ይኖራቸው ይሆን?» በማለት ራሳህን ትጠይቃለህ። አንዳንዶቹ በትዳራቸውና በቤተሰብ ሕይወታቸው የተላካላቸው ይመስላሉ። ሌሎች ደግሞ ጥረትና ዝና ለማግኘት ወደተለያዩ የዓለማችን ክፍሎች ሄደዋል። ሌሎች ደግሞ በዚያው በአገራቸው ሆነው በልጽገዋል፤ ኑርም ተላክተላቸዋል። ታዲያ እነዚህን ሰዎች ትመለከትና «በእኔ ልብ ውለጥ ያለው ትልቅ መሻት በእነዚህ ሰዎች ልብ ውለጥ ያለ አይመለስኝም» ምክንያቱም እነርሱ የሚፈልጉትን አግኝተዋል። አንደ እኔ ላይሆን የሚፈልጉትን አሳምረው ያውቁ ነበር፤ ለሰህንም ፈልገው አግኝተውታል። በዚህ መድረሻው የት እንደሆነ በማይታወቅ መንገድ እየተጓዝሁ ያለሁት አኔ ብቻ ነኝ። ምንም አቅጣጫ ጠቋሚ ምልክት በሌለበት መንገድ በመደናበር ላይ ያለሁት አኔ ብቻ ነኝ። በማለት አለበህ ይሆናል።

የሰው ልጆች የዘመናት ጩኸት

አንተ እንደዚያ ብቃለብም ብቻህን አይደለህም። ሰዎች ሁሉ አንድ ክቡር ነገር ፍለጋ ላይ ናቸው፤ ሁሉም ያንተው ዓይነት ናቸው። ሰዎች ሁሉ ዓለምን በሙሉ ለሚያለጩት ግብረ ገባዊ፣ ሞራላዊ ደዌና፣ መንፈሳዊ ባዶነት እንዳንተው ሁሉ ምላሽ ይሻሉ። ምሪትን፣ መጽናናትንና ለላምን ለማግኘት ሰዎች ሁሉ ይጮኻሉ።

የምንኖረው «በሥጋት ዘመን» እንደሆነ ተደጋግሞ ሲነገር እንለማለን። ታሪክ ዐዋቂዎች እንደሚነግሩን የለው ልጅ የአሁኑን ዘመን ያህል ፍርሃትና እርግጠኝነት ማጣት ገጥሞት አያውቅም። ለሰላም እናወራለን፤ ሆኖም በጦርነት ተከብበናል። ዋለትና ቢሆንን ብለን ብዙ መላ እንመታለን፤ ሆኖም አግኝተነው አናውቅም። ያገኘነውና የጨበጥነው ይመለሰናል፤ ሆኖም እንደጉም በንኖ ይጠፋብናል።

አንደ ድንጉጥ ሕፃን እንበረግጋለን፤ ወዴት እንደምንሄድ ግራ ተጋብተናል። አንዳንድ ጊዜ ደግሞ- «ይህ መንገድ ትክክል ላይሆን አይቀርም፤ ወደምንፈልገው የሚያደርለን ይሺኛው መንገድ መሆን አለበት»

እያልን እናለባለን። ሆኖም ውሎ ሲያድር ምን ያህል እንደተላላትንና፤ እንደተቃለልን እንረዳለን።

የፖለቲካዊ ነፃነት መንገድ

ከተጓዘንባቸው መንገዶች አንዱ «የፖለቲካዊ ነፃነት» መንገድ ሊሆን ይችላል። እያንዳንዱ ሰው የፖለቲካ ነፃነት ቢኖረው ኖሮ ዓለማችን የደለታ ቦታ ትሆን ነበር አንላለን። የምንፈልገውን ዓይነት መንግሥት የመምረጥ ነጻነት ቢኖረን ኖሮ ሕይወት ጣፋጭ ይሆን ነበር በማለት እናስባለን። ፖለቲካዊ ነጻነት ቢኖረንም የተሻለ ዓለም ግን የለንም። የየዕለቱ ጋዜጦችን ለንመለከት ለለተንበራፋው ንጥቂያ፤ ዘረፋ፤ ወንጀል፤ ሙሉና፤ በሥልጣን ያለ አግባብ መጠቀምና መድልዎ እንመለከታለን። አዎን፤ የፖለቲካ ነጻነት አስፈላጊና ጠቃሚ ነው፤ ይሁን እንጂ ብቻውን የምንፈልገውን ዓለም ሊያለገኛልን አይችልም።

ሌላው ብዙዎች እምነታቸውን የሚጥሉበትና የሚተማመኑበት መንገድ ደግሞ ትምህርት ነው። በትምህርት የተደገፈ ፖለቲካዊ ነፃነት ተአምር እንደሚሠራልን ገመትን፤ ለሌሊትም ሁላችንም ወደ ትምህርት፤ ወደ ዕውቀት መንገድ አቀናን። መንገዱ ብሩህና ቀና መስሎ ታየን፤ ደስ ደስ እያለን ወደፊት ገልገለን፤ ታዲያ የት አደረስን? መልሱን ታውቁታላችሁ። በታሪክ ውስጥ ከተነሣ ከማንኛውም ሕዝብ ይልቅ ብዙ መረጃዎችን አግኝተናል፤ ሆኖም ከየትኛውም ሕዝብ ይልቅ ግራ የተጋባን ነን። ዛሬ ያሉ የሁለተኛ ደረጃ ተማሪዎች በጥንት ዘመን ከነበሩት ታላላቅ ምሁራን ይልቅ ለለፍጥረት ዓለም ሕግ ያውቃሉ። ይሁን እንጂ፤ አእምሮአችን በዕውቀት ቢሞላም ልባችን ግን ባዶ ነው።

ከቀረቡት መንገዶች ሁሉ በጣም አለተማማኝና ብዙዎችን ማግለል የቻለው መንገድ ደግሞ «ከፍ ያለ የኑሮ ደረጃ» ለችግራችን ሁሉ መፍትሔ ነው የሚለው ነው። ይህ መንገድ ማንም ወደሚፈልገው ወደተሻለና ደለተኛ ሕይወት በቀላሉ ሊያደርስ እንደሚችል ብዙዎች እምነታቸውን ጥለውበት ነበር። የተሻለ ቤት፤ የተሻሻሉ የቤት ውስጥ ዕቃዎችና የተሻሻሉ የመኪና ዓይነቶች ኑሮአችንን ደለተኛ እንደሚያደርጉልን እርግጠኞች ነበርን።

እለቲ ረጋ በሱና ዙሪያውን ተመልከቱ! በአንጻራዊ መልኩ ቢሆንም የፖለቲካ ነጻነት አለን፤ ብዙዎችም ከከፍተኛ የትምህርት ተቋማት እየተመረቁ ይወጣሉ፤ በመጠኑም ቢሆን የኑሮ ደረጃ ተሻሽሎአል። ታዲያ፤ ይህ ሁሉ ሰዎችን ደለተኞች አድርጎአቸው ይሆን? ለንፈልገው የነበረውን እርካታና ደለታን ለጥቶን ይሆን? ለሕይወታችን ትርጉም ለጥቶን ይሆን?

እነዚህ ነገሮች በራሳቸው ለሰዎች እርካታና ደለታን መስጠት በፍጹም አልቻሉም። በአሁኑ ጊዜ ከቀድሞ ሰዎች ይልቅ ብዙ መሻሻል የታየበት ዘመን ላይ ነው ያለነው። ቀድሞ ውቅያኖስን ለማቋረጥ ጥቂት ወራት ይወለድ ነበር፤ አሁን ግን በጥቂት ሰዓታት ልዩነት ይህን ማድረግ ተችሎአል። በድሮ ጊዜ መዳኛ እንደሌላቸው ይታሰቡ ለነበሩ ሕመማች መድኃኒት ተገኝተዋቸዋል፤ የባቢሎንን ግንብ ቁልቁል ለማየት የሚያለችሉ ለማይ-ጠቀስ

ሕንፃዎች ተሠርተዋል። የባሕር ውስጥ ምሥጢራትን ደርሰንባቸዋል፤ በሮኬት አማካይነት ወደ ለማይ ተመንጥቀናል፤ ታዲያ፤ ይህ ሁሉ ግኝታችን ውስጣዊ ባዶነታችንን መሙላት ችሎአልን? እርካታን አግኝተናልን? ለምን? እዚህ አንዳለን፤ ወይም ደግሞ ከሕይወት ምን መማር እንዳለብን በቂ ገለፃ ሊሰጡን ችለዋልን? ወይስ፤ አሁንም ያ፤ ውስጣዊ መሻታችንና መቃተታችን አብሮን አለ? ፍጥረት ዓለምን በተመለከተ ያገኘነው የተሻለ መረዳትና ዕውቀት ይበልጥ መጽናኛችን ሆኖአል? ወይስ ይበልጥ ብቸኞችና እቅመቢስ መሆናችንን እንድንገነዘብ አድርጎአል? ለሰው ልጅ ጥላቻና ፍርሃት ከምርምር ጓዳ ብልቃጥ ወይም ከሥነ ከዋክብት ተመራማሪው መነጽር መፍትሔ ይገኛለት ይሆን?

የሳይንስ አሳሳችነት

ሳይንስ ብዙ ጠቃሚና አስፈላጊ ነገሮችን እንደሰጠን የማይካድ ነው። ይሁን እንጂ፤ ይኸው ሳይንስ የሰው ልጅን ሥጋት ላይ የጣሉ ነገሮችንም ሰጥቶናል። ያም ሆኖ ምንም ችግር እንደሌለ ማሳሰብ እንፈልጋለን። አንድ ማለዳ ከእንቅልፋችን ለንነቃ የሰው ልጅ ፍጥረት ዓለምን መቆጣጠር እንደቻለ፤ የኒውክሌር ቦንብ ሥጋታችንም በድንገት ጠፍቶ እንደምናገኝ እንገምታለን። ይሁን እንጂ በየማለዳው በመገናኛ ብዙኃን የምንለማውና የምናነበው እንደጠበቅነው አይደለም።

ብዙ የሞከርናቸው ሌሎች መንገዶችም አሉ፤ ነገር ግን እያንዳንዱ መንገድ እንዳላዋጣን አይተናል። ምናልባትም የደለታ፤ የሥልጣን፤ የዝነኝነትና ህብት የማከማቸት መንገዶች ሊሆኑ ይችላሉ። እነዚህ መንገዶች የትም አላደረሱንም፤ ይልቁንም ይበልጥ በማጡ ውስጥ እንድንሰጥም አድርገውናል። በራሳችን አስተሳሰብ መረብ ለለተጠመድን የችግራችንን ምክንያትም ሆነ መፍትሔ ማየት አልቻልንም።

«ለእያንዳንዱ ሕመም መድኃኒት አለው» የሚለው አባባል ትክክል ከሆነ እኛም መድኃኒቱን ማግኘት አለብን። ከጨለማ ወደ ብርሃን የሚወለደን፤ መንፈሳዊ ጤንነትን የምናገኝበት መንገድ ካለ፤ ተግተን እንፈልገው፤ አንድም ለዓት እንኳ ማባከን የለብንም!

መፍትሔ ፍለጋ

ሁከትና ግራ መጋባት ባለበት በአሁኑ ጊዜ ብዙዎች መፍትሔ ፍለጋ ወዲያ ወዲህ ቢሉም፤ መከራቸው ሁሉ የትም እንዳላደረሳቸው ተገንዝበዋል።

በ1980ዎቹ ዓመታት ራሱን በራሱ የማጥፋት ወንጀል ከምንጊዜውም ይልቅ በዝቶ ነበር። ራሳቸውን በራሳቸው ካጠፉ ዕድሜያቸው ከ10-14 ዓመት የሆኑ ሕፃናት ቁጥር ባለፉት ዐሥር ዓመታት በሦስት እጥፍ አድጎአል። አንድ ጥናታዊ ጽሑፍ እንዳመለከተው በየዓመቱ በማግኘት ሚሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎች ራሳቸውን በራሳቸው ለማጥፋት መከራ ያደርጋሉ፤ ከእነዚህ መካከል 50,000 የሚሆኑት ይላካላቸዋል። በ1981 ዓ.ም. በሌሎች ከተገደሉት ይልቅ ራሳቸውን

በራሳቸው ያጠፉ ለዎች ቁጥር በልጠ ነበር። ለሕይወታቸው ዓላማና ትርጉም በማጣታቸው በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ ወጣቶች የገዛ ሕይወታቸውን አጥፍተዋል።

ካለፉት ጥቂት ዐሠርተ ዓመታት ወዲህ የፍቺ ቁጥር በቤተክርስቲያን እንኳ በከፍተኛ ደረጃ አድጎአል፤ ከሁለት ጋብቻዎች አንዱ በፍቺ እንደሚደመደም ነው የተደረሰበት። ከ1900 ዓ.ም. ወዲህ ደግሞ የሚፋቱ ሰዎች ቁጥር መቶ ከመቶ ደርሶአል።

ታዲያ፣ የት ነው ያለነው? «የት ነን? ወዴትስ አያመራን ነው?» የሚል ጥያቄ ሲኖራችሁ ይችላል። እኔ ደግሞ የት እንዳለንና ምን እንደሆንን እነግራችኋለሁ። ባዶነት የተጠናወተው ትውልድ ነን። ጭንቅላታችንን በዕውቀት ሞልተናል፤ ነፍሳችን ግን ባዶ ነች፤ በመንፈሳዊ ነገር አልተሞላችም።

ለምን ልጆቻችን ከንቱና ዓላማ-ቢሶች ሆኑ? ብለን ወጣቶችን እናማርራለን። በሚገባ አስተምረውና ተንከባክበው ያሳደጉአቸው ልጆቻቸው ያለባቸውን መንፈሳዊ ክስረት ወላጆች የተረዱ አይመስለንም። መንፈሳቸው ባዶ ነው። ለምን ባዶ ሆኑ? ምክንያቱም፣ ከየት እንደመጡ፣ ለምን እዚህ አንዳሉና ወዴት እንደሚሄዱ ለሰማያውቁ ነው።

ዛሬ ወጣቶቻችን ምሪትና ተስፋ ይፈልጋሉ፤ ለኑሮአቸው ዓላማና የሚከተሉት አርአያ ይፈልጋሉ። የዘመናችን ወጣቶች በሚገባ የተገጣጠሙና ቅንጅ ቀለም የተቀቡ ሆኖም የሚያንቀሳቅሳቸው ቢንዚን የሌላቸውን መኪኖች ይመስላሉ። ውጫቸው ያምራል፤ በውስጣቸው ግን ለሕይወት ጣዕምና ኃይል የሚሰጣቸው ነገር የላቸውም። ለለዚህም ሕይወት አሰልፎና አታካች ሆኖባቸዋል።

ስልቹነትና ውጤቱ

በሕይወት በጣም የተሰላችን ሕዝቦች ነን። ለለዚህም ጥቂት ዘና ቢያደርጉን ብለን የተለያዩ መዝናኛ ለፍራዎችና ፕሮግራሞችን አናዘወ ትራለን። ራሳችንን ማዝናናት ስላልቻልን ሌሎች እንዲያዝናኑን እንፈልጋለን፤ ገንዘብ እንከፍላቸዋለን። አንዲያስቁን፣ እንዲያዝናኑን፣ ደስታን እንዲሰጡን፣ በውስጣችን የሞላውንም ውጥረት ለአጭር ጊዜ ቢሆን እንኳ እንዲያረግቡልን በማሰብ የመዝናኛ ፕሮግራሞችን እናሳድዳለን።

ምናልባትም ማንም ሰው ቢሆን ስልቹነት ይገጥመዋል፤ አልፎ አልፎ መሰልቸት ያለና የሚኖር ነገር ነው በማለት አቅልለን ልንመለከተው አንጥከር ይሆናል። ይሁን እንጂ ልባችንና አእምሮአችንን የሞላው ስልቹነት ምን ያህል አደገኛ እንደሆነ ለእነግራችሁ እፈልጋለሁ። እግዚአብሔር ከፈጠራቸው ፍጥረታት የሚለሉት ሰው ብቻ ነው፤ አንዳንድ እንስሳት ያሉበትን ስፍራ ለጎበኝ የሰለቹ የሚመስሉ እንስሳትንም አይቻለሁ፤ የሰውን ያህል በራሱና በአካባቢው የሚለሉት ፍጡር የለም። ይህንን ልብ እንድታደርጉ እፈልጋለሁ፤ ፈጣሪ ሁሉንም ነገር ያደረገው በዓላማ ነው፤ እንግዲህ የሚለሉት ሰው ብቻ ከሆነ ለዚህም እግዚአብሔር ዓላማ አለው ማለት ነው።

ስልቹነት ውስጣዊ ባዶነታችንን ከምንመዝንባቸው ነገሮች አንዱ ነው። የውስጣችን መንፈስ ያለበትን ሁኔታ የመቀት መለኪያን (የቴርሞ ሜትርን) ያህል የምንለካበት ነገር ነው። ሁልጊዜ የሚለሉት ሰው የሚሠራውም ሆነ የሚኖረው በባዶነት ነው። ውስጣዊ ሕይወቱ ባዶ ነው፤ ተፈጥሮ ደግሞ የባዶነት ያህል የምትጠላው ነገር የላትም። ባዶ ነገር መሞላት አለበት ይህ የማይናወጥ የፍጥረት ዓለም ሕግ ነው።

ባዶነት የሚሰማቸው ሕዝቦች ያሉበት አገር

ባዶነት የሚሰማቸው ሕዝቦች ምን እንደሚሆኑ የግድ የጥንት ለዎችን ታሪክ መመርመር የለብንም። ባዶነት ስለሚያስከትለው ጠንቅ የጣሊያንና የጀርመን ሕዝቦችን የቅርብ ጊዜ ታሪክ ብቻ መመልከቱ ይበቃናል። በጀርመን ናዚዝም፣ በኢጣልያ ደግሞ ፋሺዝም በእግዚአብሔር መንፈስ በተሞሉ ሰዎች አእምሮና ልብ ውስጥ በታ ሊኖራቸው አልቻለም። ባዶ በሆነ ልብና አእምሮ ውስጥ ግን ማንኛውም ፍልስፍና፣ ፕሮፖጋንዳና የሕልት ሃይማኖት በቀላሉ በታ ያገኛሉ፤ ይለተናገዳሉ። ተፈጥሮ ባዶ ነገርን ትጠላለች፤ ይሁን እንጂ ባዶ ነገራችን በምን መሞላት እንዳለበት መወሰን ግን የእያንዳንዳችን ፈንታ ነው።

ባዶነት የተጠናወተው ሕዝብ ነን። ይህን ባዶነታችንን በዕውቀት በዓለማዊ ደስታ፣ በተሻሻለ አኗኗርና ያስፈልጉናል ብለን በምናስባቸው ነገሮች ልንሞላው ሞክረናል። በአንድ በኩል በካፒታሊዝም በሌላ በኩል ደግሞ በኮሚኒዝም አመለካከት ጽንፈኞች ሆነናል። ያም ሆኖ አሁንም ባዶዎች ነን። ለምን ባዶዎች ሆንን? ምክንያቱም ፈጣሪ ለራሱ የሠራን ፍጡሮች ስለሆንን ነው፤ ከአርሱ ጋር ኅብረት ከሌለን በቀር ፍጹምነትና ሙሉነት ሊኖረን አይችልም።

ከረጅም ዓመታት በፊት ኢየሱስ «ሳው በእንጀራ ብቻ አይኖርም» ብሎናል (ሉቃ. 4፡4)። እኛ ግን አላደመጥንም። እኛ ግን ሕይወታችንን በእንጀራ ብቻ ለማርካት ሞክርን። በውስጣችን ያለውን ባዶነት መቋቋም አቅቶናል። በልባችን እንዳለ ከምናውቀው ጥላቻ፣ ለግብግብትና ፍትወት አንዴት ነጻ አንደምንሆንና በሌላ የተሻለ ነገር አንዴት መሞላት እንደምንችል መንገዱ ጠፍተናል። «ጊዜና ማዕበል (ወጀብ) ማንንም ቆመው አይጠብቁም» አሉ ለር ዋልተር ለትጉ። ራሳችንን ጨርለን የምናወድምባቸው መሣሪያዎች እጃችን ገብተዋል። ያልሞከርንውን ነገር ለመሞከር፣ ባልተጓዝንበት መንገድ መጓዝ አንችልም። ያን ያህል ጊዜ የለንም፤ ይህ ትውልድ በታላቅ ኃይልና ጭካኔ በተነሣሣበት ጊዜ ሌሎች ማድረግ የተመቻችን ለማድረግ ችሎአል። ራሳችንን በራሳችን የምናወድምበት መሣሪያ አግኝተናል። የሰውን የእብደት አካሄድ መጨረሻ አያየን ነው። በኒውክሌር ጦርነት እልቂት ዋዜማ ላይ ነን።

ታላቁ አላሳችን ሥራውን ሠርተዋል፤ ለዎች ደግሞ ተባብረውታል። በጣም ያወቁና የተመራመሩ ባለብሩህ አእምሮ ለዎች ይህን አጥፊና አውዳሚ ነገር ለመሥራት ላይ ታች ሊሉ አጋንንት ምንኛ ተሳልቀው ይሆን!

በጣም ግራ በሚያጋባና መመስቃቀል በበዛበት ዓለም ነው ያለው። እንዲህ አንዲሆን ደግሞ የሰይጣን ፍላጎትና አቅድ ነበር። መጽሐፍ ቅዱስ ስይጣን አሳሳች እንደሆነና ሰዎችንና መንግሥታትንም ስማሳሳት ተግባሩ እንደሚሠራ ይናገራል። ነገሮች እየተባባሱ እያሉ የተሻሻሉና መልካም ዘመን መጥቶአል ብለን እንድናስብ አስቆናል።

ከዚህ ምዕተ ዓመት መጀመሪያ አንሥቶ ዓለማችን ሥር ነቀል በሆነ ደረጃ እንደተሰወጠች ብዙዎቻችን የምናውቀው ነው። እያደገ በመሄድ ላይ ያለውን ። ባሕላችን፣ ቋንቋችን፣ አበተሳሰባችን፣ አመለካከታችንና አኗኗራችን በአስደናቂ ፍጥነት ተሰውጦአል። በባቡሮችና በመኪኖች መፈጠር ስንገረም ነበር። አሁን ግን ጉጉታችን ሮኪቶችን ወደ ጠፈር ማምጣት ሆኖአል። በቴሌግራፍ መልእክትን ማስተላለፍ መቻላችን ሲያስገርመን ነበር። አሁን ግን በጣም በሚበልጡና እንደተአምር በሚቆጠሩ ቴሌቪዥን፣ ፋክስና ኢሜል ተተክቶአል። በጣም ከመስመዳቸው የተነሣም አስደናቂነታቸው ደብዝዞአል። ከጥቂት ዓመታት በፊት አንዳንድ ሕመሞች ምንም መድኃኒት እንደሌላቸው ይታሰቡ ነበር። ዛሬ ግን የተአምርን ያህል አስደናቂ በሆነ ሁኔታ የሚያድኑ አቸው ከኒኖች ተሠርተዋል። በዚህ ዘመን ብዙ ነገሮች ተደርገዋል፤ ይህን መጠራጠር አይቻልም።

ይህን ሁሉ መሻሻል ቢያደርግም እንኳ ዛሬም ቢሆን የሰው ልጅ ስዘመናት ሁሉ አብረውት ስኖሩት ችግሮቹ መፍትሔ አላገኘም። ታላላቅ ሕንጻዎች፣ ፈጣን አውሮፕላኖችና ረጃጅም ድልድዮች ተሠርተዋል። በጣም ሩቅ ስለሆኑ የሰማይ አካላት ምርምር ተደርጎአል፤ እንደምሥጢር ይቆጠሩ የነበሩ ነገሮች ግልጽ ሆነዋል። ይሁን እንጂ ራሳችንን መግዛት አልቻልንም፤ በእኩልነትና በሰላም መኖርም አቅቶናል።

አዳዲስ የሥነ-ጥበብና የሙዚቃ ትምህርት ቤቶች ተሠርተዋል፤ አዲስና የተሻሉ ሻይታሚኖችን አግኝተናል፤ ይሁን እንጂ ስችግራችን መፍትሔ የሚሆነን ምንም አዲስ ነገር የሰንም። ቀድሞ እንደነበሩ ሁሉ ዛሬም ያው ናቸው። እንደያውም ይበልጥ እየጠነከሩና እየተበራከቱ የመጡ ይመስላል። ችግሮቻችን የተስያየ መልክና አቀራረብ ይኖራቸው ይሆናል፤ በመሠረታዊ ባሕርያቸው ግን በዘመናት ሁሉ የሰው ልጅን ሲያጠቁ የኖሩ እንጂ አዲስ አይደሉም።

የሰው ልጅ በኢደን ገንት ከእግዚአብሔር ፈቃድ ይልቅ የራሱን ፈቃድ በመረጠበት ጊዜ የተከሰተው ችግር ምን ጊዜም አብሮት ይኖራል። የእነዚህ ችግሮች መንስኤ በዘፍጥረት ምዕራፍ 3 ተገልጿል። ስችግሮቹ መፈጠር ምክንያት የሆነው አሰከፊ ሁኔታ በሮሜ መልእክት በመጀመሪያ ምዕራፍ ተዘርዝሮአል። መፍትሔያቸውን የምናገኘው ደግሞ ከኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል ነው።

ሰውን በጥላቻ፣ በምቀኝነት፣ በስግብግብነትና በቅንዓት የሞላው የራሱ ኃጢአተኛ ባሕርይ ነው። የኃጢአት መርገም በሥጋው ላይ ነው፤ ለድሜ ልኩን በሞት ፍርሃት ሲበረግግ ይኖራል። የፈጠራ ግኝቶቹ ብዙ

ነገሮችን ሰውጠውስታል፤ ራሱን ለመስወጥ ግን አላበቻሉትም። ብዙ «መሻሻል» ቢያደርግም የሰው ልጅ ዛሬም ያው አንደ መጀመሪያው ነው።

ኃጢአት ዛሬም ያው ነው

ምንም እንኳ ሰው ሲሰውጠው የተቻለውን ቢያደርግም ኃጢአት አልተሰወጠም፤ ኃጢአት ያው ኃጢአት ነው። አዲስ ካባ አልብስነዋል። ለመርዝ ሌላ ሰያሜ ስመሰጠት ሞክረናል። አርጌውን ሕንጻ በቀለም አስማ ምረን አዲስ እንደሆነ ስማስብ ሞክረናል።

ኃጢአትን ኃጢአት ብስን ከመጥራት ይልቅ «ስሕተት» ወይም ደግሞ «የግንዛቤ ማጣት» ብስን ጠርተነዋል፤ ኃጢአት ግን ያው ኃጢአት ነው። ሕሊናችንን ጸጥ ለማለት ብንሞክርም፣ ሁኔታዎች ሁሉ ሰው ኃጢአተኛ እንደሆነ እየመሰከሩ ነው። ወጤቶቹም ሕመም፣ ተስፋ መቁረጥ፣ ግራ መጋባትና ሞት ናቸው።

ኅዘንም ቢሆን አልተለወጠም። ስለሞቱ ወገኖቻችን ማዘን የተጀመረው አዳምና ሔዋን የልጃቸውን የአቤልን አስከሬን በተሰበረ ልብ ማየት ከጀመሩበት ጊዜ አንሥቶ ነበር። ሁኔታው እስካሁን ድረስ ያው ነው፤ ኅዘን የሰው ልጆች ሁሉ ቋንቋ ሆኖአል። ማንም አያመልጥም፤ ኅዘን የእያንዳንዱን ሰው በር ማንኳኳቱ የማይቀር ነው። እንዲያውም ኢዮብን ለማጽናናት ከመጡት ሰዎች አንዱ- «የእሳት ፍንጣሪ ከፍም ላይ ተነሥቶ ወደ ዐየር እንደሚበር እንደዚሁም ሰው ስመከራ ይወስዳል» ኢዮ. 5:7 በማለት ሕይወትን በእንዴት ዓይነት መንገድ እንደተረዳው ተናግሮአል።

ሞትም እንዲሁ ያው ነው። ሰዎች የሞትን መልክ ለመለወጥ ሙከራ አድርገዋል። ሙታንን የሚያማምሩ ልብስ ለአናስብላቸዋለን፤ ውድ ዋጋ ባለው ሳጥን ውስጥ እናኖራቸዋለን፤ በአበባ ባሸበረቀ መቃብር እናኖራቸዋለን፤ አልቃሽ እናቆማለን፤ በተቻለ መጠን የቀብሩ ሁኔታ እንዲደምቅ እናደርጋለን። የፈለግነውን ስም ብንሰጠውም፣ የፈለግነውን ዓይነት ሥርዓት ብንፈጽምለትም ሞት እንደሆነ ሞት ነው፤ ሞት ጫካኝ እውነታ ነው። በቅርቡ ከአንድ መድኃኒት በሌለው የነቀርሳ (የካንሰር) ሕመም ከሚሠቃይ ሰው የደረሰኝ ደብዳቤ «የማይድነው ነቀርሳው መሰሉኝ ነበር፤ ለካሰ የማይድነው ሞት ኖሮአል!» ይላል።

እነዚህ ሦስት ሐቆች እጥር ምጥን ባስመልኩ የሰውን ልጅ አውነተኛ ታሪክ የሚያሳዩ ናቸው፤ ያለፈ ሕይወቱ በኃጢአት የተሞላ ነው፤ የአሁን ሕይወቱን ኅዘንተኛ ነው፤ ወደፊት ደግሞ ሞት ይጠብቀዋል።

መጽሐፍ ቅዱስ «ለሰው አንድ ጊዜ መሞት የተገባ ነው...» ይላል (ዕብ. 9:27)። በየዘመናቱ የተነሡ ፈላስፎችና የሃይማኖት መሪዎች ስእኒርሱ በሚመች ሁኔታ የእግዚአብሔርን ቃል ለማስተካከል ብዙ ሞክረዋል። የሥነ ልቦና ጠበብተና (ሳይኮሎጂስቶች) ፈላስፎችም ከኢየሱስ ክርስቶስ መንገድ ይልቅ ሌላ ከችግራችን መውጫ መንገድ ሊሰጡን ሞክረዋል። የሰው ልጅ የቀረቡትን መንገዶች ሁሉ ሞክሮአቸዋል፤ ሆኖም ሁሉም ቁልቁል የሚወስዱ መንገዶች እንደሆኑ ነው የተረዳው።

ኢየሱስ ክርስቶስ የመጣው ለረጅም ጊዜ አብረውን ለኖሩት ሦስት ችግሮቻችን መፍትሔ ሊሰጠን ነበር፤ እነዚህ ነባር ችግሮቻችን ኃጢአት፣ ጎዘና ሞት ናቸው። ኢየሱስ ክርስቶስ የማይለወጥና ለዘላለም የሚኖር ጌታ ነው። «ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንትና ዛሬ እስከለዘላለም ያው ነው» (ዕብ. 13:8) አንድ ባለቅኔ- «ለውጥና መበሰበሰ ዙሪያዬን ከብወኛል፤ የማትለወጥና የማታረጅ ጌታ ለዘላለሙ አብረኸኝ ኑር» ብሎአል።

ነገሮች ሁሉ ይለወጣሉ፤ ክርስቶስ ግን አይለወጥም። ዋስትናና ሰላምን ፍለጋ ወደ እርሱ የሚመጡትን ለመቀበል ዝግጁና ፈቃደኛ ነው። የምንኖረው በጸጋ ዘመን እንደመሆኑ መጠን፣ ልጁን ለመቀበል ወደ እርሱ ለሚመጡት ሁሉ እግዚአብሔር ቃል ገብቶላቸዋል። አንድ ቀን ግን ይህ የጸጋ ጊዜ ያበቃል። አሁን እንኳ የራሳችን ባልሆነ ጊዜ ነው ያለነው።

2 ዘላለማዊው መጽሐፍ

«ለማይና ምድር ያልፋሉ ቃሌ ግን አያልፍም» ማቴ. 24:35

ጊዜ እየጠጠ ነው። ሰባትዎችም እየከነፉ ነው። የለው ዘርም ከአንድ አደገኛ ሁኔታ ጋር ለመላተም ሂደት ሳይ ያለ ይመስላል። ለምን እዚህ እንዳለን፣ ወዴት እንደምንሄድና ምን ማድረግ እንዳለብን ፍንጭ ሳይሰጠን አንድ ማንነቱ ያልታወቀ ፈጣሪ ወይም ኃይል በዚህ ዓለም አኑርን ይሆን? የምንከተለው መንገድ ይኖራልን? ድቅድቅ ጨለማውን ስንጥቅ የሚያልፍ ተለፋን የሚለጥ ብርሃን ይኖር ይሆን? ላለንበት አስቸጋሪ ሁኔታ መመሪያ የሚሆን መጽሐፍ ይኖራልን?

ለመጀመሪያው ጥያቄ የምንለጠው መልስ አሉታዊ ሲሆን ለተቀሩት ጥያቄዎች የምንለጠው መልስ ግን አዎን። የምንመራበትን መሪ መጽሐፍ እግዚአብሔር ተሰጥቶናል የሚል ነው። በሥልጣን የሚናገርና ምሪት የሚለጥ መጽሐፍ አለን። እርሱም የጥንት ታሪኮችን ያካተተው መጽሐፍ ቅዱስ ነው። መጽሐፉ ብዙ ዘመናትን አልፎ ነው አኛ ዘንድ የደረሰው። በብዙዎች እጅ አልፎአል፤ በተለያዩ መልኮች ቅርጽ ነበር፤ ብዙ ጥቃቶችንም ተቋቁሞአል። የተቃጣበት አረመኔአዊ በትርም ሆነ የምሁራን የሰላ ነቀፋ ምንም ሲያደርጉት አልቻሉም። የእሳት ነበልባልም ሆነ የተጠራጣሪዎች ሰላቅ ሊያስወግደው አልቻለም። የለው ልጅን በገጠሙት ጽልመታዊ ዘመናት እንኳ ተሰፋዎቹ ሳይለወጡ ኖረዋል። በጣም የሚያስገርመው ደግሞ ምንም እንኳ በአንዳንድ ትምህርት ቤቶች መጽሐፍ ቅዱስ አንዳይነበብ በሕግ ቢከለከልም በቀድሞዋ ኮሚኒስት ፖላንድ ካቶሊክ ትምህርት ቤቶች እንዲነበብ መፈቀዱ ነበር።

በሁለተኛው የዓለም ጦርነት ጊዜ በዋርሶ ከተማ ውስጥ የኢየሩሳሌም ጎዳና በመባል በሚታወቀው መንገድ የብሪታንያ መጽሐፍ ቅዱስ ማህበር ነበር። ጀርመኖች ከተማውን በሰምብ በመደብደብ ላይ እያሉ የዳይሬክተሩ ባለቤት 2000 መጽሐፍ ቅዱሶችን ወደ ምድር ቤቱ ወለዳ አስቀመጣ ነበር። በጎላም በጀርመን ወታደሮች ተይዞ ታስረዋል፤ ከተፈታች በጎላ እነዚያን 2000 መጽሐፍ ቅዱሶች መግዛት ለማይችሉና መጽሐፍ ቅዱስን ለሚፈልጉ ሰዎች

እዘፋፈለቻቸው። የዋርሶ ከተማ እንዳልነበረች ለትሆን፤ የብሪታንያ መጽሐፍ ቅዱስ ማህበር አርጌ ሕንጻ ግን ምንም ጉዳት አልደረሰበትም ነበር። በሕንጻው ላይ «ለማይና ምድር ያልፋሉ ቃሌ ግን አያልፍም» የሚል ጥቅስ በትልቁ ቅጽፎበት ነበር።

ዛሬ በጣም ወላጃ በሆነ ዘመን ነው ያለነው፤ ለለዚህም ይህን ዘላለማዊ የጥበብና የትንቢት መጽሐፍ እንደገና መመርመር ይኖርብናል። ይህ መጽሐፍ ለምን የለው ልጅ እምነትና መንፈሳዊ ብርታት መሠረት ሊሆን እንደቻለ መጠየቅ ይኖርብናል።

መጽሐፍ ቅዱስ ከታላላቅ የሥነ ጽሑፍ ውጤቶች የበለጠ ነው።

ለአንዳንድ ሰዎች መጽሐፍ ቅዱስ የእስራኤል ታሪክ ብቻ መስሎ ነው የሚታያቸው። ለአንዳንዶች ደግሞ ለሕይወት መመሪያ የሚሆኑ ግብረ ቁጣዊ ሕጎችን የያዘ መጽሐፍ ነው። እነዚህ ነገሮች እውነት ቢሆኑም፤ መጽሐፍ ቅዱስ በዚህ ብቻ አይወስንም፤ እግዚአብሔር ሰዎችን በክርስቶስ የማዳኑን ዜና የሚናገር መጽሐፍ ጭምር ነው። በ1983 ለሕትመት የበቃ አንድ ዕውቅ የአሜሪካ ጋዜጣ «መጽሐፍ ቅዱስ በሥነ-ጽሑፍነቱ መነበብ አለበት፤ ምክንያቱም የቋንቋ አጠቃቀም ጥራትን የምናገኝበት መጽሐፍ ነው» የሚል ዘገባ ይዞ ነበር። መጽሐፍ ቅዱስን እንደ ታላቅ የሥነጽሑፍ ውጤት፤ እንደ ጥልቅ ቅኔ እና ታሪክ ልናነበው እንችላለን፤ ያካተተውን የደኅንነት ታሪክ ከዘንጋን ግን እውነተኛ መልእክቱንና ትርጉሙን ስተናል ማለት ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ የተጻፈበት ዓላማ የእግዚአብሔርን የደኅንነት እቅድ ለሰዎች ለመግለጥ ነው። በሕይወት ጎዳና ሲጓዙ ዘላለማዊ ሕጉን፣ የሚመሩበት ጥበብን፣ የሚጽናኑበት ፍቅሩን ለሰዎች ለማሳየት ነው እግዚአብሔር መጽሐፍ ቅዱስ አንዲጻፍ ያደረገው። ያለ መጽሐፍ ቅዱስ ይህ ዓለም ምንም መሪ ምልክት ወይም ብርሃን የሌለበት ጨለማና አለፈሪ ስፍራ በሆነ ነበር።

መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር መገለጥ ለመሆን መስፈርቱን ያሟላል። የተለያዩ ሃይማኖቶች የየራሳቸው ቅዱሳት መጻሕፍት አሉአቸው። ልምሳሌ ያህል ሙስሊሞች፣ ቡዲስቶች፣ ዞርአስተራፍኞች ብራሕሚኖች የየራሳቸው ቅዱሳት መጻሕፍት እንዳሉአቸው ይታወቃል። እነዚህን መጻሕፍት አንብቦን ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር ልናወዳድራቸውና ለራሳችን ልንፈርድ እንችላለን። እነዚህ መጻሕፍት በከፊልም ቢሆን እውነትን ይዘዋል፤ ይሁን እንጂ ወደተሳሳተ ግብ እያመሩ ነው። ሁሉም በእውነተኛ ብርሃን ፍንጣቂ ጀምረዋል፤ ፍጻሜያቸው ግን ድቅድቅ ጨለማ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ልዩ መጽሐፍ መሆኑን ሌላው ቀርቶ እንዲሁ ሳይ ላዩን እንኳ የሚያነብ ሰው ሊረዳ ይችላል። ለሰው ልጅ የመዳን ዕውቀት ያለበት፣ ካለበት አጣብቂኝ ጭውጫ ቀዳዳን የሚጠቁም መጽሐፍ ነው። እርግጠኛ ባልሆነ ዓለም አርግጠኛ የሆነ መሪያችን ነው።

የመጽሐፍ ቅዱስ መጻሕፍትን ለመጻፍ አንድ ሺህ ስድስት መቶ ዓመታት ተቆጥረዋል። የተጻፈው ከሠላሣ በሚበልጡ ጸሐፊዎች ነበር። አብዛኛዎቹ ጸሐፊዎች በጣም በተራራቀ ዘመን ነበር የኖሩት፤ ስለሆነም ቁጭ ብለው ተመካከረው መጻፍ አይችሉም። እርሱ በመራቸው መንገድና ሁኔታ የእግዚአብሔርን መገለጥ ለጥተውናል። በመለኮታዊ ብርሃን አማካይነት

ታላላቅና ዘላለማዊ እውነቶችን ማየት ችለዋል፤ እኛም እነዚህን እውነቶች ማየትና ማወቅ አንድንችል በደራሴ ለሰተላልፈውልናል።

ሰድሳ ሰድስቱን የመጽሐፍ ቅዱስ መጻሕፍት የጻፉትን ጸሐፊዎች የተለያዩ ቋንቋ የሚናገሩ፤ በተለያዩ ለፍራና በተለያዩ አገር ይኖሩ የነበሩ ሰዎች ቢሆኑም መልእክታቸው ግን አንድ ነው። ለእያንዳንዱ ጸሐፊ እግዚአብሔር በቋንቋውና በነበረበት ዘመን ተናግሮታል፤ መሠረታዊ ሐሳቡ ግን አንድ ነው። የዓለም ታላላቅ ምሁራን በዕብራይስጥ፣ በአረማይክና በግሪክና የተጻፉትን ጥንታዊ ቅዱሳት መጻሕፍት በአንድነት በበለበሱበት ጊዜ የቅዱሳት መጻሕፍት ተለፋ ያልተለወጠና ለሰው ልጅ የሚያስተላልፉት መልእክትም ያልተከለሰ መሆኑን አረጋግጠዋል። በጥንት ዘመን ለነበሩ ሰዎች ጠቃሚ እንደነበር ሁሉ ዛሬ ላለውም የሥነ ምግባር መመሪያ ሊሆንን ይችላል። ጀን ረለኪን የተባለ ጸሐፊ - «መጽሐፍ ቅዱስ ለማንኛውም ለሕይወት ጥያቄ የእግዚአብሔርን መልእክት የሚሰጥ ብቸኛ መጽሐፍ ነው። በቅንነትና በእውነት ልንመረምረው ይገባል።» በማለት መናገሩ ይጠቀሳል።

ብዙ ፈላጊ ያለው መጽሐፍ

በጥበቡ ጥልቀት፣ በቅኔው ውበት ወይም ደግሞ በታሪኩና በትንቢቱ ትክክለኛነት ከማንኛውም መጽሐፍ በላይ ነው። ታዲያ፣ መጽሐፍ ቅዱስ ብዙ ፈላጊ ለላለው ያለደንቃልን?

ብዙ ነቃፊዎች መጽሐፍ ቅዱስ የለዎች ፈጠራና አለመሰደነት ውጤት እንደሆነ፣ የሚሰጠው ተስፋም ተፈጻሚነት ሊኖረው እንደማይችል ተችተዋል፤ ይሁን እንጂ ችግሩ ያለው እነርሱ ውስጥ እንጂ ከመጽሐፍ ቅዱስ አለመሆኑን አየተረዱ ነው። በተደረገው ከፍተኛ ጥናትና ምርምር እርስበርሶ የሚጋው የሚመለከቱን አንዳንድ ነገሮች ሊፈጠሩ የቻሉት ጽሑፉን ይገለብጡ ከነበሩ ሰዎች እንጂ ከመለኮታዊ ምንጭነት እንዳልሆነ ነው የተረዱት። መስተካከል ያለበት ሰው እንጂ መጽሐፍ ቅዱስ አይደለም። አንድ ጊዜ አንድ ሰው - «መጽሐፍ ቅዱስ እንደገና መጻፍ ሳይሆን እንደገና መነበብ የሚገባው መጽሐፍ ነው» ብሎአል።

ያም ሆኖ ግን መጽሐፍ ቅዱስን እንደ እግዚአብሔር ቃል ከመቀበል ይልቅ ተምረናል የሚሉ ብዙዎች በመጽሐፍ ቅዱስ ቢያፈሁ ይታያል፤ በብዙ ሰዎች ቤት ያሉት መጽሐፍ ቅዱስም በአባራ እንደተሸፈኑ ናቸው። አንድ ጊዜ አንድ አገልጋይ «መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያለው ምንድነው?» በማለት ጠየቀ። እንዲት ትንሽ ልጅ እጅዋን አወጣችና መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያለውን ጠንቅቃ እንደምታውቅ በኩራት ተናገረች። ቀጥላም፣ «መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያለው የእኅቷ ጓደኛ ፎቶግራፍ፣ የእማሪ ላውንደሪ ደረሰኝ፣ የአባዬ ስዓት ፋክቱር!» በማለት ዘረዘረች። እንግዲህ ለለመጽሐፍ ቅዱስ ያላት ዕውቀት ከዚህ ያለፈ አይደለም ማለት ነው። ብዙ ሰዎች መጽሐፍ ቅዱሳቸውን የደብዳቤዎችና የደረሰኝ ማስቀመጫ አድርገውታል፤ የሚያስተላልፈውን የእግዚአብሔር ተስፋና ዋስትና ግን በፍጹም ዘንግተዋል።

አሁን ግን ይህ ዓይነቱ ዝንባሌ እየተለወጠ ነው። በአንድ ወቅት ሲገባልን የነበረው ተለፋ ጉም እንደመጨበጥ ሆኖአል። እውነተኛና ዘላለማዊ ነገሮችን ፍለጋ ዓይኖቻችን ወዲያ ወዲህ ሲንከራተቱ በዘመናት ሁሉ አብሚሊዮን ለሚቆጠሩ ወገኖች የመጽናትና የመዳን ምንጭ ወደሆነው ጥንታዊ መጽሐፍ ላይ ያርፋሉ። በአንድ ወቅት ባለቤቱ ሩት - «ልጆቻችንን ደስተኛ በሆነ ቤተሰብ ውስጥ መንፈሳዊ መሠረት አንዲኖራቸው አድርገን ብናሳድጋቸው፣ መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል እንደሆነ የማይናወጥ እምነት ቢኖራቸው፣ የገሃነም ኃይላት እንኳ የማያናውጡት የጸና መሠረት ይኖራቸዋል» በማለት ተናግሮ ነበር። መንፈሳዊ ሕይወትዋ ለልጆቻችን መልካም ምሳሌ ሊሆን ስለቻለ እግዚአብሔርን አመለግናለሁ።

አዎን፣ በዘመናችን ሰዎች መጽሐፍ ቅዱስን «እየመረመሩ» ነው፤ ለዘመናት የተዘነጋው መልእክቱም ትናንት የተጻፈ ያህል ትርጉም አየበጣቸው ነው። ይህም ሊሆን የቻለው የነፍሱን ጥማት ለማርካትና ለቸግሮቹም መፍትሔ ለመሻት ለሰው ልጅ የሚያስፈልገው ነገር ሁሉ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ለላለ ነው። ዋናው መሐንዲስ ያወጣው ፕላን በመሆኑ ሕይወትን መገንባት የምንችለው የሚለጠንን መመሪያ ተግባራዊ ስናደርግ ነው። ሁላችሁ እንደምታውቁት የሀገራችን መተዳደሪያ ሕገ-መንግሥት አለን። ሕገ መንግሥቱ የረቀቀው ለሕዝቦች እኩልነትን ለማረጋገጥና በማንኛውም አቅጣጫ ተጠቃሚዎች እንዲሆኑ ብዙ ከተወያዩበት ከተከራከሩበትና ካመዘገቡት በኋላ ነበር እንዲጻድቅ የተወሰነው መብትና ግዴታችንን እንዲሁም ገደባችንን ማወቅ ይኖርብናል።

እውነትም ነጻ ያወጣችኋል

ለዎች ሕጉን በሚገባ ካወቁ፣ በሕጉም መሠረት ከኖሩ፣ በእውነት ነጻ ይሆናሉ። ሕገ መንግሥቱ የሚሰጣቸውን መብትና ኅላፊነት ያውቃሉ።

አያንዳንዱ ሰው የሀገሩ ሕገ መንግሥት በሚያስገኝለት መብትና ነጻነት ተንቀሳቅሶ መጠቀምና መበልጸግ እንደሚችል ሁሉ፣ ክርስትናም ሊሰፋፋና ሊዳብር የቻለው በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በተካተቱት ሕጎች አማካይነት ነው። የሕገ መንግሥቱ ዓላማ ለሰዎች እኩልነትን መስጠት እንደሆነ ሁሉ፣ መጽሐፍ ቅዱስም ለሰዎች ሁሉ የሚሆን ዐቢይ ሕገ መንግሥት ነው።

ሕገ መንግሥቱ የሕጎች ሁሉ የበላይ ነው፤ መጽሐፍ ቅዱስም የእግዚአብሔር ሕጎች ሁሉ የበላይ ነው። መንፈሳዊ ሕጎችን ሁሉ እግዚአብሔር ያለፈረው በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ነው። የእግዚአብሔር ዘላለማዊ ተስፋዎች የሰፈሩት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ነው። እግዚአብሔር ለሰዎች ሁሉ የሚሆን የደኅንነት እቅድ የገለጠውም በመጽሐፍ ቅዱስ አማካይነት ነው።

በተፈጥሮ አለደናቂ ክስተት አማካይነት የእግዚአብሔርን ሕግ ሥራ ላይ እናየዋለን። ለመሆኑ ጸጥ ባለና ሰማዩም በጠራበት ሌሊት ከዋክብትን ተመልክቶ እዲብ ድንቅ የሆነውን የእግዚአብሔርን ሥራ የማያደንቅ ማነው?

የፍጥረት ዓለምን ስፋትና ረቂቅነት፣ የሕዋን ጽንፍ አልባነት አለተውለው የጠፈር ተጓዦቻችን እንኳ ላይቀሩ የእግዚአብሔርን ሥራ አድንቀዋል። የጠፈር ተጓዦቻችን ሕዋን መመርመር የቻሉትም እግዚአብሔር በተፈጥሮ አማካይነት የገለጠውን ሕጉን በመረዳታቸው ነው። በመጸው ወራት ፍጥረት ሁሉ በአዲስ ልምላሜና ተስፋ ሊፈካ ተመልክቶ በመገረም የማይሞላ የትኛው ልብ ነው? በዙሪያችን ካለው ውበት የእግዚአብሔርን ታላቅነት፣ የእቅዱን ዘላለማዊነት እናያለን፤ ይሁን እንጂ፣ ተፈጥሮ ስለ እግዚአብሔር ፍቅር ወይም ጸጋ ምንም የሚናገረው የለውም። ለደግነነታችን ተስፋ ወይም ዋስትና የሚሆነንን ነገር ከተፈጥሮ አናገኝም።

ሕሊናችን ስለ እግዚአብሔር ሕላዌና በመልካምና በከፊ መካከል ለላለው ግብረ ገባዊ ልዩነት ይነግረናል፤ ይህም ቢሆን የመጽሐፍ ቅዱስን መልእክት ያህል የተሟላና አጥጋቢ አይደለም። ግልጽና ጥርት ያለ መልእክትን የምናገኘው ከመጽሐፍ ቅዱስ ነው፤ ክርስቲና የተመሠረተውም በዚህ መልእክት ላይ ነው።

የሀገራችን ሕግ ጽንሰ ሐሳቡን ያገኘው ከዐሠርቱ ትእዛዛት ነው። ለር ዊልያም ብላክስተን የተባሉ ሰው ስለዚህ ቢናገሩ- «ምን ጊዜም ቢሆን መጽሐፍ ቅዱስ የሕጋችን መሠረትና መገኛ አንደሆነ ስንታመንበት የናረ ጉዳይ ነው» ብለው ነበር።

ክርስቲና የሚከተላቸውን መሠረታዊ አስተምህሮዎች ሁሉ ያገኘው ከመጽሐፍ ቅዱስ ነው፤ ከፊሉን ከዶ፣ ከፊሉን አያምንም፤ በመጽሐፉ ላይ ለመጨመር ወይም ከመጽሐፉ ለመቀነስ ምንም ሙከራ አያደርግም። የአንድ ሀገር ሕግ መንግሥት አንደ ሁኔታው ሊሻሻልና ሊስተካከል ይችላል፤ መጽሐፍ ቅዱስን ግን እንደ ሁኔታው መሻሻል ወይም መለወጥ አስፈላጊ አይሆንም። በሚያስቡት ሓሳብም ሆነ በሚመርጡት ቃል የመጽሐፍ ቅዱስ ጸሐፊዎችን የእግዚአብሔር መንፈስ እንደመራቸው የምናምነው ከእውነትና ከሙሉ ልባችን ነው። ጴጥሮስ እንዳለው፤ «ማንኛውም ትንቢት በሰው ፈቃድ ከቶ አልመጣም፤ ነገር ግን ትንቢት በመንፈስ ቅዱስ የታመኑ ሰዎች ከእግዚአብሔር ተቀብለው የተናገሩት ነው» (2ኢጥ. 1:21)።

ሐዋርያው ጳውሎስም፤ «ቅዱስ መጽሐፍ በሙሉ በእግዚአብሔር መንፈስ መሪነት የተጻፈ ነው፤ እርሱ እውነትን ለማስተማር፣ የተላላቱትን ለመገሠጽ ለሕትትን ለማረምና ለትክክለኛ ኑሮ የሚበጀውን መመሪያ ለመስጠት ይጠቅማል። የሚጠቅመውም የእግዚአብሔር ሰው ፍጹም እንዲሆንና ማንኛውንም መልካም ሥራ ለመሥራት ብቁ ሆኖ እንዲገኝ ነው» (2ጢ. 3:16-17)።

የመጽሐፍ ቅዱስ ጸሐፊዎች በጽሑፍ ያስፈሩት በቀጥታ የመጣላቸውን መልእክት ቢሆንም የገሃዱን ዓለም እውነት ለማድበስበስ አልሞከሩም። የታላላቆችንና የታናናሾችን ኃጢአት አልሸሸጉም፤ የለውን ልጅ ደካማ ባሕርይ አልካዱም፤ ባልተሸፋፈነ መልኩ ነበር ሕይወትን ያቀረቡት። በጣም የሚገርመው ደግሞ ክረጅም ዓመታት በፊት የነበሩት የእነዚያ ሰዎች ሕይወት ከዘመናችን ሰው ሕይወት ጋር ተመሳሳይ ሆኖ መገኘቱ ነው፤ መጽሐፉን ስናነበው መልካችንን የምናይበትን መስተዋት ያህል አእምሮና ልቦናችንን በግልጽ እናይበታለን፤ ኃጢአታችንንና ደካማ ጎናችንን በትክክል

ያስየናል። እውነት፣ በጊዜ አትገደብም። እውነት ከዘመን ዘመን አትለዋወጥም። ስለዎች ሰዎች አትለዋወጥም፤ መልካምድራዊ ሁኔታም ገጽታዋን ሊለውጠው አይችሉም። የሰዎች ሓሳብ ይለያያል፤ ባሕላቸውም ይለዋወጣል፤ ግብረ ገባዊ ሕይወታቸውም ከፍና ዝቅ ሊል ይችላል፤ ከሁሉ የላቀው እውነት ግን ለአሁንና ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።

የጌታችንና የአዳኞችን የኢየሱስ ክርስቶስ ታሪክ የራሱ የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪክ ነው፤ የደግነነት ታሪክ ነው። መጽሐፍ ቅዱስን በትጋት ያጠኑ ሰዎች ገና ከብሉይ ኪዳን መጀመሪያ መጽሐፍ ነበር የኢየሱስ ክርስቶስን ምሪክ ያገኙት፤ እንደ አዲስ ኪዳን ሁሉ የብሉይ ኪዳን ዐቢይ ሓሳብም ክርስቶስ ነበር።

የኢየሱስ ክርስቶስ እውነታ የመጽሐፍ ቅዱስ ዘላለማዊ መልእክት ነው። የሕይወት፣ የሰላም፣ የዘላለማዊነትና የመንግሥተ ሰማያት ታሪክ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ሰውር ዓላማ የለውም። ልዩ ዓይነት የአተረጓጎም ጥበብንም አይጠይቅም። ለእያንዳንዱ ሕያው ፍጡር ያለው መልእክት አንድ፣ ግልጽና ጽፍር ነው፤ መልእክቱም ክርስቶስ በሰዎችና በእግዚአብሔር መካከል ሰላምን ማስገኘቱ ነው።

አንድ ቀን በቅፍርናሆም አጠገብ በነበረ ተራራ ላይ ኢየሱስና ደቀ መዛሙርቱ ተቀምጠው ነበር። ምናልባትም ጴጥሮስ በአንድ በኩል፣ የሐንስ በሌላ በኩል፣ ሌሎቹ ደግሞ ፊት ለፊት ተሰብስበው ይሆናል። አባት ስልጆቹ የሚሰጠውን ግምት ያህል እያንዳንዱን ደቀ መዛሙር በፍቅርና በእርጋታ ዓይን ዓይናቸውን እያየ ነበር። ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን የሚወደው ከዚህ በተለየ ሁኔታ ሊሆን አይችልም።

ደቀ መዛሙርቱ በእርጋታ ፊቱ ተቀምጠዋል። አንድ ወቅታዊ ነገር፣ አንድ ሁሌም የሚያስታውሱት ነገር፣ እንደ እነርሱ ላልታደሱ ሰዎች የሚያስተላልፉት ነገር ከእርሱ በመጠበቅ የሚናገረውን በጽጥታ እያዳመጡት ነበር።

በዚያ ተራራ ላይ በነበረ አንድ የወይራ ዛፍ ጥላ ሥር ሆኖ፣ ከዚያ ሸፊት ተሰምቶ የማይታወቅ ውብ ሰብክት ለበከ። ስለ ክርስቲያናዊ አኗኗር መሠረታዊ ባሕርይ ገለጻላቸው። ሰብኩትን የሰሙትም። «... በትምህርቱ ተደነቁ፤ ምክንያቱም እርሱ እንደ ሕግ መምህሮቻቸው ሳይሆን እንደ ባለሥልጣን ያስተምራቸው ስለነበር ነው» (ማቴ. 7:28-29)።

በእርግጥም እርሱ በሥልጣን ማለትም በራሱ በእግዚአብሔር ሥልጣን ነበር የሚያስተምራቸው፤ የሰጣቸው የራሱን፣ የእግዚአብሔርን ሕግ ነበር፤ የደግነነትን ተስፋ በልቡናው የያዘ እያንዳንዱ ክርስቲያን ሊጠብቃቸውና ሊከተላቸው ይገባል።

መጽሐፍ ቅዱስና አንተ

መጽሐፍ ቅዱስ ከሌለህ በመጠኑና በፊደላቱ ይዘት ለዓይንህ የሚስማማ መጽሐፍ ቅዱስ እንድትገነዘብ እመክርሃለሁ። ከዚያ በኋላ ረጋ ብለህ ለምን መጽሐፉ እስከዘመናችን ድረስ መቆየት እንደቻለ ስራህ መርምረህ

ተረዳ። ጊዜህንና ጉልበትህን መጽሐፍ ቅዱስ ላይ ለማዋል ፍርሃት አይደርስህ። ነገ ከነገ ወዲያ በሚያልቁ ውድ ልብዐች ላይ ገንዘባችንን እናረጋለን፤ ዘላቂና ዘላለማዊ የሆነውን መጽሐፍ ቅዱስ ለመግዛት ግን ገንዘባችን ያሳሳናል። ለሰው ልጆች ችግር መልስ መስጠት አንዴት እንደቻለ፤ ለሰብዓዊ ፍጡራንም የእምነትና የብርታት ምንጭ ለመሆን እንዴት አንደበቃ ለግልህ መርምርና ሐቁን ተረዳ።

ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር ለረጅም ዓመታት ምንም ዓይነት ግንኙነት ካልነበራችሁ የሱህንን ወንጌል በማንበብ አሁኑኑ ግንኙነትህን አድሱ። የሱህን ወንጌል ጥልቅ ከሆኑት የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች አንዱ ቢሆንም፤ በጣም ግልጽና ለመረዳትም የማይከብድ ነው። የአእምሮ ጥያቄና የነፍስ መቃተት ምላሽ ያገኝ ዘንድ ሰው መዳን የሚችለው እንዴት እንደሆነ ተብራርቶአል።

የሱህንን ወንጌል ካነበብህ በኋላ የማርቆስን፤ የማቴዎስንና የሉቃስን ወንጌሎች አንብብ፤ ምንም እንኳ እነዚህ ሰዎች በአዳዳፍ ስልታቸውና በሰብዕናቸው የተለያዩ ቢሆኑም፤ በክርስቶስ ለሰላሚነት ደግንነት እንዴት እንደሚሰማሙ ትመለከታለህ። የእያንዳንዱ ወንጌል መሠረት የሆነውን ኃይለኛና ዘላለማዊ እውነት ታይበታለህ፤ ከመጽሐፍ ቅዱስ ጸሐፊዎች አንዱ፡ «ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንትና ዛሬ እለክ ዘላለምም ያው ነው» ቢል ምን ማለቱ እንደሆነ አዲስ ግንዛቤ ይኖርሃል (ዕብ. 13፡8)።

እያንዳንዱን ወንጌል በግልህ አንብቢህ ከጨረሰህ በኋላ፤ በቅደም ተከተላቸው መሠረት የአዲስ ኪዳን መጽሐፍት አንዱ በአንድ ማንበብ ጀምር። ከዚያ በኋላ መጽሐፍ ቅዱስን የማንበብ ፍቅር ይኖርሃል፤ አጽናኝህ፤ መሪህ እንዲሁም ከማንም የበለጠ መከረህ ይሆናል። ከዚህም የተነሣ መጽሐፍ ቅዱስን ማንበብ አንዱ የሕይወትህ ክፍል ይሆናል።

ዋጋና ትርጉም ያለው ሕይወት እንዲኖርህ ከተፈለገ የመጽሐፍ ቅዱስ እውቀት አስፈላጊ ነው። ሕይወትህ ጣዕም የሚኖረው፤ የተመሰቃቀለ አኗኗርህን የሚያስተካክለውና ከሰዎች ጋር ያለህ ግንኙነት የሚስተካከለው ከዚህ መጽሐፍ የምታገኘው መረዳት ነው። ለእያንዳንዱ ችግርህ መጽሐፍ ቅዱሳዊ መፍትሔ የመሻት ልምድ ይኑርህ። ትክክለኛና አስተማማኝ መልስ የምታገኘው ከመጽሐፍ ቅዱስ ነው።

ከሁሉም የሚልቀው ደግሞ መጽሐፍ ቅዱስ ስለ እግዚአብሔር ባሕርይና ማንነት የተሰጠ መለኮታዊ መገለጥ መሆኑ ነው። የእግዚአብሔርን ማንነት በማወቅ ፈላስፎች ለዘመናት ሲደክሙ ኖረዋል። እርሱ ማን ነው? ምንድን ነው? የት ነው ያለው? ለመሆኑ እንዲህ ያለ አምላክ ይኖራልን? ካለበ የእኔ ጉዳይ ምን ያህል ግድ ይለዋል? በሚሉትና ለሌሎችም በሺህ ለሚቆጠሩ ጥያቄዎች መጽሐፍ ቅዱስ መልስ አለው።

አንድ ጊዜ አንድ ክርስቲያን፡ «በትምቅ ከራስጌአችሁ መጥፋት የሌለበት መጽሐፍ ምን እንደሆነ በሚገባ ታውቃላችሁ?» ያን መጽሐፍ በሕይወት ላላችሁ አጥኑት፤ እንደ እርሱ ያለ መጽሐፍ በመላው ዓለም አይገኝም። በማለት ተናግሮአል።

3 እግዚአብሔር ምን ይመስላል?

«የእግዚአብሔርን ጥልቅ ነገር ልትመረምር ትችላላህ?» ኢዮብ. 11፡7

እግዚአብሔር ማን ነው? ምን ይመስላል? ከሕልውናው እርግጠኛ መሆን ይቻላል? እንዴት ሊገኝ ይችላል? ለናውቀው እንችላለን?

በዙሪያችን ያለውን ዓለም በንመስከት እንገረማለን እንደነቃለን፤ ለለዚህም ድምፃችንን አሰምተንም ሆነ በልባችን ውስጥ እነዚህን ጥያቄዎች ሳንጠይቅ አልቀረንም። በየዕለቱ የሕይወትን ተአምር፤ የሞትን ምሥጢር፤ የአበባችን ውበት፤ በከዋክብት የተሞላ ሰማይን ግርማ ሞገስ እንመስክታለን። የተራሮች ግዝፈት፤ የባሕር ጥልቀት ያስገርመናል። እነዚህን ሁሉ የፈጠረ ማን ነው? ሁሉም ነገር ተያይዞና ተደጋግፎ እንዲኖር የሚያደርገውን የመሬት ስበት ኃይልና ሕግ ያወጣ ጠቢብ ማን ይሆን? ቀንና ሌሊትን፤ ወቅትና ዘመናትን፤ የሚያፈራርቀው ማን ነው? የፍጥረት ዓለም ጽንፍ ወይም ማብቂያው የት ይሆን?

የሚኖረን ብቸኛ መልስ እነዚህና ሌሎች ነገሮች ሁሉ የአንድ ልዕለ-ሐላዌ ፈጣሪ ሥራዎች ናቸው የሚለው ነው። አንድ የማሪ ሕንጻ የራሱ መሐንዲስ እንዳለው ሁሉ ይህም ዓለም የአንድ ታላቅ መሐንዲስ ወይም ቅዱስ ሥራ ነው። እርሱንም እግዚአብሔር እንባዛለን። የሰው ዘር በሙሉ ስሙን ያውቀዋል። ገና ከልጅነታችን በኮልታፋ አንደበታችን ስሙን እየጠራን አድገናል። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚገረን ይህ የምንናገርለት፤ የምንዘምርለት፤ የበረከቶች ሁሉ ምንጭ የሆነው አምላክ፤ ይህን ዓለም ፈጠረ፤ እኛንም በውስጡ አኖረ። በእግዚአብሔር ሕግ ባይመራ ኖሮ ፍጥረት ዓለምን ማጥናትና መመርመር በፍጹም የማይቻል ይሆን ነበር።

በንጃሚን ፍራንክሊን ከዓለማችን ታላላቅና አስተዋይ ሰዎች አንዱ እንደሆነ ይታመናል። በአንድ ወቅት ይህ ሰው፡ « ብዙ ኖራለሁ፤ ብዙ የመኖሪያም ያህል እግዚአብሔር በሰዎች ጉዳይ ሥልጣን እንዳለው ከምን ጊዜውም ይልቅ አምኛለሁ» አለ። ብሌዚ ፓስካል የተባበ ሌላው ምሁር ደግሞ፡ «ሰው የተፈጠረው ለእግዚአብሔር ካልሆነ ደስታው በእግዚአብሔር ብቻ የሆነው ለምንድን ነው? ሰው የተፈጠረው ለእግዚአብሔር ከሆነስ ለምንድን ነው እግዚአብሔርን የሚቃወመው?» በማለት ጠይቆአል። ያሰበት አጣብቂኝ ይህን ይመስላል። ምናልባት «እርሱ ማን ነው?» «የት ነው ያለው?» እያልክ በመጠየቅ ላይ ትሆናለህ። በእግዚአብሔር ሐላዊ እናምናለን። በችግርና በመከራችን ሰዓት ጠርተነዋል። አንዳንዶች ቀንና ሌሊት ስለእርሱ ያስላስሳሉ፤ ሌሎች ደግሞ በሕልውናው አያምኑም። አንዳንዶች ደግሞ «እስቲ ስለ እግዚአብሔር በቂ ማብራሪያ ሰጡን፤ በቂ ማብራሪያ ካገኘን እናምንበታለን» ይሉናል።

ሌሎች «እግዚአብሔር ምንን ይመስላል?» በማለት ይጠይቃሉ። ቀላል ያለ አነጋገር ቢመስልም፤ እግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስን እንደሚመስል ተነግሮአል። በሚታይ ሁኔታ እግዚአብሔርን ለሰዎች ለመግለጥ፤

አዳኞችንም ለመሆን፤ ክርስቶስ ወደዚህ ምድር እንደመጣ ሁሉ፤ በአማኞች ውስጥ አድርጎ ክርስቶስን ለዓለም እንዲያሳይ መንፈስ ቅዱስን ልኮታል።

ዕድሜ ልክህን ስለ እግዚአብሔር ለትሰማ፤ ለሰ እግዚአብሔርም ስታወራ ኖረህ ይሆናል፤ አምነትህንም በእርሱ ላይ ከማድረግህ በፊት ስለ እግዚአብሔር አውነቱን ለማወቅ ከፈለግህ እስቲ መጽሐፍ ቅዱስ የሚለጠውን ገለጻ ተመልከት።

እግዚአብሔር ምን ይመስላል?

በዚህ አለፊናቂ ዘመን እያንዳንዱ ሰው «እግዚአብሔር ምን ይመስላል?» ለሚለው ጥያቄ መልስ ማግኘትን ይፈልጋል። እያንዳንዱ ሰው የሚጠይቀው ጥያቄ ነው፤ አስተማማኝ መልስ ማግኘትም አለበት። ማንም ሰው እግዚአብሔር ማን እንደሆነና ምን ማድረግ እንደሚችል ከጥርጥር በላይ የሆነ መልስ ማግኘት ይኖርበታል። መጽሐፍ ቅዱስ፡- «ለሰ እግዚአብሔር ማወቅ የሚገባቸውን እግዚአብሔር ራሱ ገልጦላቸዋል» ይላል። (ዮሐ 1:18)

እግዚአብሔርን አለማወቃችንና ለመታዘዝም አለመፈለጋችን የችግራችን ምክንያት ሆኖአል። የእግዚአብሔር ዕቅድ ምን እንደሆነ ካለማወቁ የተነሣ ዓለም ግራ ተጋብቶአል። በነፍሳችን ከባድ ሽክም የሆነብን እግዚአብሔርን መታዘዝ አለመማራችንና ለመታዘዝም ፈቃደኛ አለመሆናችን ነው። ለሰዚህም ለሰ እርሱ ማወቅ ያለብንን ሁሉ እንወቅ።

ታዲያ፤ ይህን ዕውቀት የምናገኘው ከየት ነው? ከመካከላችን እውነቱን ሊነግረን የሚችል ማንነው? ሁላችንም ውሱን ዕውቀት ያለን አይደለንም? እርሱን በተመለከተ በሙሉና በአስተማማኝ ሥልጣን መናገር የሚችል ሰው በዚህ ምድር ይኖር ይሆን? ከሁለት ሺህ ዓመት በፊት ይህን ማድረግ የሚችል ሰው ነበር፤ እኛ ግን ለቅለን ገደልነው! ታዲያ እውነቱን ማወቅ እንዴት ይቻላል?

ታላላቅ ምሁራንን ብንጠይቅ፤ እግዚአብሔር የተፈጥሮና የሕይወት መገለጥ እንደሆነና ሕያዊን ፍጥረታትም ከእርሱ ጋር አንድ መሆናቸውን ይነግሩን ይሆናል። ሕይወት የመለኮታዊው ባሕርይ መገለጥ መሆኑን ይነግሩናል። ከትንሿ የውሃ ጠብታ እስከግዙፉ ተራራ ድረስ እግዚአብሔርን ማየት እንደሚቻል ይነግሩናል።

ፈላስፋውን ብትጠይቁት እግዚአብሔር ፍጥረትን ያለገኘ ኃይል መሆኑን፤ መጀመሪያ ወይም ማለቂያ የሌለው ዓለምን የሚያንቀሳቅስ ኃይል እንደሆነ ይነግራችኋል። በሕይወት የምንመለከተው እያንዳንዱ ውብ ገጽታ የራሱ የእግዚአብሔር ኃይል እንደሆነና ይህም ኃይል ወደ እርሱ ተመልሶ እንደሚሄድ ይነግራችኋል።

ተጨማሪ ጥያቄ ብታቀርቡ ደግሞ እግዚአብሔር ፍጹም መሆኑን፤ ሁሉ በሁሉ መሆኑንና ማንም እርሱን ማወቅ እንደማይችል ይነግራችኋል። ስለ እግዚአብሔር ማንነትና ምንነት የተለያዩ ገለጻዎች ተሰጥተዋል። ዶክተር አክባር ሐቅ እንደሚሉት ሰዎች ሁሉ በመጀመሪያ አንድ አምላክ ያመለኩ ነበር። እያንዳንዱ አገር፤ እያንዳንዱ ሕዝብና ግለሰብ የፍጥረታት ምክንያት የሆነውን ሕላዌ ለመግለጥ ሙከራ አድርጎአል። በዘመናት ሁሉ የነበሩ ሰዎች

በፈጣሪነቱ የሚገነዘቡትን፤ ሆኖም በፍጹም የሚያውቁትን አምላክ ፈልገው ለማግኘት ብዙ ጥረዋል። እላይ ከተመለከትናቸው ገለጻዎች ሁሉ ትክክለኛው የቱ ይሆን? የትኛውን ሰው ነው መቀበል ያለብን? ለሰ እግዚአብሔር ቆውነቱን በመረዳት ረገድ የየትኛውን መሪ ገለጻ እንቀበል?

ባለፈው ምዕራፍ አንደተመለከትነው እግዚአብሔር ማንነቱን በመጽሐፍ ቅዱስ አማካይነት ገልጦአል። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የእግዚአብሔርን መገለጥ እናገኛለን፤ በዚህ መገለጥ ከተመሠረተን እኢም ርአችን እርካታ ይኖረዋል፤ ልባችንም ከባዶነት ነጻ ይሆናል። ትክክለኛውን መልስ ካገኘን፤ እውነተኛውን የእግዚአብሔር ማንነት ለመረዳት በሂደት ላይ ነን ግለት ነው።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እግዚአብሔር በተለያዩ መንገዶች ራሱን ገልጦአል፤ ዕለታዊ ጋዜጦችን እንደምናነበው ሁሉ መጽሐፍ ቅዱሳችንን ስትጋት ብናነብ የዚያኑ ያህል ለሰ እግዚአብሔር እንረዳለን።

አልማዝ የተለያዩ ገጽታዎች እንዳሉት ሁሉ እግዚአብሔርም በተለያዩ መንገዶች ራሱን ገልጦአል፤ ያንን ሁሉ ለመዘርዘር ብዙ መጻሕፍት ቢጻፉ እንኳ በቂ አይሆንም። ምንም እንኳ እግዚአብሔር ራሱን በብዙ ልዩ ልዩ መንገዶች ቢገልጥም ከሰፍራ ጥበት የተነሣ የምንመለከተው አራቱንና ዋና ዋናዎቹን ብቻ ይሆናል።

«እግዚአብሔር መንፈስ ነው»

በመጀመሪያ ደረጃ እግዚአብሔር መንፈስ መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ ያውጃል። ኢየሱስ በውሃው ጉድጓድ አጠገብ ላገኛት ሴት በማያወላውል ቃል የነገራትም «እግዚአብሔር መንፈስ ነው» የሚል ነበር (ዮሐ 4:24)።

መንፈስ የሚለውን ቃል ስትሰሙ ምን ይታለባችኋል? ምን ዓይነት ስዕል ነው በአእምሮአችሁ ለሌላ የሚሳለው? መንፈስ ስንል ሕፃናት ስለሚፈሩት ረቂቅ ነገር መናገራችን ይሆን? መንፈስ ቅርጽ የለሽ ቀለም የለሽ ነገር ይሆን? «እግዚአብሔር መንፈስ ነው» ሲል ኢየሱስ ስለዚህ ዓይነቱ እንደ ጥላ ውልብ ስለሚል ረቂቅ ነገር የተናገረ ይመስላችኋል?

መንፈስ ምን እንደሆነ፤ ኢየሱስ በዚህ ቃል ሊጠቀም ምን ማለቱ እንደነበር ለመረዳት እንደገና መጽሐፍ ቅዱስን መመልከት ሊኖርብን ነው። ከትንሣኤው በኋላ ኢየሱስ ስለ መንፈስ ምንነት ሲናገር፡- «ዳለሳችሁ እዩኝ በእኔ እንደምታዩት መንፈስ ሥጋና አጥንት የለውም» ብሎ ነበር (ሉቃ 24:39)። ለሰዚህም መንፈስ ግዙፍ አካል እንደሌለው እርግጠኛ መሆን ይቻላል ማለት ነው። ይሁን እንጂ ሕላዌና ኃይል አለው። ሁላችንም ብንሆን የምናለበው ውሱን በሆነ አእምሮአችን ስለሆነ ይህን መረዳት ያዳግተናል።

ከእኛ ውጪ ያለውን መንፈስ በከብሩና በግርማው ልንረዳው እንችላለን። «መንፈስ» የሚለውን ቃል ስንስማ ወዲያው፤ ለጠባቢ አእምሮአችን የሚለማማ ምስልና መልክ ልንስጠው እንሞክራለን። ድፍርስ ውሃ ካለበት ትንሽ ኩራ በቀር ውቅያኖስን አይቶ ለማያውቅ ሰው የውቅያኖስን ለፋትና ጥልቀት ለማስረዳት የመሞከርን ያህል ከባድ ይሆንብናል። አንዲህ ያለ ሰው ጽንፍ የሌለውን ውቅያኖስ እንዴት ሊያስብ

ይችላል? በእንዴት ያሉ ቃላት ብትጠቀሙ ነው እንዲህ ያለ ሰው ለሰው-ቅያኖስ በሚገባ ሊረዳችሁ የሚችሉው? እንዲህ ያለው ድንቅ ነገር በእርግጥ መኖሩን ለው እንዲያምን ማድረግ የምትችሉት እንዴት ነው?

እግዚአብሔር ከውቅያኖስ ይልቅ እጅግ ይበልጣል፤ «እግዚአብሔር መንፈስ ነው» በማለት ኢየሱስ ሊናገር ምን ማለቱ እንደሆነ ለመረዳት በጣም አዳጋች ይሆንብናል። ኢየሱስ ግን ያውቃል! የእርሱ አእምሮ እንደ እኛ አእምሮ ውሱን አይደለም። መንፈስ ገደብና ወለን የሌለው እንደሆነ በሚገባ ያውቃል። ለሰዚህም መንፈስ ለሰሚያደርገው ድንቅ ነገር፤ ለሰሚለጠው መጽናናትና ለላም ሊገልጽልን መጣ።

መንፈስ በግዙፍ አካል የሚወለን እንዳልሆነ እናውቃለን። መንፈስ እንደ አካል አይደለምም። እንደ አካል ተለዋዋጭ አይደለም። መንፈስ ጽንፍ ወይም ገደብ የለውም፤ በፍጹም አይሰካም አይመዘንም፤ ግዙፍ ነገሮችን ብቻ ማየት የለመዱ ዓይኖቻችን ሊያዩት አይችሉም። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን መንፈስ በጊዜና በሰዓት የማይወለን ለሌላም በአንድ ጊዜ በሁሉም ሰፍራ ሊገኝ ይችላል፤ ሁሉን ይሰማል፤ ሁሉን ያያል፤ ሁሉን ያውቃል።

ማንኛችንም ብንሆን እንደዚያ ማድረግ አንችልም፤ ለሰዚህም ውሱኖች እንደመሆናችን መጠን እግዚአብሔርን ልንወለኑ እንዋክራለን። እኛ ማድረግ የማንችለውን እግዚአብሔር ማድረግ እንደሚችል መቀበል ይከብደናል። እኛ በአንድ ጊዜ በሁሉም ሰፍራ መገኘት ለሰማንችል እግዚአብሔር እንደዚያ የማድረግ ችሎታ እንዳለው እንጠራጠራለን። ለሰው-ቅያኖስ ሰፋትና ትልቅነት ሊነገር ይለማ የነበረ ሰውን እንመለከታለን ይህ ሰው አንድ ቀን ወደ ውቅያኖሱ ዳርቻ ሄደና ከውሃው በእፍቱ ከዘገነ በኋላ «ውቅያኖሱን በእጄ አለገባሁት» በማለት ተናገረ። እርግጥ ነው ይህ ሰው ኢምንት በሆነ ደረጃም ቢሆን የውቅያኖሱን ክፍል በእጁ አድርጎአል፤ በውቅያኖሱ ሌላኛው ዳርቻ ያሉ ሰዎችም ልክ እርሱ እንዳደረገው ሊያደርጉና «ውቅያኖሱን በእጄ አደረግኩት» ሊሉ ይችላሉ። በሚሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎች የሚቻላቸውንና፤ የሚፈልጉትን ያህል ከውቅያኖሱ ውሃ በእፍኛቸው ቢዘግኑም ውቅያኖሱ ግን ቅንጣት ያህል ለውጥ አይኖረውም።

እግዚአብሔርም እንዲሁ ነው። በአንድ ጊዜ በሁሉም ሰፍራ ሊገኝ ይችላል፤ በኢየሱስ ለም የሚጸለዩ ጸሎቶችን ሁሉ ሊሰማ ይችላል። ታላላቅና በሰው አእምሮ የማይታሰቡ ተአምራትን ማድረግ ይችላል። ከዋክብትን በየሰፍራቸው ያጸናቸው፤ ሌሎች ዓለማትና ምድር በፀሐይ ዙሪያ የሚሸከረከሩት፤ ወፎች በሰማይ የሚበሩትና ዓሣዎች በባሕር የሚርመሰመሱት ከእነዚህ አስደናቂ ተአምራቱ የተነሣ ነው። እግዚአብሔር ወለን አያውቅም። ለጥበቡ ውለን የለውም። ለኃይልና ብርታቱ ወለን የለውም። ለፍቅሩና ምሕረቱ ወለን የለውም።

ምናልባትም እግዚአብሔርን ለመወለን የምትሞክር ሰው ትሆን ይሆናል፤ ግን ይህ ድርጊትህ የትም አያደርሰህምና እርግፍ አድርገህ ተወው! በአንድ ሰፍራ ወይም ከልል ልትገድበው አትሞክር። ውቅያኖስን ለመወለን መከራ አታደርግም። የጨረቃን መንገድ ልትለውጠው አትችልም። ምድር በምሕዋርዋ ላይ የምታደርገውን ዑደት ልትገታው አትችልም። ፍጥረተ ዓለምን በጠባብዋ አእምሮህ ልትመዝነው አትሞክርም። ታዲያ፤ ዓለማትን

ይፈጠረውን፤ ነገሮችን ሁሉ የሚቆጣጠረውን ታላቅና ዘላለማዊ አምላክ ይመወለን መሞከር ምንኛ ምኞት፤ ምንኛ አላዋቂነት ይሆን?

ወላጅ አናቱ በጣም ባለውለታዬ ናት። ከውለታዋ ሁሉ ምንጊዜም የማልነጋውና ሁሉም አብሮኝ የሚሆነው ግን ገና የዐሥር ዓመት ልጅ ይሰላሁ። «እግዚአብሔር መንፈስ፤ ሕልፈትና ወለን የሌለው፤ ዘላለማዊ፤ በባሕርይ፤ በጥበብ፤ በኃይሉ፤ በቅድስናው፤ በፍርዱ፤ በመልካምነቱና በእውነተኛነቱ በፍጹም የማይለወጥ ነው» አያለች ስለ ፈጣሪ ያለተማረችች ቅምህርት ነው። ያ እውነት ለዘለቄታው አብሮኝ ኖሮአል። እግዚአብሔር ወለን የሌለው፤ ዘላለማዊና በፍጹም የማይለወጥ መንፈስ መሆኑን አንድ ሰው የሚቀበል ከሆነ ደግሞ እንደሰብዓዊ ፍጡር በጊዜና በሰዓት ሊወለኑ ይቆጥባቸዋል። እኛ ማድረግ የማንችለውን ለማድረግ ችሎታ እንዳለው ጥርጥር አያድርበትም።

አንዳንድ ሰዎች መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል መሆኑን የሚጠራጠሩት እነርሱ ማድረግ የማይችሉትን እግዚአብሔር ማድረግ እንደሚችል ለመቀበል ለሰሚከብዳቸው ነው። መጽሐፍ ቅዱስ በእግዚአብሔር መንፈስ መሪነት የተጻፈ እንደሆነ መቀበል የሚያዳግትህ ከሆነ፤ እለቲ ረጋ ብለህ እንደገና አንብበው። አድሜ ልኩን በድፍርለ ውሃ የተሞላ ኩራ ለመለከት እንደነበርና በአንድ አጋጣሚ ግን በውቅያኖስ ዳርቻ ሆኖ የውቅያኖስ ግዙፍነቱን እንደሚያስተውል ሰው ሆነህ አንብበው። ምናልባትም በጭላንጭልም ቢሆን ወለን ለሌላው የእግዚአብሔር ኃይል መረዳት ደምረህ ይሆናል። እንግዲህ ኢየሱስ እንዳስተማረው እግዚአብሔር መንፈስ ከሆነ የፍጥረታት መጋቢና ደጋፊ መሆኑ፤ በሰዎች ጉዳይ ላይ ሱዓላዊ መሆኑ፤ የመጽሐፍ ቅዱስ ጸሐፊዎችን በመንፈሱ ማነሣሣት መቻሉ ችግር አይሆንብህም። እግዚአብሔር ማን ወይም ምን እንደሆነ ከተረዳን ሌላው ነገር ሁሉ አይከብድብንም።

እግዚአብሔር ለብዕና አለው

በሁለተኛ ደረጃ፤ መጽሐፍ ቅዱስ ለእግዚአብሔር ለብዕና ይናገራል። «እግዚአብሔር ይወዳል» «እግዚአብሔር ተናገረ» «እግዚአብሔር አደረገ» የሚሉ ቃላትን በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ደጋግመን እንመለከታለን። ለሰው የምንለጠውን ባሕርያት ለእግዚአብሔርም ልንለጠው እንችላለን። ህብዓዊ ፍጡር ያለባል፤ ይወዳል፤ ለሜት አለው፤ የራሱ ፈቃድ አለው። እግዚአብሔር እነዚህና ሌሎች እነዚህን የመሳሰሉ ባሕርያት ለላላት ነው ሕብዓዊነት አለው ማለታችን። እኛ ምድራውያን ግን ለብዓዊነትን በአካል ቁንወለንዋለን። ውሱን የሆነው አእምሮአችን ለብዕናን ከአካል ውጪ ሊያለበው አይችልም። ለብዕናችን ለዘለቄታው አሁን ባለን አካል ተወለኖ እንደማይኖር እናውቃለን። ለንዋት ለብዕናችን ከአካላችን ይለይና የሚጠብቀው ፍጻሜው እንደሚሄድ እናውቃለን። ምንም እንኳ ለመቀበል ቢከብደንም እናውቀዋለን።

ሰብዕና ከአካል ውጪ ሕላዌ ሊኖረው እንደሚችል ማሰብ ብንችል ኖሮ ምንኛ ታላቅ መገለጥ እናገኝ ነበር። አግዚአብሔር በአካል አይወሰንም፤ በአካል አይገደብም፤ ሆኖም ሰብዕና አለው። ስሜት አለው፤ ያስባል፤ ይወዳል፤ ይቅር ይላል፤ በሚገጥመን ችግርና ኅዘን ይራራልና።

እግዚአብሔር ቅዱስና ጻድቅ ነው

እግዚአብሔር መንፈስ እንደሆነና ሰብዕናም እንዳለው ብቻ ሳይሆን መጽሐፍ ቅዱስ ጻድቅና ቅዱስ እንደሆነም ይናገራል። ከዘፍጥረት አንሥቶ እስከ ዮሐንስ ራዕይ ድረስ እግዚአብሔር ቅዱስ አምላክ እንደሆነ ራሱን ገልጾአል። በቃል መግለጽ ከሚቻለን በላይ በነገር ሁሉ ፍጹም ነው። እጅግ ቅዱስ ስለሆነ ከኃጢአት ጋር ምንም ግንኙነት ወይም ዝምድና የለውም።

ይህን ቅዱስነቱን እንደሚገባ መረዳት ብንችል ኖሮ ሕይወታችንና አኗኗራችን ምንኛ ልዩ መልክ በያዘ ነበር። ኃጢአ በሆነው በሰው ልጅና ፍጹም ቅዱስ በሆነው እግዚአብሔር መካከል ያለውን ልዩነት ብንረዳ ኖሮ ምንኛ አስደናቂ ግንዛቤ በኖረን ነበር። መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር ምንም ጫለማ የሌለበት ብርሃን፤ ነውር ወይም ጉድለት የሌለበት ሕላዌ እንደሆነ ይገልጻል።

ይህንንም ቢሆን ፍጽምና የሌለው የሰው ልጅ አእምሮ ሊረዳው አይችልም። ደካሞችና በድካም ውስጥ ያለን በመሆናችን እንከን የሌለበትን የእግዚአብሔርን ቅድስና በሚገባ ማሰብ ይከብደናል፤ የመጽሐፍ ቅዱስ ንባባችን እንዲጠቅመን ከተፈለገ ግን ይህ ግንዛቤ ሊኖረን ይገባል።

ፍጽምና በሌለው ሰውና ፍጹም በሆነው እግዚአብሔር መካከል ያለውን ገደብ ትልቅነት ቅዱስት መጻሕፍት አበክረው ይገልጻሉ። እንደ ኃጢአተኛ ወደ እግዚአብሔር እንዲቀርብ ከተፈለገ በሕጉ የታዘዘው መሥዋዕት መቅረብ አስበት። በእግዚአብሔርና በሰዎች መካከል መካከለኛ ሆነው የሚቆሙ ካህናት አስፈላጊ የሆኑትም በዚህ ምክንያት ነበር። ንጹሕን ስለሆኑና ንጹሕን ስላልሆኑ ነገሮች ዘሌዋውያን አበክሮ የሚናገረውም በዚህ ነው። የእግዚአብሔር ሕግ የተማከለው በዚህ ቅድስናው ላይ ነው።

የእግዚአብሔር ዙፋን ጸንቶ የቆመውና የተመሠረተው በቅድስናው እንደሆነ ቅዱሳት መጻሕፍት ያውጃሉ። በጻድቁ እግዚአብሔርና በንስሐ በማይመለሰው ኃጢአ ሰው መካከል ይህን ያህል ሰፊ ልዩነት ሊኖር የቻለው ከቅድስናው የተነሣ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን ኃጢአታችን ከእግዚአብሔር ሰይፋናል፤ ፊቱንም ከእኛ ሰውሮአል። ስለዚህም ለንጠፈው አይሰማንም። «ኃጢአቱን ሳልናዘዝ በልቤ ሰውሬ ቢሆን ኖሮ እግዚአብሔር ጸሎቱን ባልሰማም ነበር» አሰ ዘማረው (መዝ. 66:18)። በሌላ በኩል ደግሞ ይኸው ዘማረ፡- «እግዚአብሔር ቅዳሱን ይመስክታል፤ ጩኸታቸውንም ይሰማል . . . እግዚአብሔር ሰሚጠፋት ሁሉ . . . የሚያስፈልጋቸውን ነገር ሁሉ ይሰጣቸዋል። ጩኸታቸውንም ሰምቶ ያድናቸዋል» ይላል (መዝ. 34:15; 145:18-19)።

እግዚአብሔር እጅግ ንጹሕ ስለሆነ ከፋውን በቸልታ አያልፍም፤ ቅዱስ ስለሆነ ከኃጢአት ጋር ምንም ንክኪ የለውም። የሰው ልጅ በኃጢአት

ከመውደቁ በፊት እግዚአብሔርና ሰው ኅብረት ነበራቸው። አሁን ያ ኅብረት ቀጭኖአል፤ በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት ካልሆነ በቀር በእግዚአብሔርና በሰው መካከል ግንኙነት የለም። ሰው ከእግዚአብሔር ጋር የነበረውን ኅብረት እንደገና ማደስ የሚችለው በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ብቻ ነው። አንዳንድ ሰዎች «መንገዶች ሁሉ ወደ እግዚአብሔር ያደርሳሉ» የሚል አስተሳሰብ አላቸው። ኢየሱስ ግን፡- «መንገድና እውነት ሕይወትም እኔ ነኝ፤ በእኔ በኩል ካልሆነ በቀር ማንም ወደ አብ የሚመጣ የለም» ብሏል (ዮሐ. 14:6)። እንደገና ደግሞ፡- «በፋ እኔ ነኝ፤ በእኔ በኩል የሚገባ ይድናል፤ ይገባል ይወጣል፤ መሰማርያም ያገኛል» ብሏል (ዮሐ. 10:9)።

ሰው ራሱን መስወጥ የማይችል ኃጢአተኛ ነው፤ በቀጥታ ምሕረትን ከእግዚአብሔር ካልበመነ በቀር ወደ እግዚአብሔር መድረስ አይችልም። ከቃላት ምሕረቱ የተነሣ በሰውና በእግዚአብሔር መካከል ባለው ገደብ ጽልድ ይገኛል። ለእኔም ወደዚህ ምድር ባይልከው ኖሮ የሰው ልጅ ለዘለቄታው እንደጠፋ ይቀር ነበር።

ኢየሱስ ክርስቶስ የሞተው ከእግዚአብሔር ቅድስና የተነሣ ነው። የዓለሙን ኃጢአት ለመሸከም ብቁና ብርቱ ሆኖ የተገኘው ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው። እግዚአብሔር ቅዱስ ስለሆነ ኃጢአት ተገቢውን ቅጣት ማግኘት አስበት፤ የኃጢአትን ዋጋ እንዲከፍልና ደኅንነትን ለሰዎች እንዲሰጥ ከፍቅሩ የተነሣ ኢየሱስን ወደዚህ ዓለም ላከው። የምናመልከው አምላክ ንጹሕ፤ ቅዱስ፤ ጻድቅና ትክክለኛ ስለሆነ ወደ እርሱ መግባት የምንችልበትን ደኅንነት እንዲያስገኝ አንድ ልጁን ላከ። ነገር ግን የእግዚአብሔርን እርዳታ ችላ ካልን፤ ለሰጠን መመሪያ የማንታዘዝ ከሆነ ይፈርድብናል።

«እግዚአብሔር ፍቅር ነው»

በአራተኛ ደረጃ የምንመለከተው እግዚአብሔር ፍቅር መሆኑን ነው። መጽሐፍ ቅዱሳቸውን እንደሚገባ የማያነቡ ሰዎች እንደሌሎቹ የእግዚአብሔር ባሕርያት ሁሉ «እግዚአብሔር ፍቅር ነው» የሚለውን ቃል መረዳት ያዳግታቸዋል (1ዮሐ. 4:8)።

ብዙ ጊዜ ፍቅር የሚለውን ቃል የምንጠቀምበት ትክክለኛ ባልሆነ መንገድ ነው። ትክክለኛና ተገቢ ትርጉሙን ያጣ ቃል ቢኖር ፍቅር የሚለው ቃል ነው። አንጉልና ቅጥ ያጣ ሰብዓዊ ግንኙነታችንን ፍቅር የሚል ስያሜ እንሰጠዋለን። «ከትፎ እወዳለሁ»፤ «መዚቃ እወዳለሁ»፤ «ጌጣጌጠች እወዳለሁ»። እንላለን። አንዳንዶቻችንም ሰዎችን እንወዳለን እንላለን፤ ፍቅራችን ግን ከቃል አያልፍም። ስለዚህም መጽሐፍ ቅዱስ «እግዚአብሔር ፍቅር ነው» ሊል ምን ማለት እንደሆነ በትክክል ባንረዳ የሚገርም አይሆንም።

እግዚአብሔር ፍቅር ነው ለሰተላላት ሁሉም ነገር ጣፋጭ፤ መልካምና ውብ ይሆናል ማለት አይደለም። እግዚአብሔር ፍቅር ስለሆነ ማንም በኃጢአቱ አይቀጣም ማለት አይደለም፤ ይህ የተሳሳተ አስተሳሰብ ነው። እግዚአብሔር ቅዱስ ስለሆነ ኃጢአት ሁሉ ተገቢ ቅጣቱን ያገኛል፤ ሆኖም ኃጢአተኛው ሰው ከቅጣትና ከጥፋት የሚድንበትን እቅድ እግዚአብሔር

እውጥቶአል። የእግዚአብሔር ፍቅር የክርስቶስን መስቀል አዘጋጀ፤ ከኃጢአት የምንድነውና የምንገኝው መስቀል ላይ ከከፈለው ዋጋ የተነሣ ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል ላይ የሞተው ከእግዚአብሔር ፍቅር የተነሣ ነው።

የእግዚአብሔርን ታላቅ ፍቅር በፍጹም አትጠራጠር፤ ምክንያቱም ፍቅሩ የቅድስናውን ያህል የማይሻርና የማይስወጥ ነው። ምንም ያህል ኃጢአትና ብትሆን፤ እግዚአብሔር ይወድሃል። ከእግዚአብሔር ፍቅር የተነሣ ባይሆን ኖሮ አንዳችንም የወደፊቱን ሕይወት ተካፋዮች አንሆንም ነበር። ግን እግዚአብሔር ፍቅር ነው፤ ፍቅሩ የበጎነታችን ሁሉ ምንጭ ነው። «እኛ ኃጢአተኞች ሆነን ላለ ክርስቶስ በእኛ ምትክ ሞቶአል፤ ይህም እግዚአብሔር ለእኛ ያለው ፍቅር ምን ያህል ታላቅ መሆኑን ያስረዳል» (ሮሜ 5:8)

የእግዚአብሔር ፍቅርና ይቅር ባይነት ሰዎች ደስ ሊላቸው ከሚሰጡት ተስፋ ይልቅ እጅግ የበለጠ እውን ነው። የውቅያኖስን ስፋትና ውበት ዓይናችን ካላየው በቀር ልንረዳው አንችልም። የእግዚአብሔር ፍቅርም እንዲሁ ነው። ካልተቀበልከው፤ በሕይወትህ ካልተሰማመድከው፤ ከእግዚአብሔርም ጋር እውነተኛ ሰላም ካላገኘህ በቀር ማንም ቢነግርህ የፍቅሩን ድንቅ ሥራ ልትረዳ አትችልም።

መለኮታዊ ፍቅር በአእምሮህ የምትደርስበት አይደለም። ጠባብ የሆነው አእምሮህ እንደ እግዚአብሔር ፍቅር ያለውን ታላቅና ሰፊ ነገር የመረዳት ብቃት የለውም። ጥቁር ላም አረንጓዴ ሳር በልታ እንዴት ነጭ ወተት እንደምትሰጥ ማስረዳት ይከብድህ ይሆናል፤ ይሁን እንጂ፤ ወተት ጠጥተህ እንዳትጠቀም ሊያደርግህ አይችልም። አንዲት የእህል ቅንጣት እንዴት ብዙ ፍሬ ማፍራት እንደምትችል አእምሮህ ሳይረዳው ይችላል፤ ይሁን እንጂ፤ እህል እንዳትመገብ አያደርግህም። ራዲዮ እንዴት እንደሚሠራ አታውቅም፤ ነገር ግን ራዲዮ ታደምጣለህ። ስለኤሌክትሪክ አሠራር ላንረዳ ትችላለህ፤ ይሁን እንጂ በዓይንህ ባታየውም እንኳ ኤሌክትሪክ እንዳለ ታምናለህ፤ በብርሃኑም ትጠቀምበታለህ። አሁን እንኳ ይህን መጽሐፍ በኤሌክትሪክ ብርሃን አያነበብህ ሊሆን ይችላል።

እግዚአብሔርን በእምነት መቀበል አለብህ፤ በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ እመን። እንደዚያ ካደረግህ ጥርጥር ስፍራ አይኖረውም። እግዚአብሔር በልብህ ውለጥ እንዳለ በእርግጠኝነት ስለምታውቅ መፍራትና መጠራጠር አይኖርብህም።

ስለ እግዚአብሔር ማንነትና ምንነት እንዴት እርግጠኛ እንደሆንሁ አንዳንድ ሰዎች ጥያቄ ሲያቀርቡልኝ አንድ በወላንዶ ይሜወት የነበረ ልጅ ታሪክ ትዝ ይለኛል። ወላንዶው በእየር ውስጥ ቢሆንም ኃይለኛ ነፋስ እየነፈሰ ነው፤ ግዙፍ ዳመናም ስማዩን ሸፍኖት ነበር። ወላንዶው እየበረረ፤ እየበረረ ወደላይ ወጣ፤ ደመናው ውስጥ ስለገባ በዓይን ስማየት አልተቻለም።

«ማሙሽ ምን እያደረግህ ነው?» በማለት አንድ ሰው ትንሹን ልጅ ጠየቀው። «ወላንዶ እየተሜወትኩ ነው።» «እንዴት፤ እርግጠኛ ልትሆን ቻልክ፤ ምክንያቱም ወላንዶው በዓይን አይታይም!» «እርግጥ ነው በዓይኔ አላየውም፤ እጄን ስለሚሰበኝ ግን ወላንዶው አየር ውስጥ እንዳለ እርግጠኛ ነኝ።»

ሰዎች ለስ እግዚአብሔር በሚነግሩህ ብቻ አትተማመን፤ አንተው ራህህ ብትፈልገው ታገኘዋለህ። በሕይወትህ ስለምትለማመደው እርግጠኛ ትሆናለህ።

4 ኃጢአትና ውጤቱ

«ሰዎች ሁሉ ኃጢአት ሠርተዋል፤ እግዚአብሔር የሰማቸውንም ክብር አጥተዋል።» ሮሜ 3:23

እግዚአብሔር ጻድቅና አፍቃሪ ነው ብለናል፤ ታዲያ፤ በዓለማችን ጳውሎስ፤ መከራና ጎዘን የበዛው ለምንድን ነው? ጥላቻ ስምን ይህን ያህል ሊበዛ ይችላል? ጣዖታትና የሐሰት እማልክት ስምን በዙ? ለግብግብነት፤ ራስ ወዳድነትና ጦርነት ስምን ሊሰፍን ቻለ? ሰው የተፈጠረው በእግዚአብሔር መልክና ሐምላል ሆኖ ላለ ለምን በአስከፊ ኃጢአትና በደል ዘቀጠ? እኛን ለማዳን ስምን እግዚአብሔር አንድ ልጁን መላክ አስፈለገው? የእግዚአብሔር ጭጥረታት በከፋትና በፍትወት ለምን ተዘፈቁ?

ለምን አንዱ መንግሥት ስሌላው ላይ እንደሚነሣ፤ ቤተሰቦች ለምን እንደሚሰታተኑ፤ መገናኛ ብዙኃን ለምን በአለከፊ ወንጀል አንደተሞሉ፤ ስምን ጭፍና ጥላቻ ሊስፋፋ እንደቻለ ስመረዳት ገና ከመጀመሪያውኑ ምኔታዎች አንዴት እንደነበሩ መመልከት ይኖርብናል። የመጀመሪያ ወደ ሆነው ቀዝፍጥረት መጽሐፍ ተመልስን የአዳምና የሔዋንን ሁኔታ ማየት ይኖርብናል።

አንዳንድ ሰዎች ይህ ለስፍጥረታት አጀማመር የሚነግረን ታሪክ ፈጠራ ነው ይሉናል። ለከባድ ጥያቄዎች ቀበል ባለ መልክ ለሕፃናት መልስ ስመስጠት የተደረገ መከራ ነው ይሉናል። እውነቱ ግን እንዲህ አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስ ገና ከመጀመሪያው ምን እንደተደረገ፤ የሰው ልጅም ለምን የራሱን ጥፋት መንገድ መከተል እንደመረጠ በትክክል ይነግረናል።

እግዚአብሔር ይህን ዓለም የፈጠረው ፍጹምና የተሟላ አድርጎ ያበር። ሁላችንም ውበትና ስምምነት የሞላበትን ዓለም እንናፍቃለን፤ እግዚአብሔር የፈጠረው እንዲህ ያለውን ዓለም ነበር።

በዚህ ፍጹም ዓለም እግዚአብሔር ፍጹም የሆነ ሰው አኖረ። እግዚአብሔር የሚፈጥረው ከፍጹምነት ያነሰ ሲሆን አይችልም፤ ከዚህ ጥንቃቄነት በሻገር እግዚአብሔር ለሰው ከስጦታዎች ሁሉ የሚበልጠውን ዘላለማዊነት ሰጠው። የመምረጥ ነጻነትንም አብሮ ሰጠው። ዶክተር ኤም ኤል ስኮት የተባለው ታላቅ ጥቁር አሜሪካዊ ሰባኪ ስለ ልጁ የነገረንን ታሪክ አዚህ ላይ ላነሣው እወዳለሁ። ልጁ ለከፍተኛ ጥናት ወደ ዩኒቨርሲቲ ሄዶ ነበር፤ በፅረፍት ወደቤቱ ተመልሶ በነበረበት ጊዜ ግን ብዙ ምርምርና ጥናት ተገኝቶታል፤ ከአንግሊካዊ ወዲህ አንድ አባቱ በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ እምነት ሊኖረው እንደማይችል ነገረው። ይህን የሰማው አባት አልተደናገጠም፤ ጭቀድከውን የመምረጥ ነጻነት አለህ፤ ነጻነትህን ግን በአጉል ሁኔታ

ተጠቅመህበታል» ነበር ያለው። እግዚአብሔር ለአዳም የሰጠው ነጻነትም ይህን ይመስላል። አዳም ነጻነቱን በአጉል ሁኔታ ተጠቀመበት።

አንዳንዶች አንደኛነታቸውን የመጀመሪያው ሰው በዋሻ ውስጥ የሚኖር አንስባ መሰል ፍጡር አልነበረም፤ መግባቢያ ቋንቋ የሌለውና ኑሮን ለማሸነፍ ከአራዊት ጋር መታገል ያለበት አልነበረም። አዳም በአካሉም በአካምሮውም ሙሉ ሆኖ ነበር የተፈጠረው። ከእግዚአብሔር ጋር የተሟላ ኅብረት ነበረው። በእግዚአብሔር ፈቃድ ምድርን የሚዝ ንጉሥ ነበር።

አንግዲህ በገነት ይኖር የነበረው አዳም ሁኔታ ይህን ይመስል ነበር፤ ፍጹም ነበር። ከሁሉም ይልቅ ደግሞ በዋጋ ሊተመን የማይቻል ነጻ የሆነ የመምረጥ ነጻነት ነበረው። የመቀበል ወይም ያስመቀበል፣ ለእግዚአብሔር የመታዘዝ ወይም ያስመታዘዝ ነጻነት ነበረው። የመምረጥ መብቱን ለሚጠቅመው ወይም ለሚጎዳው ነገር ለማዋል ነጻ ነበር። ከእግዚአብሔርና ከራሳችንም ጋር ሰላም ሊሰጠን የሚችለው የመምረጥ ነጻነታችን ብቻ ሳይሆን ነጻነታችንን በአንደት ዓይነት ሁኔታ እንደምንጠቀምበት ጭምር ነው።

ስለንድ ሰው ነጻነት ለንስጠው በፊቱ ሁለት አማራጮች ይኖራታል። አንዱን መንገድ ብቻ መከተል ካለብን ግን የመምረጥ ነጻነታችን ትርጉም አይኖረውም። ነጻነት ምርጫንና የትኛውን መንገድ መከተል አንዳለብን የመወሰን መብትን ያካትታል።

አንዳንድ ሰዎች ቅንና አውነተኛ የሚሆኑት ከዚያ ውጪ የመምረጥ መብት ስለሌላቸው ብቻ ሊሆን ይችላል። አንዳንድ ሰዎች መልካም ሆነው በመገኘታቸው ሊታበዩ ይችላሉ፤ መልካም የሆኑት ግን ከፋውን ለማድረግ ባለመቻላቸው ሊሆን ይችላል። ፈተና ካልገጠመን በቀር ፈተናን አሸንፈናል ማለት አንችልም።

እግዚአብሔር የአዳምን ነጻነት በፍጹም አልገደበትም። የመምረጥ ነጻነትና ይህንን ነጻነቱን የሚለግመድበትንም ዕድል ሰጠው። እግዚአብሔር ፍጹም ስለሆነ ከሰዎች ፍጽምና የጎደለው ነገር አይጠብቅም፤ እግዚአብሔርን ለማገልገል ባላቸው ምርጫ ፍጹማን እንዲሆኑ ይፈልጋል።

አዳም በገነት በነበረበት ጊዜ ያለ ኃጢአት ነበር። በየትኛው መንገድ መጓዝ እንዳለበት ግን ስራ የምርጫ ነጻነት ከፊት ለፊቱ ተዘርግቶ ነበር።

እግዚአብሔር ሥራውን ሁሉ አጠናቅቆአል። ለሰው የሚያስፈልገውን ነገር በሙሉ አሟልቶ የያዘ ገነትንም ፈጥሮአል። በመልኩና በአምሳሉ ፍጹም ሰውን ፈጥሮአል። ለሰው አእምሮና ነፍስን ሰጠው፤ በአካምሮውና በነፍሱ ሰውን ፈጥሮአል። የታየውን ሁሉ የማድረግ ነጻነትንም አብሮ ሰጠው። ልጁ ትክክለኛውን ምርጫ እንዲያደርግ እንደሚጠብቅ እንደማንኛውም መልካም አባት ሁሉ እግዚአብሔርም የሰው ልጅ መልካሙን እንዲመርጥ ጠበቀ።

ሰው ያደረገው ምርጫ

አዳም ትክክለኛውን ወይም ትክክል ያልሆነውን የሚመርጥበት የፈተና ጊዜ ነበር፤ ለመምረጥ አንዲቸል ከአንድ በላይ ምርጫ ከፊት ለፊቱ ነበር።

አዳም ያዋጣኛል የሚለውን መረጠህ ምርጫው የሚያለከትለውንም ጭብት መቀበል ነበረበት፤ የሰው ልጆችም የእርሱን ምርጫ ተከተሉ። ጭንግዲህ የአንዱ የአዳም ኃጢአት የቅጣት ፍርድ በለው ሁሉ ላይ አመጣ። (ሮሜ 5:18)። «በአንድ ሰው ምክንያት ኃጢአት ወደ ዓለም ገባ፤ በኃጢአት ምክንያትም ሞት መጣ፤ ሰው ሁሉ ኃጢአት ስለ ሠራ ሞት በሰው ሁሉ ላይ መጣ።» (ሮሜ 5:12)።

አዳም የሰው ልጆች ሁሉ የተገኙበት ምንጭ ነው። ትክክለኛውን ነገር የመምረጥ ነጻነትም ነበረው።

የሰው ልጅ ሳደረገው ጥፋት እግዚአብሔር ተወቃሽ ሊሆን ይይቸዋል። ጥፋቱ የአዳም ነው። ምክንያቱም ከእግዚአብሔር አውነት ይልቅ የፈታኑን ሐሰት ማድመጥን መረጠህ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ የሰው ልጅ ታሪክ ጭንጭ ውድቀት ምክንያት ያጣውን እንደገና አጁ ለማድረግ፣ ከተሳሰረበትም ጭርገም ነጻ ስመውጣት የሚያደርገው መከራና ጥረት ታሪክ ነው።

ምናልባትም፡- ጭንጭ ጊዜ በፊት ኃጢአት ባደረገ ሰው ምክንያት እኛ ጥርባሪ ሳይ የምንወድቅበት ምክንያት አይታየንም፤ ይህ ትክክል ነው። እንዴ? ለምንድን? የሰው ልጅ እስከ ዛሬ ድረስ ከውድቀቱ ያልተነሣው? ጭንጭን? አንዴ በተፈጸመ ጥፋት ዕድሜ ልካችንን የምንቀጣው? የሚል ጭንጭ እናቀርብ ይሆናል። በዘመናችን አካባቢውን ብናሻሽልለት ሰውንም ማሻሻል ይቻላል የሚል አስተሳሰብን አንሰማለን። በጣም የሚገርመው ግን የጀመረውን ኃጢአት የሠራው ሁሉም ነገር በተሟላበት አካባቢ ይኖር የነበረ ሰው መሆኑ ነው።

ሕይወት ከሌለበትና ድቅድቅ ጨለማ ከሰፈነበት ጥልቅ በታች የሚፈሰስ ወንዝ ወደብርሃን ወጥቶ ሕይወት ላላቸው ሰዎች በረከት መሆን እንዲቸል መንገዱን ስመስወጥ የማይፈልገው ለምንድን ነው?

ምክንያቱም መንገዱን ስመስወጥ በራሱ ምንም ኃይል ወይም ችሎታ ሳለሌለው ነው። ካለበት ድቅድቅ ጨለማ ፀሐይና ብርሃን ወዳለበት የተገጣበለ መስክ የመውጣት አቅም የለውም። ይህን ማድረግ የሚቻለበት መንገዱም በደውም ቢኖርም ወንዙ ግን አንዱንም አንኳ ስለማያውቅ አይጠቀምባቸውም። በቻይና አገር የሚገኝ አንድ ወንዝ አፈርና ደለል ተሽከሞ ብዙ ኪሎ ሜትሮችን ይጓዝና ባሕር ውስጥ ይጨምራቸዋል፤ ወንዙ ከሚተፋው ድፍርስና አለቀያሚ ውሃ የተነሣ ሰማያዊ መልክ ያለው ንጹሕ የባሕር ውሃ የደፈረሰ ቢሜ መልክ ይኖረዋል። ወንዙ ለዘመናት አንደዚያ ሲያደርግ ኖሮአል፤ ከዚያ የተለየ ማድረግም፣ መሆንም አይቻልም።

ወንዙ በድቅድቅ የኃጢአት ጨለማ ውስጥ የሚዳከረውን የአዳምን ሁኔታ ያሳስባል። መልካምና የተሻለ መንገድ ቢኖርም እኛ ግን የተሳሳተ መንገድ መርጠናል። ሰላሰንበት ሁኔታም እግዚአብሔርን ተጠያቂ ለማድረግ እንዋከራለን። የእግዚአብሔርን ጥበብና ፍትሕ ዐዋቂነት አንጠራጠራለን። ምሕረቱንና ፍርዱን ማየትም ያዳግተናል።

የዚህ አገር ፕሬዚዳንት የሕዝብ ራስ አንደሆነ ሁሉ አዳምም የሰው ልጆች ሁሉ ራስ ነበር። ፕሬዚዳንቱ የሚወስደው ማንኛውም አርምጃ ሁሉ የዚህ አገር ሰዎች የሚወሰዱት እርምጃ ነው ማለት ይቻላል። ፕሬዚዳንቱ የሚያደርገው ውሳኔ እንደ ሕዝቡ ውሳኔ ይቆጠራል።

አዳም የለው ልጆች ሁሉ ራሱ የለው ልጆች ሁሉ ተወካይ ነው። የመጀመሪያው አባታችንም ነው። ባሕርያችንና ማንነታችንን ከአባቶቻችንና ከአያቶቻችን እንደምንወርስ ሁሉ በኃጢአት የወደቀውን የአዳምን ባሕርይና ተፈጥሮ ወርሰናል። የአዳም ባሕርይና አለመታዘዝ ለእያንዳንዱ ለው እንደተዳረሰ መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ የሚናገረው ጉዳይ ነው። በዘፍ. 3:17-19፡- «አንተ በፈጸምከው ክፉ ሥራ ምክንያት ምድር የተረገመች ትሁን፤ ምድር በቂ ምግብ አንድትለጥህ ዕድሜህን ሁሉ በብርቱ ድካም ትሠራለህ። ምድር እሾህና አሜከላ ታበቅላለች፤ አንተም የዱር ተከሎችን ትበላለህ። አንተ አፈር ነህ፤ ወደ አፈር ተመልህ ትሄዳለህ።» በማለት የተላለፈውን መራራ እውነት ሁላችንም ብንሆን እናውቃለን፤ ይህ አሳዛኝ ነገር በሁላችንም ላይ የደረሰው አዳም ከፈጸመው አሳዛኝ ሥራ የተነሣ ነበር።

እግዚአብሔር ለሔዋን ደግሞ እንዲህ አላት፡- «በእርግዝናሽ ወራት ጭንቀትሽን፤ በምትወልጅበትም ጊዜ የምጥ ሥቃይሽን አበዛዋለሁ፤ ይህም ሁሉ ሆኖ ለባልሽ ያለሽ የግብረ ሥጋ ግንኙነት ፍላጎት አይቀነለም፤ ለእርሱም ታዛዥ ትሆኖለሽ» አላት (ዘፍ. 3:16)።

በሌላ አነጋገር ቀድሞ መልካምና ለምግብነት የሚጠቅሙ ነገሮችን ታበቅል የነበረችው መሬት በአዳም ኃጢአት ምክንያት ከእንግዲህ ወዲህ መልካሙንም መጥፎውንም ዕፅዋት ታበቅላለች ማለት ነው። በገነት በነበረበት ወቅት ስለ ምግብ፣ ስለ ልብለና ስለ መጠለያ ምንም ሓሳብ ያልነበረበት የለው ልጅ ከእንግዲህ ወዲህ እነዚህን መሠረታዊ ነገሮች ለራሱና ለቤተሰቡ ለማሟላት እድሜውን ሙሉ መድከምና መጣር ሊኖርበት ነው ማለት ነው። ሁሉም ነገር ተሟልቶላት የነበረች ሔዋን ከእንግዲህ ወዲህ በምጥ ጣር ተሠቃይታ ትወልዳለች፤ አዳምም ሆነ ሔዋን ከመንፈሳዊና ከሥጋዊ ሞት በታች ናቸው ማለት ነው። ሞት በሦስት ሁኔታዎች ሊፈጸም ይችላል። 1/ ወዲያውኑ የሚፈጸም መንፈሳዊ ሞት። 2/ የሥጋዊ ሞት መጀመር። (ከተወለድንበት ቀን አንሥቶን ቀስ በቀስ መሞት አንጀምራለን) 3/ የመጨረሻው ዘላለማዊ ሞት።

ኃጢአት ወደ ዓለም ገባ

ኃጢአት በአዳም በኩል ወደዚህ ዓለም ገባ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ከኃጢአት ነጻ ለመሆን የተቻለውን ሁሉ ብናደርግም በፍጹም አልተሳካንም። መርገሙ በእኛ ላይ እንዳይሠራ ያደረገው ሙከራ ሁሉ ውጤት አላለንም። የዕውቀትን ዛፍ ከበላ እንደሚሞት ገና ምንም ዓይነት ኃጢአት ከመሥራቱ በፊት እግዚአብሔር አዳምን አስጠንቅቆ እንደነበር መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። እንዲበዙና እንዲባዙ አዳምና ሔዋንን እግዚአብሔር እንዳዘዘቸው መጽሐፍ ቅዱስ ያመለክታል። ምንም እንኳን የተፈጠሩት በእግዚአብሔር መልክና አምላላ ቢሆንም ከውድቀታቸው በኋላ ግን በራባቸው መልክና አምላላ ልጆችን መውለድ ጀመሩ። ሞትን በሚያለከትል ኃጢአት የተለከፈው ቃየል ወንድሙን አቤልን ገደለ፤ ይህም ከወላጆቻቸው የወረሱት ኃጢአት ሊሆን ያ ኃጢአት ዛሬም ቢሆን የለው ልጆችን እያጋደለ

ነው። ኃጢአተኛ ባሕርይን ከወላጆቻችን ወርሰናል፤ ከዚህ ማምለጥ አንችልም።

ከአዳም ጀምሮ ያጣነውን መብት እንደገና እጃችን ውስጥ ለማስገባት የሚቻለንን ሁሉ አድርገናል። በትምህርት፣ በፍልስፍና፣ በሃይማኖትና በመንግሥት አማካኝነት ከኃጢአት ቀንበራችንና ከለረታችን ነጻ ለመውጣት ሙከራ አድርገናል። እግዚአብሔር ብቻ ማድረግ የሚችለውን፣ ከአርሱ ብቻ የሚገኘውን ነገር በራሳችን ኃይል ለመፈጸም ይህ በኃጢአት ምክንያት ውሉን የሆነው አእምሮአችን ብዙ ጥርአል። ዓላማችን መልካም ሊሆን ይችላል፤ እንዳንድ ሙከራዎቻችንም የሚደገፉ ሊሆኑ ይችላሉ፤ ያም ሆኖ ግን ጭብብነው ግብ አላደረሰንም። እርግጥ ነው፤ ዕውቀታችን፣ የፈጠራ ችሎታችን፣ ዓላማና እቅዳችን በጣም በጥቂቱም ቢሆን ወደፊት አራምዶን ሊሆን ይችላል፤ በጣም የሚያሳዝነው ግን እዚያው እተነሣንበት ማጥ ውስጥ አንደገና እንወድቃለን። ዛሬም ቢሆን አዳም ያደረገውን ለሕተት እየፈጸምን ነው፤ ለእግዚአብሔር ሕግ ከመታዘዝ ይልቅ ዛሬም ቢሆን የራሳችን ንጉሦችና ፄቶች ለመሆን ሙከራ እያደረግን ነው።

ኃጢአት ወደዚህ ዓለም እንዲገባ በመፍቀዱ በፍትሕ ማንደል እግዚአብሔርን ተጠያቂ ከማድረጋችን በፊት እስቲ ሁኔታውን በጥንቃቄ ለመመልከት እንሞክር። ካለንበት ችግር የምንወጣበትን መንገድ እንዲያሳየን ከአእምሮ በላይ በሆነው ርኅራኄው እግዚአብሔር ልጁን ሳክ። ለአዳም ቀርበውለት የነበሩትን ፈተናዎች እርሱም እንዲፈተንና ድል አድራጊነቱን እንዲያሳይ እግዚአብሔር ልጁን ሳክ። አዳምን እንደፈተነው ሁሉ ለይጣን ሊየሱስንም ፈተኖታል። በሔዋን አማካይነት ለአዳም እንዳቀረበለት ፈተና ፁሉ እርሱም የእግዚአብሔርን መንገድ ችላ ቢል ኃይልና ክብርን እንደሚሰጠው ሰይጣን ሊየሱስን ፈተኖት ነበር።

ክርስቶስ ያደረገው ምርጫ

በአዳምና በኢየሱስ መካከል ትልቁ ልዩነት ክርስቶስ ለሰይጣን ፈተናዎች አለመንበርከቱ ነበር፤ ከእግዚአብሔር ይልቅ እርሱን ቢከተል የዓለም መንግሥታትንና ከብራቸውን ሁሉ እንደሚሰጠው ቃል በገባለት ጊዜ ረታ፡- «ወዲያ ሂድ አንተ ሰይጣን፤ ለአምላክህ ለእግዚአብሔር ሰገድ፤ እርሱንም ብቻ አምልክ ተብሎ ተጽፎአል» በማለት ነበር የመለለየት (ማቴ. 23:10)። ምንም ኃጢአትና እንከን የሌለበት ባሕርይን ለትውልድ ሁሉ ለማሳየት ፈታኙ ያቀረበለትን ፈተናዎች ሁሉ ድል አደረገ። እርሱ ድላችን ነው።

በደካማነታችንና በባሕርይ ኪሳራችን አማካይነት የአዳም እውነተኛ ልጆች መሆናችንን አሳይተናል፤ ፈለግና አርአያነቱንም ተከትለናል። አዳም ጭጃመውን ኃጢአት እንጠላው ይሆናል፤ ሆኖም እርሱ ያደረገውን በማድረግ ጸርአያነቱን እየተከተለን ነው።

አዳም እንደተፈተነው ሁሉ እኛም ሳንፈተን የምንውለበት አንድ ጥን እንኳ አይኖርም። ተንኮል የተሞላውን የሰይጣንን አጉል ተስፋ ወይም የማይናወጥ የእግዚአብሔር ቃል እንድንመርጥ በየቀኑ የተለያየ ምርጫ

ይቀርብልናል። ተለፋ መቀረጥ፣ ሕመምና ሞት የሚጠፋበትን ቀን ሁላችንም እንመኛለን፤ ይሁን እንጂ፣ ዳግም ያልተወለድን የአዳም ልጆች ለሊሆንን ምኞታችን እውን የሚሆንበት መንገድ የለም። በኃጢአታችን ላይ አንድ ነገር መደረግ አለበት። በሚቀጥሉት ምዕራፎች ለሊዚህ መሠረታዊ የሰው ልጆች ችግር እግዚአብሔር ያደረገውን ነገር እንመለከታለን።

ገና ከመጀመሪያው አንሥቶ እስካሁን እስካለንበት ጊዜ ድረስ ኃይልን ለማግኘት በሰው ጽኑ ፍላጎት፣ የተሰጠውን ነጻ የመምረጥ ችሎታ ለራሱ ጥቅም ብቻ በማዋሉ ለችግሩና ለጥፋቱ ምክንያት ሆኖበታል። የሰው ልጅ እግዚአብሔር የሌለበት ዘላቂና ደስተኛ ዓለም የመመሥረት ሕልም ነበረው፤ ይሁን እንጂ ዛሬ የምናውቃቸው የሥልጣኔ ፍርስራሽ ከምርቶ የሰው ልጅ ያንን የማድረግ አቅሙም ችሎታውም እንደሌለው ምስክርነት ናቸው። ዛሬም ቢሆን የሰው ልጅ በዚያው የቀድሞ መንገዱ እንደ ቀጠለ ነው።

እግዚአብሔር ግን በዘላለማዊ ምሕረትና ዕውቀት ይህን ሁሉ ተመልክቶልኝ፤ መንገዳችንን እንድንለውጥም ከአእምሮ በላይ በሆነ ትእግሥቱና ርኅራኄው ሊጠብቀን ፍርድል። ወደ ምሕረቱ ለሚመጡ ግን ደኅንነትና ሰላሙን ይለጣቸዋል። በአዳም ፊት ያኖራቸው ሁለት ምርጫዎች ዛሬም በእያንዳንዳችን ፊት ተቀምጠዋል። የወደድነው ለመምረጥ ነጻነት አለን። የምንኖረው በጸጋ ዘመን በመሆኑ የሚገባንን ቅጣትና ፍርድ እግዚአብሔር አዘግይቶታል።

የሰው ልጅ እውነተኛ ደስተኛ ሕይወት እንዳይኖር ያደረገው ኃጢአት ነው። የሰው ልጅ ቀና ምኞትና ሕልም እውን ሊሆን ያልቻለው በኃጢአት ምክንያት ነው። በጥልቅ እጅግነታችን ውስጥ ያለውን ኃጢአት ለማወቅ አዳጋች ቢሆንም፣ ውጤቱን ግን በግልጽ እያየነው ነው። ምናልባትም የሰውን ዕይታ ወይም ራዕይ ያደበዘዘው በፍልስፍና ካለ የተሸረነው «መሻሻል» ሊሆን ይችላል። ምናልባትም የሰው ልጅ ወደሚጠበቀው ፍጽምና እየገለገለ ነው የሚለው ለው ሠራሽና ሞኞትን ፍልስፍናችን አላለቶን ይሆናል።

እንዲያውም ዛሬ የምናያቸው ችግሮች የሰው ልጅ ወደ ፍጽምና በሚያደርገው ጉዞ የተከሰቱ አጋጣሚዎች እንጂ ሌላ አይደሉም። በማለት የሚናገሩ ብዙ ፈላስፎች ናቸው። አሁን ያለው ችግር የሚጠበቀውን «ብሩህ ቀን» ለመውለድ የሚደረግ የምጥ ጣር እንደሆነ ነው እነዚህ ፈላስፎች የሚነግሩን። ይሁን እንጂ ሐቁ የሚያሳየን የሰው ልጅ ከብዙ ዓመታት በፊት እንደነበረው እንጂ ወደፊት መገለገሉን አይደለም።

ምንም እንኳ መቀበል ቢያዳግተንም ተፈጥሮ ፈጣሪ እንዳላት ሁሉ የሚያበላሻትና የሚያጣምማትም ነገር እንዳለ መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል። ይህ ዓለም በእግዚአብሔር መንገድ እየተጓዘ፣ ፈቃዱንም እያደረገ እንዳልሆነ መቀበል አንፈልግም። እግዚአብሔር ይህን ዓለም መልካም አድርጎ ነበር የፈጠረው። ኃጢአት ግን አበላሸው። እግዚአብሔር ሰውን መልካም አድርጎ ፈጠረው፤ ኃጢአት ግን ራስ ወዳድና ለግብግብ አደረገው። ዛሬ የምናየው የማንኛውም ከፋ ነገር መሠረቱ ኃጢአት ነው፤ መጀመሪያ ወደ ዓለም ከገባበት ጊዜ አንሥቶ ዛሬም ቢሆን ኃጢአት አልተለወጠም። ኃጢአት በተለያየ መንገድ ሊገለጥ ይችላል፤ መሠረታዊ በሕርይና ይዘቱ ግን ያው ነው። ያልተማረ ወይም ሕገ ቀር በምንለው ሰው የተደረገ ይሁን ወይም ደግሞ

በጣም ተምሮአል፤ ሠልጥኖአል በምንለው ሰው የተደረገ ይሁን ኃጢአት ያው ኃጢአት ነው።

በሁለቱ መካከል የምዕተ ዓመታት የአለተሳሰብና የባሕል ልዩነት ሊኖር እንደሚችል ግልጽ ነው። አንደኛው የሥልጣኔ ተጠቃሚ ነው፤ ሌላው ግን ሕገ ቀር ነው፤ ታዲያ በሁለቱ መካከል መሠረታዊ ልዩነት አለ ለማለት ያስችላል? ሁሉም ያቀዱት ግብ ላይ ለመድረስና ለግብግብ ምኞታቸውንም ለማሟላት የሚሞክሩት በወንድማቸው ኪሳራና ጥፋት አይደለም? አንድን ሰው በጦር ወግቶ መግደል በበንብ ከመግደል ይልቅ ያልሠለጠነና ጨካኝ ያስኖዋል? ሥልጡን ነኝ የሚለውም ሆነ በሕገ ቀርነት የምንፈርጀው ሁለቱም ከማፍቀር ይልቅ መግደልን መርጠዋል፤ ታዲያ፣ በዚህ ሁኔታ መፍትሔው ምን ላይ ነው ያለው?

ማንኛውም ትካዜ፣ ማንኛውም ምራት፣ ማንኛውም ዓመፅ፣ ማንኛውም አሳዛኝ ከሰተት፣ ማንኛውም የሰው ልጅ ታሪክ አሳፋሪ ገጽታ ምክንያቱ አንድ ነው፤ እርሱም ኃጢአት ነው። የሰው ልጅ ለዚህ ያለው ምላሽ ግን፡- «ታዲያ፣ ምን ይደረግ? ምን ይሁን?» የሚል ይመለሳል። እንዲያውም በአንዳንድ በኩል ኃጢአትን የማለተዋወቅና የማበረታታት ሁኔታ ይታያል። ታዋቂ የቴሌቪዥን ፕሮግራሞች፣ ሲኒማዎችና መጽሔቶች ለኃጢአት የሌለውን ውበት ሊለጡት መከራ ሲያደርጉ ይለተዋላል።

ከእነርሱ በፊት እንደነበሩት አያቶቻቸውና ቅድም አያቶቻቸው ሁሉ እነርሱም ኃጢአተኞች መሆናቸው እንዲነገራቸው ለዎች በፍጹም አይፈልጉም። መጽሐፍ ቅዱስ ግን፡- «ለዎች ሁሉ ኃጢአት ሠርተዋል፤ እግዚአብሔር የለጣቸውንም ከብር አጥተዋል» በማለት ይናገራል (ሮሜ 3:22-23)። መጽሐፍ ቅዱስ ሰው ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአተኛ መሆኑን በግልጽ ያስተምራል። አንዳንድ ለዎች በፍጹም ስለ ኃጢአት መለማት አይፈልጉም። ስለእነዚህ ለዎች ላለብ ድር የለማሁት አንድ ታሪክ ትዝ ይለኛል።

አንድ ጊዜ ስለ ኃጢአት መለማት የማይፈልግ ሰው ወደ አንድ አገልጋይ መጥቶ፡- «ብዙ ጊዜ ስለ ኃጢአት ሲናገሩ እሰማለሁ፤ እኔና ሌሎች የቤተ ክርስቲያን አባሎች ግን ስለ ኃጢአት መለበከዎ ጥሩ እንዳልሆነ ልንነግርዎት ወስነናል። ስለ ኃጢአት ተደጋግሞ ሲነገር የሚሰሙ ትንንሽ ልጆቻችን የበለጠውን ኃጢአት ለመለማመድ ይነግሣሉ። ኃጢአት ከማለት ይልቅ ለምን «ለሕተት» ወይም «አላዋቂነት» በሚሉት ለዘብ ባሉ ቃላት አይጠቀሙም?» በማለት ጠየቃቸው።

አገልጋዩ ግን በትልልቅ ፈደሎች «መርዝ ስለሆነ በፍጹም በእጅ አይንኩት፤ ወደ አፍፍም ሆነ ወደ አፍንጫዎ አያለጠጉት» የሚል ጽሑፍ የተለጠፈበትን ብልቃጥ እያሳዩ አየህ ይህንን መርዝ «ቸኮላት» የሚል ጽሑፍ ብለጥፍበት መርዝ መሆኑ ይቀራል? መርዝን መርዝ ነው ብለን ከመጥራት ይልቅ ሌላ ስም ብንሰጠው ብዙ ለዎች አደጋ ላይ አይወድቁም?» በማለት መለሱለት።

ቀድሞም ሆነ አሁን ላለንበት ችግር ምክንያቱ ኃጢአት ነው፤ ኃጢአትን በሚያማምሩ ለዎች ብንሸፋፍነው ጉዳቱን እናብብለዋለን እንጂ ችግሩን አያቀለውም። ለኃጢአት አዲስ ስያሜ አያሰፈልገንም፤ በትክክለኛው

ለሙ እና በምንነቱ ብንረዳው ይሻላል። ይሁን እንጂ፡ ኃጢአት በተለያየ ሽፋንና ካባ በመቅረቡ ስለ ትክክለኛ ምንነቱ ብዙዎች ግራ የተጋቡ ይመስላል። ብዙዎች ወደ እምነት አንዳይመጡ እንቅፋት የሆነውም ይህ የተላላት አስተሳሰብ ነው። ክርስቲያኖች ክርስቶስን የሚመስል ሕይወት እንዳይኖሩ መለኪያዎች የሆነባቸውም ስለ ኃጢአት ምንነት ትክክለኛው መረዳት ለሌላቸው ነው።

በሌላ በኩል ደግሞ ስለ ኃጢአት የሚናገሩ ሁሉ ስለምንነቱ ትክክለኛ ግንዛቤ አላቸው ማለት አይደለም። ኃጢአትን ከእግዚአብሔር ፅይታ አንጻር ልንመለከተው ይገባል። ይህ በጣም አስፈላጊ ነው።

ኃጢአትን «የለው ልጅ ደካማ» ጎን የሚል መጠሪያ ሰጥተን ቀለል ባለ መልኩ ልናቀርበው እንሞክራለን። እግዚአብሔር ግን ኃጢአትን በኃጢአትነቱ ነው የሚያውቀው። እንደ ድንገተኛ ወይም መጥፎ አጋጣሚ ልንመለከተው እናለባለን። እግዚአብሔር ግን ኃጢአትን በአስጸያፊነቱ ነው የሚረዳው። ለው ለለ ኃጢአት የተለያየ ሰብዓዊ ምክንያት ያቀርባል። እግዚአብሔር ግን ሰው በኃጢአቱ እንዲጸጸትና ከኃጢአቱም ሊታደገው ይፈልጋል። ኃጢአት ልንርቀው የሚገባን አሳፋሪ ነገር እንጂ መጫወቻ አሻንጉሊት አይደለም። ስለዚህም ከእግዚአብሔር ፅይታ አንጻር ኃጢአት ምን ማለት እንደሆነ ትክክለኛ ግንዛቤ ሊኖረን ይገባል።

ዶክተር ሪቻርድ ቢያል የተባሉ ለው ስለ ኃጢአት ምንነት የሚከተለውን ገለጻ ለጥተዋል፡- በመጀመሪያ ደረጃ ኃጢአት የእግዚአብሔርን ሕግ ማፍረስ ማለት ነው (ዮሐ. 3፡4)። በመልካምና በክፉ መካከል ገደብን ያደረገው ራሱ እግዚአብሔር ነው። ይህን ክልል ተሻግረን ወደተከለከለው የክፋት ክልል ከገባን ሕግን አፍርለናል ማለት ነው። በዐሠርቱ ትእዛዛት መሠረት የማንኛር ከሆነ፡ የተራራው ስብከት የሕይወታችን መመሪያ ካልሆነ፡ ሕግን አፍርሰናል፤ ስለዚህም በድለናል ማለት ነው።

ዐሠርቱን ትእዛዛት አንድ በአንድ ብንመለከት የሰው ልጅ ሆን ብሎ ትእዛዛቱን መተላለፍ ብቻ ሳይሆን ይህን ድርጊት እያበረታታ እንደ ሆነ እናያለን። ከዚያም በላይ ደግሞ ኃጢአትን ማራኪ በሆነ ሁኔታ ለማቅረብ የሚደረገውን መከራ እንታዘባለን።

ሐዋርያው ያዕቆብ፡- «እያንዳንዱ ለው የሚፈተነው በገዛ ራሱ ምኞት ሊሳብና ሊታለል ነው። ከዚያ በኋላ ምኞት ለትፅንሰ ኃጢአትን ትወልዳለች። ኃጢአትም ለታደግ ሞትን ትወልዳለች» ብሏል (ያዕ. 1፡14-15)። በዚህ አባባሉም ሁላችንንም በደለኞች አድርጎናል። በደለኞች ወይም ኃጢአተኞች የተባለነውም የእግዚአብሔርን ሕግ በማፍረሳችንና በመተላለፋችን ነው።

በሁለተኛ ደረጃ፡ መጽሐፍ ቅዱስ ኃጢአትን ርኩሰት በማለት ይጠራዋል። አንድ ነገር በሕግ ይከልከልም አይከልከልም ትክክለኛ ከሆነው ነገር ማፈንገጥ ርኩሰት ይባላል። ብዙውን ጊዜ ርኩሰት ከውለጣዊ ግፊትና ዓላማችን ጋር ይያያዛል። ከእግዚአብሔርና ከሰው ልንሸሸገው የምንሞክረውም ይህን ውለጣዊ ግፊትና ዓላማችን ነው። ይህ ኃጢአት በውጫዊ ሁኔታዎች አሰገዳጅነት የምንፈጽመው ክፉ ሥራ ሳይሆን፡ ከብልሹ ባሕርያችን የሚመነጭ ነው።

ይህን ውለጣዊ ብልሹት ኢየሱስ፡- «ሰውን የሚያረክሱት ከለው ልብ የሚወጡት ነገሮች ናቸው። እነርሱም፡ ክፉ አላብ፡ ዝሙት፡ ሰርቆት፡ ሰው ማደል፡ ምንዝር፡ ለግብግብነት፡ ክፉት፡ አታላይነት፡ ለድነት፡ ምቀኝነት፡ ለሰውን ለም ማጥፋት፡ ትዕቢት፡ አእምሮ ሊሰነት ናቸው። ይህ ሁሉ ነገር ሕሰው ልብ ይወጣል፤ ለውንም ያረክላዋል» አለ። (ማር. 7፡21-23)

በሦስተኛ ደረጃ፡ መጽሐፍ ቅዱስ ኃጢአትን ዒላማን ወይም ግብን መሳት ይለዋል። የእግዚአብሔር ግብ ክርስቶስ ነው። የሕይወት ዓላማና ሞጫረሻ ግብ ክርስቶስን ወደ መምለል ደረጃ መድረስ ነው። በዚህ ምድር ሕይወቱ የሰው ልጅ ሊደርሰበት ለለሚገባው ግብ ሊያሳየን ክርስቶስ መጣ፤ እኛ ግን ምሳሌነቱን ባለመከተል ዒላማ ሳትን፤ ከመለኮታዊው መመዘኛም ህቅ ብለን ተገኝን።

በአራተኛ ደረጃ፡ ኃጢአት መተላለፍ ማለት ነው። የራሳችንን ፈቃድ ወደ መለኮታዊው ሥልጣን ከልል አለርገን ማሰገባት ማለት ነው። ኃጢአት ስንል አሉታዊ ወይም አፍራሽ ሁኔታ ብቻ አይደለም፤ እግዚአብሔርን ሕለመውደድ ብቻም አይደለም። ኃጢአት ከእግዚአብሔር ይልቅ መልካም መለሎ የሚታየንን የራሳችንን ምርጫ ማለቀደም ማለት ነው። በሙሉ ልብ እግዚአብሔርን ከመቀበል ይልቅ፡ ሕይወታችንን በራሳችን ማንነት ላይ መመሥረት ማለት ነው። ሌብነትና መግደል ኃጢአት እንደሆኑ ሁሉ እኔነትና ራስ ወዳድነትም ኃጢአት ናቸው። የኃጢአት አሳሳች ገጽታውም እዚህ ላይ ኃው፤ የመርዙ ብልቃጥ ማራኪ ለም ይዞ የሚቀርበውም በዚህ መልኩ ነው። ትኩረታቸውን በማንነታቸው ላይ የሚያደርጉ፡ የራሳቸውን ለሜት የሚያለቀድሙ፡ ይህንንም ለማረጋገጥ የሚቻላቸውን ያህል ትግል የሚያደርጉ ሁሉ፡ ለካራዎችና አመንዝራዎች ኃጢአተኞች የሆኑትን ያህል እነርሱም ኃጢአተኞች መሆናቸውን ሊረዱት ይገባል።

ኢየሱስ እንዲህ አለ፡- «ለው የዓለምን ሀብት ሁሉ አግኝቶ ነፍሱን ግን ቢያጣ ምን ይጠቅመዋል?» (ማር. 8፡36)። አንድ ሰው የቱንም ያህል ብዙ ግንዛብ ቢኖረው ጤና ግን ከሌለው ምን ይጠቅመዋል? አንድ አምባ ገነን መሪ የቱንም ያህል ኃይልና ሥልጣን ቢኖረው፡ አንድ ቀን በጠላቶቹ ጥይት እገደላለሁ በሚል ሥጋትና ለቀቀን የሚኖር ከሆነ የኃይልና የሥልጣኑ ጥቅም ምን ላይ ነው? አንድ ወላጅ የልጆቹን ፍቅርና አክብሮት የሚያተርፍበት ካልሆነ በቀር ልጆቹን በፈላጭ ቆራጭነት ማሳደግ ጥቅሙ ምን ላይ ነው። ያእኔነት ኃጢአት ያሰጥርጥር አስከፊና አስፈሪ ነው።

በአምስተኛ ደረጃ፡ ኃጢአት አለማመን ማለት ነው። አለማመን ኃጢአት የሆነው በእግዚአብሔር ታማኝነት ላይ የተቃጣ ለድብ በመሆኑ ነው። «በእግዚአብሔር ልጅ የሚያምን ይህ ምለክርነት በልቡ አለው። እግዚአብሔርን የማያምን ግን እግዚአብሔር ስለ ልጁ የሰጠውን ምለክርነት ባለማመኑ ሐሰተኛ አድርጎታል» (ዮሐ. 5፡10)

የመንግሥተ ለማይን በሮች የሚዘጋና የገሃነምን ደጆች የሚከፍት አለማመን ነው። የእግዚአብሔርን ቃል ትላ የሚለውና ክርስቶስንም አዳኞችን መሆኑን እንዳንቀበል የሚያደርገን አለማመን ነው። ወንጌልን ለምተን እንዳናምን፡ የክርስቶስንም ተአምራት እንድንጠራጠር፡ የሚያደርገን አለማመን ነው።

ኃጢአት የሞት ፍርድን ያመጣል፤ ማንም ሰው በራሱ ጥረት ኃጢአት ከሚያመጣው ፍርድ ራሱን ለማዳንም ሆነ ልቡን ከኃጢአት ለማንጸት አይችልም። መላእክትም ሆኑ ሰዎች ለኃጢአት ቤዛ ሊሆኑ አይችሉም። የኃጢአት መፍትሔ የሚገኘው በክርስቶስ ብቻ ነው። ከሚጠበቀው ዕጣ ፈንታ ኃጢአተኛውን ሊያድነው የሚችለው ክርስቶስ ብቻ ነው። «ከኃጢአት የሚገኘው ዋጋ ሞት ነው» (ዮሐ 6:23)። «ኃጢአትን የሚሠራ ሰው ራሱ ይሞታል» (ሕዝ. 18:4)። «ሰው ራሱን መቤገጥም ሆነ ለሕይወቱ ቤዛ የሚሆነውን ዋጋ ለእግዚአብሔር መክፈል አይችልም» (መዝ. 49:7)። «ሰዎችን በራቸውና ወርቃቸው ሊያድናቸው አይችሉም» (ሰፎ. 1:18)።

ብቸኛው መፍትሔ

የሰው ልጅ ኃጢአት መፍትሔ ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው። ኢየሱስ በመለቀል ላይ የሞተው በሁለት ወንበዴዎች መካከል ሲሆን፤ በራሱም ላይ የተጎነጎነ የእጅህ አክሊል ተደፍቶ ነበር። ከእጆቹ፤ ከእግሮቹና ከጎኑ ደም እየፈሰሰ ነበር፤ ከራሱ የሚወርደው ደም ፊቱን ሸፍኗል፤ ይህ ሁሉ ሲሆን ግን ዙሪያውን ከበው ይመለከቱ የነበሩ ሰዎች እየሳቁበትና እየተዘበቁበት ነበር።

ይህ ውርደትና መከራን የተቀበለው የእግዚአብሔር ልጅ የሰላም ንጉሥ ነው፤ በኃጢአት ቀንበር ሥር ለሚማቅቁት ሁሉ የተላከ ለማያዊ መልእክተኛ ነው። መላእክት ፊቱን ማየት የማይደፍሩት፤ በፊቱም ተደፍተው የሚሰግዱለት ነው። ይሁን እንጂ፤ በመለቀል ላይ ተሰቅሎ ሞቶአል፤ በእግዚአብሔርም በሰውም ተትቷል።

ለመሆኑ፤ ፍቅርን ሊያለቀምረን በመጣው በዚህ ሰው ላይ ይህን ሁሉ ፍዳና መከራ ያደረሰበት ማንነው? ይህን ሁሉ ያደረሰበት እኔና እናንተ ነን፤ ምክንያቱም ኢየሱስ በመለቀል ላይ ተቸንክሮ የሞተው ለእኔና ለእናንተ ኃጢአት ነበር። የሰው ልጅ በኃጢአት የዘቀጠበት፤ የኃጢአትን መራራ ጽዋ የሚጎነጭበት ጊዜ ነበር። ፀሐይ መጨለምና ብርሃንዋን መከለልዋ አያለደንቅም።

ኃጢአት ድል የተመታው በመለቀል ላይ ነው። ሞቱ የተለፉትን መሠረት ነው፤ ድልን እንደምንቀዳጅም ዋስትናችን ነው። እንደሰጠለት አለርን የነበረውን ኃጢአት ክርስቶስ በመለቀል ላይ በሥጋው ተሸከመ። ለሰ እኛ ሞተ፤ እንደገናም ተነሣ። በክርስቶስ የእግዚአብሔር ተለፋ እውነተኛነት እውን ሆነ፤ አሁን በእምነት ብትቀበለው አንተም የኃጢአትን ይቅርታ ታገኛለህ። በክርስቶስ ፍቅር ነፍሰህ ከኃጢአት መንጸትዋንና ከፍርዱም መዳንህን ስትረዳ ዋስትና ይኖርሃል፤ ነጻም ትሆናለህ።

«የእኛ ውጊያ ከሰዎች ጋር ሳይሆን በዚህ በጩላማ ዘመን ከሚሠሩት ገዥዎች፤ ከባለሥልጣናችና ከዓለም ኃይሎች ይህም ማለት በለማይ ካሉት የርኩላን መናፍሰት ሠራዊት ጋር ነው» ኤፌ. 6:12

ዛሬ ከሚደረገው ነገር ሁሉ በለተጀርባ የሚሠራ ለይጣናዊ ኃይል አለ። እርሱንም መጽሐፍ ቅዱስ፤ «ሰዎችን ሁሉ የሚያለቀው ዲያብሎስ ወይም ለይጣን ተብሎ የሚጠራው የቀድሞው እባብ» ይለዋል። (ፊ. 12:3)። ያ የቀድሞው እባብ ዛሬም ሥራ ላይ ነው፤ ሕዝቦችንና መንግሥታትንም እያወከ ነው። በእያንዳንዱ ከፋ ድርጊት የእጆቹን አሻራ ማየት ይቻላል።

በመላው ዓለም ሰላም ቢለፍን ደለታችን ነበር፤ ይሁን እንጂ፤ ወደ ዓለም አቀፍ ጦርነትና እልቂት ማለትም ወደ አርማጊዶን የተቃረብን መለሎ ነው የሚታየን። ከ1945 እስከ 1979 ዓ.ም. ባሉት ዓመታት ብቻ ከዐሥራ ሁለት እስከ ዐሥራ ሦስት ሚሊዮን ለሚቆጠሩ ሰዎች ሞት ምክንያት የሆኑ በመቶ የሚቆጠሩ «ትንንሽ» ጦርነቶች ተደርገዋል። በመንፈሳዊ ድቅድቅ ጨለማና ደለታ የለሽ ሕይወት የሚመራው የሰው ልጅ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ በጦርነትና በእልቂት እንደሚቀጥል ለይጣን አሰምሮ ያውቃል። በዓደን ገነት አዳምን ድል አድርጎታል፤ የአዳም ዘር የሆኑትን የሰው ልጆች ነፍሶች በሙሉ የእርሱ እንደሆኑ ነው የሚያለብው።

የሚያለብ አእምሮ ያለው ማንኛውም ሰው «የዲያብሎስ መኖር ወይም ሕልውና እውነት ይሆን?» በማለት መጠየቁ የማይቀር ነው። ዲያብሎስ ለመኖሩ ምንም ጥርጥር የለንም። ኃይሉንና የሚያሳድረውን ተጽዕኖ በተለያዩ ሁኔታዎችና በየትም ለፍራ ማየት ይቻላል። ለለዚህም ጥያቄው ዲያብሎስ እንዴት እና ስምን ሊኖር ቻለ የሚል መሆን አለበት።

ገና እግዚአብሔር ሰውን ከመፍጠሩ አስቀድሞ ለይጣን በዚህ ምድር እንደነበር ከአዳምና ከሔዋን ታሪክ እንመለከታለን። ከፋት ባይኖር ኖሮ እግዚአብሔር መልካምና ከፋውን የምታለውቅ ዛፍ አያኖርም ነበር። ከፋት ባይኖር ኖሮ፤ ሰውም ከከፋት መጠበቁ አለፈላጊ ባይሆን ኖሮ እንደዚህ ዓይነት ዛፍ መኖሩ ምንም ትርጉም አይሰጥም ነበር።

እግዚአብሔር የከፋ ነገር ፈጣሪ ነውን?

ጥያቄው ለመመለስ የሚያስቸግርና በዘመናት ሁሉ ግራ ሲያጋባ የኖረ እንቅፅልሽ ነው። እጅግ ኃያል፤ ቅዱሳና ሰዎችን የሚያፈቅር አምላክ ከፋ ነገርን ለምን ፈጠረ? ወይም ደግሞ ለምን ከፋ ነገር በዚህ ምድር እንዲኖር ፈቀደ? ለምንድንነው አዳም እንዲፈተን የተፈለገው? በእባቡ አማካይነት በሔዋን አእምሮ ከፋ ሐሳብን ሲያገባ ለምንድንነው እግዚአብሔር ወዲያውኑ ሰይጣን እንዲጠፋ ያለደረገው?

ለእነዚህ ጥያቄዎች መልስ ሊሆኑ የሚችሉ ፍንጮችን ከመጽሐፍ ቅዱስ የምንመለከተው በጣም በጥቂቱ ነው፤ ይሁን እንጂ፤ የሰይጣን ከፋ ሥራ

የእግዚአብሔር ታላቅ እቅድ እንዲፈጸም ምክንያት እንደሆነው እንመስከታለን፤ ስጥያቄው የተሟላ መልሰን የምናገኘውም ያንጊዜ ብቻ እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ግልጽ አድርጎታል።

አዳም በኃጢአት ከመውደቁ በፊት እንዲያውም አዳም ከመፈጠሩ አስቀድሞ ፍጥረት ዓለም በተሰየዩ ሰማያዊ ገዥዎች ቁጥጥር ሥር እንደነበር መገመት ይቻላል፤ እያንዳንዱ ገዥ ወይም መልአክ ከእግዚአብሔር ቁጥጥር ሥር ነበር። መጽሐፍ ቅዱስ በሚታየውና በማይታየው ዓለም ስለሚገኙ- «ግዛትና ሥልጣን፤ ኃይልና ጌትነት» ይናገራል (ቆላ. 1:16፤ ኤፌ. 1:21)። መጽሐፍ ቅዱስ ስለመላእክትና የመላእክት ለሰቆች ደጋግሞ ይናገራል፤ ይህም በመካከላቸው ስላሰው ሥልጣንና እንዳንዶቹ ከሌሎቹ ይልቅ ይበልጥ ኃይል እንዳላቸው ያመስክታል።

ምናልባትም ዲያብሎስ ከእግዚአብሔር በታች በዚህ ምድር ላይ ሥልጣን የነበረውና ከእነዚህ ሰማያዊ ባለሥልጣኖች አንዱ ሊሆን ይችላል። ሉቢፈር ወይም «የንጋት ልጅ» በመባል የሚታወቀው ይህ መልአክ ከእግዚአብሔር ጋር የጠበቀ መቀራረብ ነበረው፤ ይሁን እንጂ፤ ከእግዚአብሔር በታች ባለሥልጣን ከመሆን ይልቅ እንደ እግዚአብሔር መሆንን ፈላጊ ሉቢፈር የሚካኤልና የገብርኤል እቻ እንጂ በፍጹም የእግዚአብሔር እቻ አልነበረም፤ የወደቀ መልአክ እንጂ የወደቀ አምላክም አይደለም።

በፍጥረት ዓለም ውስጥ ቀውስ መከሰት የጀመረው ከዚህ ጊዜ አንሥቶ ነበር። መልካምና ከእግዚአብሔር ፈቃድ ጋር ሰምዎት የነበረው ፍጥረት ዓለም መከፋፈልና የእግዚአብሔር ተቃዋሚ መሆን የጀመረው ከዚህ ጊዜ አንሥቶ ነበር። ዛሬ የእግዚአብሔርን ሕላዌ የሚከዱና ሥልጣኑንም የሚጋፉ ከፍሎች እንዳሉ ሁሉ ዲያብሎስም እንዲሁ የእግዚአብሔርን ሥልጣን ተጋፋ። የእግዚአብሔርን ሥልጣን ከመጋፋትም አልፎ የራሱን ሥልጣን ለማቆም ሞከረ። በእግዚአብሔር አስተዳደር ውስጥ ያለውን በፍራ ተወገደ ሁሉን እንደሚችል አምላክ ሰመሆንም ፈላጊ፤ እግዚአብሔር የዚህ ዓለም ልዑል አድርጎት ነበር፤ ከሥልጣኑም ገና አላስወገደውም ነበር፤ ይሁን እንጂ፤ ከእግዚአብሔር ጽድቅ የተነሣ በክርስቶስ ሞት ለማካይነት እንደሚያስወግደው መሠረቱ የተጣሰው ያኔ ነበር። ከዚያም ጊዜ አንሥቶ ዲያብሎስ በዚህ ምድር የእግዚአብሔር ተቃዋሚና ተፎካካሪ ሆኖ ቀጥሎአል።

የዲያብሎስ መንግሥት

ብዙ መላእክት ከሥልጣኑ በታች ያሉትና ብርቱ መልአክ የሆነው ዲያብሎስ ሥልጣኑን በዚህ ምድር መሠረተ። ቅዱሳት መጻሕፍት ሰመጸፍ የበቁትም ከዚህ ሰይጣን ካለው ኃይልና ሥልጣን የተነሣ ነው። ባለው ኃይልና ሥልጣን ለማካይነት እግዚአብሔርን ስመፎካከር ባይሞክር ኖሮ፤ አዳምና ሔዋን በገነት ውስጥ የነበራቸው ታሪክ ለሁን ከምናውቀው በፍጹም የተሰየ ይሆን ነበር። እርሱ በእግዚአብሔር ተቃዋሚነት ባይነሣ ኖሮ እግዚአብሔር ስለው ልጅ ዐሠርቱ ትእዛዛትን መስጠቱ ባላስፈለገም ነበር፤ ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ እንዲሞት እግዚአብሔር ባልላከውም ነበር።

ኢየሱስና ሐዋርያቱ ሰይጣን መኖሩን በሚገባ የተረፉ ነበሩ። ማቴዎስ በሰይጣንና በኢየሱስ መካከል ስለተደረገው ውይይት ጽፎአል (ማቴ. 4:1-10)። ፈላጊውም በሰይጣን መኖር ያምኑ፤ ተአምር የሚያደርገው በእጋንንት አለቃ ሥልጣን ነው ይሉ ነበር። ኢየሱስን የከሰሱትም በዚህ ምክንያት ነበር (ማቴ. 12:24)። በሰይጣን መኖርና በዚህ ምድር ስለሚያውጡትናውም ሂረ ኢየሱስ ቅንጣት ጥርጥር አልነበረውም።

ዲያብሎስ ምን ያህል ኃይልና ሥልጣን እንደነበረው ከይሁዳ መልአክት ቁጥር 9 መመልከት ይቻላል። «የመላእክት አለቃ ሚካኤል እንኳ ስለመሰራ አስከሬን ከዲያብሎስ ጋር በብርቱ በተከራከረ ጊዜ እግዚአብሔር ይገሥጽህ አለው እንጂ የሰድብን ቃል በመናገር ሊፈርድበት አልፈረም»።

በዘመናችን ስለ ሰይጣን ስብዕና ያለን ግራ የሚያጋቡ አስተሳሰቦች የተጀመሩት በአመዛኙ በመካከለኛው ክፍለ ዘመን ነው። ስለ ሰይጣን ያላቸውን ፍርሃት ያስታገሡ ስለመስላቸው ጭራና ቀንድ ያለው ሞኝ ሞኝ ፍጡር አድርገው ላሉት። ባለሦስት ባለ ምርኩዝ በእጁ አስያዙት፤ ግራ የተጋባና ድንግርግር ያለው ምሰልም ሰጡት። ይህንን ያደረጉት። «እንደዚህ ሳይነት አስቂኝ ምሰልን ማን ይፈራዋል?» የሚል ድፍረት ለማዳበር ይመስላል።

እንደ እውነቱ ከሆነ ግን ዲያብሎስ በእለምርም ሆነ በአካል እጅግ ጥበበኛና ብርቱ ነው። ምናልባትም ዲያብሎስ ከእግዚአብሔር መላእክት ሁሉ ይልቅ የላቀ ሥልጣንና ውበት አንዳለው አላወቅን ይሆናል። ውበትና ሥልጣኑን ግን ከእግዚአብሔር ዓላማ ይልቅ ሰራሱ ዓላማ ማስፈጸሚያ ተጠቀመበት። ይህ የእግዚአብሔር ጠላትና ተቃዋሚ ጭራና ቀንድ ያለው ደካማ ፍጡር ሳይሆን፤ ባለግርማና ውብ ፍጡር ነበር፤ የማይወሰን ጥበብም አለው፤ በማንኛውም ሁኔታ በተቻለ መጠን ይህን ጥበብና ችሎታውን ለራሱ ዓላማና ጥቅም ይጠቀምበታል። ጫካኝና በፍጹም ርኅራኄ የሌለው ነው። ይሁን እንጂ፤ እንደ እግዚአብሔር ሁሉን ቻይ፤ ሁሉን ዐዋቂና በሁሉም በፍራ መገኘት የሚችል አይደለም።

ዲያብሎስ በመጽሐፍ ቅዱስ የተነገረበትን ሐሰተኛ ነቢይ ለማስነሣት ኃይሉም ችሎታውም አለው። መጽሐፍ ቅዱስ ሰለዚህ ሐሰተኛ ነቢይ የሚሰጠን ማስጠንቀቂያ አለው። የለዎችን አስማመንና አጉል እምነት መሠረት በማድረግ በአንድ ወቅት ይህን ሐሰተኛ ነቢይ ያስነሣዋል። አዳኝ የሌለበት ሃይማኖትን፤ ክርስቶስ የሌለበት ቤተክርስቲያንን፤ ለእግዚአብሔር ቃል ስፍራ የማይሰጥ አምልኮን ይመሠርታል።

ሐዋርያው ጳውሎስ ስለዚህ ሁኔታ በተናገረው ትንቢት። «እባብ ሔዋንን በተገኙሉ እንዳታስላት ምናልባት የእናንተም አባብ ተበላሽቶ ስከርስቶስ ያላችሁን ቅንነትና ንጽሕና ትተዋላችሁ ብዬ እፈራሰሁ። ምክንያቱም እንድ ሰው ወደ እናንተ መጥቶ እኛ የሰበክነውን ሳይሆን ሌላ ኢየሱስ ቢሰብክላችሁ፤ ወይም የተቀበላችሁትን መንፈስ ሳይሆን ሌላ መንፈስ ብትቀበሉ ዝም ብላችሁ ትታገሣላችሁ... እንደ እነዚህ ያሉ ሰዎች የክርስቶስ ሐዋርያት ለመምሰል ራሳቸውን የሚሰውጡ ሐሰተኞች ሐዋርያትና አታላዮች ሠራተኞች ናቸው» ብሏል (2ቀ. 11:3-31 13)።

ዲያብሎስና የክርስቶስ ተቃዋሚ

አንድ ቀን የክርስቶስ ተቃዋሚ እንደሚመጣና የሰዎችን አእምሮና ልቦና እንደሚያጠምድ ተነግሮናል። ጊዜው የተቃረበ ይመስላል፤ መድረኩም ተዘጋጅቶአል፤ ግራ መጋባት፣ ሽብርና ፍርሃት ተስፋፍተዋል። የሐሰተኛው ነገይ መምጣት ምልክቶች በየስፍራው ሁሉ እየታዩ ናቸው፤ ምናልባትም ብዙዎቻችን ይህን የመጨረሻ ድራማ በዓይናችን እንመለከት ይሆናል። ጊዜው እየፈጠነ ነው፤ ሁኔታዎች በፍጥነት እየተፈጸሙ ነው፤ ስለዚህም ይህ ሐሰተኛ ነገይ የሚገሰጠው በእኛ ዘመን ሊሆን ይችላል።

የዋትና የሕይወት ትግል ይሆናል፤ ከዚህ ውጊያ የሚያመልጥ ወይም ውጊያው የማይመለከተው አንድም እንኳ አይኖርም። ውጊያው የተጀመረው በዓድን ገነት ነበር፤ እያንዳንዱ ሰው ያዋጣኛል የሚለውን የየራሱን መንገድ መርጦአል። «እኛ እያንዳንዳችን ከመንገድ ወጥተው በመባዛን እንደጠፋ በገኝ ሆነን ነበር፤ ነገር ግን እግዚአብሔር እኛ ለንቀበለው የሚገባንን ቅጣት ሁሉ በእርሱ ላይ (በክርስቶስ) አኖረ» (ኢሳ. 53:6)። ውጊያው እስከ መጨረሻው ድረስ ይቀጥላል፤ በመልካምና በክፉ ኃይላት መካከል አሸናፊው እስኪሰይጥ እውነተኛው ንጉሥ ወይም ሐሰተኛው ንጉሥ ዙፋኑን እስኪሰይጥ ድረስ ውጊያው ይቀጥላል።

በዚህ በታሪክ ወቅት ሁለት ሥላሴዎችን ማስተም እውነተኛው ሥላሴ (አብ፡ ወልድና መንፈስ ቅዱስ) እና በሥላሴ ተመስሎ በሚገሰጠው በክፉው ማስተም (ዲያብሎስ፡ ሐሰተኛው ክርስቶስና ሐሰተኛው ነገይ) መካከል ፍልሚያ እየተካሄደ እንደሆነ ከዮሐንስ ራዕይ መመልከት ይቻላል «ከዘንዶው አፍና ከአውሬው አፍ ከሐሰተኛውም ነገይ አፍ ታገንቸር የሚመስሉ ሦስት ርኩሳን መናፍስት ሲወጡ አየሁ» (ፈጸ. 16:13)።

ነቅተንም ሆነ ተኝተን ከእነዚህ ሁለት ኃይላት ተጽእኖ ለሰከንድ እንኳ ነጻ አይደለንም፤ በየጊዜው ከሁለቱ አንዱን እንመርጣለን። ሰይጣን ይፈትነናል፤ ያስፈራራናል፤ ይዝትብናል፤ ያባብስናል። በሌላው በኩል ደግሞ ከፋውን የምንቃወምበትን መለኮታዊ ኃይሉን ይስጠን ዘንድ እንድንሰምነው አፍቃሪውና ይቅር ባዩ ኢየሱስ ቆሞአል፤ ወደ እርሱ እንድንመለስና እርዳታውንም እንድንሰምን ይጠብቃል። እንግዲህ ከሁለቱ ከአንዱ ጋር ነን ማለት ነው። ምንም መደበቂያ ወይም በሁለቱ መካከል ያለ ነጻ መሬት የለም።

ወዳጄ፡ በፍርሃትና በስጋት ስትወጠር፤ ከቁጥጥርህ በላይ የሆኑ ሁኔታዎች ግራ ሊያጋቡህና ተስፋ ስትቆርጥ ያኔ ደካማ ነንህን ተጠቅሞ አዳም የወሰደውን ዓይነት እርምጃ እንድትወስድ ሰይጣን ሊፈታትንህ ይችላል።

በእንዲህ ያለ አስከፊና አስጨናቂ ሁኔታ ውስጥ ብትሆን እንኳ ክርስቶስ ከአንተ ጋር እንደሆነ አትዘንጋ። በፍጹም ሰከፉ ነገር አጋልጦ አይተውህም። እርሱ ራሱ የዲያብሎስን ፈተና ድል እንዳደረገ ሁሉ አንተም ብትሆን በየዕለቱ ፈታኙን ድል እንድታደርገው ይረዳሃል። «አናንተ ከእግዚአብሔር ናችሁ፤ በእናንተ ያለው መንፈስ በዓለም ካለው መንፈስ

ይበልጣል፤ ስለዚህ አሸንፋችኋል» የሚለውን በፍጹም መዘንጋት የሰብህም (1ዮሐ. 4:4)።

ስለ እግዚአብሔር ፍቅር ደግሞ ደጋግሞ የሚነግረን ይኸው መጽሐፍ፤ በእግዚአብሔርና በእኛ መካከል ጣልቃ ሊገባ ስለሚፈልገውና ነፍሳችንን ለማጥመድም ስለሚያደባው ዲያብሎስ በተደጋጋሚ ያስጠነ ቅቀናል። «በመጠን ኑሩ ንቁዎ፤ ምክንያቱም ጠላታችሁ ዲያብሎስ የሚውጠውን በመፈለግ እንደሚያገላ አንበሳ በዙሪያችሁ ያደባል» ይላል (1ኢዮ. 6:8)። መጽሐፍ ቅዱስ የሰውን ልጅ እንቅስቃሴ ከቁጥጥራቸው ሥር ለማድረግ ስለሚሞክሩ አጋንንት ይናገራል፤ እነዚህ አጋንንት ከዲያብሎስ ቁጥጥር ሥር ናቸው። «በእየር ያሉትን የመናፍስት ኃይሎች የሚገዛውን ትክተሉ ነበር፤ እርሱ በማይታዘዙ ሰዎች አሁን የሚሠራ ርኩሰ መንፈስ ነው» (ኢሳ. 2:2)።

የሰይጣንን ሕልውና አትጠራጠር

ለአንድ አፍታ እንኳ ቢሆን በዲያብሎስ መኖር አትጠራጠር፤ ዲያብሎስ መኖሩ በጣም እውነት ነው። ከዚህም በላይ ደግሞ በጣም ብልጥና ጥበበኛ ነው። ምናልባትም ብልጥና ጥበበኛነቱን ካሳየበት መንገድ ሁሉ የሚበልጠው በፍጹም ዲያብሎስ የሚባል ነገር እንደሌለ ሰዎችን ለማሳመን መቻሉ ነው። ስለ ዲያብሎስ መኖር የምትጠራጠሩ ከሆነ እስቲ በየጊዜው የሚወጡ መጽሐፋትና ጋዜጦችን ተመልከቱ። እስቲ የሬዲዮና የቴሌቪዥን ዚናዎችን አድምጡ። እስቲ ቲያትሮችና የፊልሞችን ዝርዝር ተመልከቱ። በአጭሩ ስለ ሰይጣን መኖር ማሪጋገጫ ከፈለጋችሁ ዙሪያችሁን ቃኙ፤ ዙሪያችሁን ተመልከቱ።

በክፉ ተጽዕኖ ሥር ባይሆኑ ኖሮ ያስባሉ፤ ተምረዋል የምንላቸው ሰዎች ይህን የመሰለ ነገር ያደርጉ ነበርን? በእግዚአብሔር ፍቅርና መልካምነት የተሞላ ልብ ቢኖር ኖሮ ዛሬ የምንሰማቸውን ክፉ ነገሮች ማድረግ ቀርቶ ያስባቸውስ ነበር? አስተሳሰባቸው ባይጨለም ኖሮ ሰላምን ለማምጣት፤ በጠረጴዛ ዙሪያ ተሰብስበው የሚወያዩ የተማሩና ቅን አስተሳሰብ ያላቸው መሪዎች እርስ በርሳቸው እንኳ ሳይግባቡ ያለ አንዳች መፍትሔ ወይም እልባት ይላያዩ ነበርን?

ዛሬ በዓለማችን ላለው ጦርነት፣ ፍርሃት፣ ሽብርና ተስፋ መቁረጥ እውነተኛ ምክንያቱ ማንነው? የዓመፅ ኃይል በሥራ ላይ ባይሆን ኖሮ ዛሬ ለሚታየው ሥቃይና መከራ ተጠያቂው ማን ነው? እርግጥ ነው ዘመናዊው ትምህርት አእምሮአችንን ጋርዶታል። አንዳንድ ሰዎች በሰይጣን መኖርና በመናፍስታዊ ኃይላት ሥራ የማያምኑት ሳይንሳዊ ከሚባሉ አንዳንድ ግኝቶች የተነሣ እንደሆነ ይናገራሉ። በጣም የሚገርመው ግን በዚህ በሠላም ዘመን ሰይጣንን የሚያመልኩ ሰዎች መኖራቸው ነው።

ጆርጅ ጋሌዌይ የተባሉ ሰው ዘመናዊው ትምህርት በሰዎች አእምሮ ላይ ስላሳደረው ጫና ሲናገሩ፦ «በዚህ ባለንበት ፍጥረት ዓለም የእግዚአብሔር ተቃራኒ የሆኑ ክፉ ኃይላት እንቅስቃሴ ላይ መሆናቸውን የዘመናዊው ሰው አእምሮ በፍጹም ሊቀበሰው አይፈልግም» ብለው ነበር።

የዘመናዊው ሰው አእምሮ ሊቀበለው አይፈልግ ይሆናል፤ በዓለማችን ያለውን ከፋ አሠራር ግን ሊያስወግደው አይችልም፤ አንድ ጊዜ ማርቲን ሉተር «ሰይጣንን እንዴት ማሸነፍ ቻልከ?» ተብሎ ሰቀረበለት ጥያቄ፡- «ያሸነፍኩት እኔ አይደለሁም፤ ሰይጣንን ድል ያደረገው በእኔ ውስጥ የሚኖረው ክርስቶስ ነው» የሚል መልስ አንደሰጠ ይጠቀሳል።

የኃጢአት እውነት

ኃጢአት መልካምና ጽድቅ የሆነውን ሁሉ የሚቃወም አሰቃቂ የነገር ነው። ከላይ የሚመጣውን ብርሃን የሚጋርድ ጽኑ ጨሰማ ነው። ሁላችንም ይህን እናውቃለን። ሁላችንም የምናየው ነው። በምናደርገው አንቅስቃሴ ሁሉ ይህን ሐቅ አንገነዘባለን። የተሰያየ ስያሜ ብንሰጠውም ሕልውናው እውነት መሆኑን ግን ሁላችንም እንስማማበታለን። «የእኛ ውጊያ ከሰዎች ጋር ሳይሆን በዚህ በጨሰማ ዘመን ከሚሠሩት ገዢዎች፣ ከባለስሥልጣናትና ከዓለም ኃይሎች ይህም ማሰት በሰማይ ካሉት የርኩሳን መናፍቅት ሠራዊት ጋር ነው» (ኤፌ. 6:12)።

ሰመሆኑ በሰይጣን ሕልውናና ተንኮል የማያምኑ ሰዎች እንደ ሰደድ እሳት በመስፋፋት ላይ ያሰውን ከፋት እንዴት ሊገልጹት ይችላሉ? ጻድቃንን ስለሚገጥማቸው ተደጋጋሚ ፈተናና መሰናከል ምን ዓይነት ገለጻ ይሰጡታል?

አንድን ሕንጻ በአጭር ጊዜ ማፍረስና ማውደም ሊቻል ግንባታው ግን አዝጋሚና ጊዜን የሚወስድ መሆኑን እንዴት መከድ ይቻላል?

ሆን ብለን ወይም ደግሞ በቸልተኝነት የምንናገረው ውሸት፣ ስለ ሰዎች የምንናገረው ሐሜት በአንድ አፍታ ከዳር እስከ ዳር ይዳረሳል። የምንናገረውን እውነትና የምናደርገው መልካም ሥራ ግን ታፍኖና ተዳፍኖ ይቀራል። የምንፈነጥቃት አነስተኛ የብርሃንና የተስፋ ጨረር በጨሰማው ውስጥ ትዋጣለች።

ይህ መጽሐፍ በተጻፈበት ጊዜ ማሰትም የዛሬ አርባ ዓመት ሰዎች ሰይጣንን የሚያመልኩበት ማምለኪያ ቤት አይገነቡም ነበር፤ የሰይጣንንም ቃል አይሰብኩም ነበር። ዛሬ ግን እንደ ቤተ ክርስቲያን ሁሉ ሰይጣን የሚመስል ከባቸው ሕንጻዎች በብዛት ይገኛሉ፤ መልእክተኞቹም የእርሱ ቃል በየስፍራው ሁሉ እያዳረሱ ናቸው። ጥፋት፣ ሁከትና ሽብር የሰይጣን ቃል ትርጉሞች ናቸው። የሰዎችን ልብ የሚያጣምም፣ አስተሳሰባቸውንም የሚበክል ከፋ ኃይል ሥራ ላይ ባይሆን ኖሮ ሰዎች ርኩስና ከፋ የሆነውን ነገር ለመስማት፣ መልካምና ንጹሕ ሰሆነው ነገር ግን ሰምን ጆሮዎቻቸውን ይደፍኑ ነበር? መብቃዎቻችን እንኳ ሳይቀሩ ስድብና ልቅ አነጋገርን የተሞሉ ናቸው፤ ይህም ሰይጣን ሥራ ላይ እንደሆነ የሚያመለክት ነው።

ከፋ ኃይል ሥራ ላይ ባይሆን ኖሮ መጥፎውን ነገር እንመርጥ ነበር? በጣም የሚገርመው ግን ደግመን ደጋግመን ያንን ሰናደርግ ነው የምንታየው። መልካም፣ ውብና በጎ ከሆነው ነገር ይልቅ ርካሽና ወራዳ የሆነውን እንመርጣለን። እነዚህ የሰይጣን ሥራዎች ናቸው፤ በየስፍራውም ሁሉ እያበቡ ናቸው።

በመልካሙና በክፉው መካከል ያለው የዘመናት ፍልሚያ

ዛሬ በዚህ ምድር ሲፈጸም የምናየው ነገር፣ በማይታየው ዓለም ውስጥ በመልካምና በክፉው መካከል የሚደረገው ፍልሚያ ነጻብራቅ ነው። ምድራችን የፍጥረት ዓለም ሁሉ እምብርት ወይም ማዕከል እንደሆነች እናሰባለን፤ ሰለዚህም ሰምድራዊ ጉዳዮች ከፍተኛውን ትኩረትና ከበሬታ እንሰጣለን። ትዕቢታችንና አላዋቂነታችን በሥጋዊ ዓይኖችን ብቻ በምናየው እንድንወሰን እድርገውናል። ይሁን እንጂ፣ ልናየው በማንችሰው ዓለም ውስጥ ለዘመናት መርነትና ፍልሚያ እየተካሄደ ነው።

ጥንታውያን አስተዋይ ሰዎች ግን ይህን እውነት ተረድተዋል። የሰው ዓይን የማያየው የሰው ጆሮም የማይሰማው መንፈሳዊ ዓለም መኖሩን በሚገባ አስተውለዋል። የዘመናችን ሰው የራዲዮ፣ የቴሌቪዥንና የኮምፒውተር «ፈጣሪ» እንደሆነ ያስባል። ድምፅንና ምስልን ወደ ሕዋ እንዲሄዱ በማድረጉ፣ የማይቻሉ የሚመስሉ መረጃዎችንም አሰባስቦአል። እንደ እውነቱ ከሆነ ግን ምንም እንኳ የሰው ልጅ ባይደርስባቸውም እነዚህ ሞገዶች ምንጊዜም ነበሩ፤ ገና ያልታወቁና ምርምር ያልተደረገባቸው በጣም ብዙ ነገሮችና አስደናቂ ሁኔታዎች በዚህ ሕዋ አሉ። የጥንት ነቢያት ስለእነዚህ ድንቆች ያውቁ ነበር፤ ሆኖም በሚገባ መግለጽና ሰሌዎች ማሳወቅ አልሆነላቸውም።

አዳም የዲያብሎስን ቃል በመቀበሉ ካጣቸው ነገሮች አንዱ መንፈሳዊ ራዕይና ግንዛቤውን ነበር። ከቀላላዊ ወይም ከዚህ ዓለም ውጪ የሆነ እውነታን ማየትም ሆነ መስማት አይችልም። ስለዚህም አዳም የማይታየውን ዓለም ዘላለማዊ ድንቅ ነገር የማስተዋሉም ሆነ የማወቅ ችሎታ የሰውም ማሰት ነው። የወደፊቱን ማየትም ሆነ ስለ ወደፊቱ ትንቢት የመናገር ችሎታውን አጥቶአል፤ ይህም አሁን ለሚያደርገው ነገር ትክክለኛና የተሟላ መረዳት እንዳይኖረው አድርጎአል። ለራሱም ሆነ ለሁኔታዎች ቀጣይነት ዋስትናውን አጣ። ራሱን ከእግዚአብሔር አገሰሰ፤ በሌላ አነጋገር «በኃጢአት ምክንያት ምውት ሆነ።»

ጂ ካምፕቤል ሞርጋን፡- «በቅርቡት ያሰውን አሰማወቃችንና በሚገባ መረዳት አለመቻላችን ከእግዚአብሔር መራቃችንን ያመለክታል። ውብ የሆነ ስዕል እፊቱ ቢኖርም አይቶ የማድነቅ ችሎታ እንደሌለው ዓይን ሰውር ሆነናል። ነፍሱን የሚመሰጥ ጣዕመ ዜማ በዙሪያችን ቢኖርም መንፈሳዊ ጆሮአችን ስለተደፈነ ማጣጣም አልቻልንም። በዙሪያው ብዙ ሕይወትና እንቅስቃሴ ቢኖርም ይህን ሁሉ መገንዘብ እንዳልቻለ ሰው ሆነናል» አሉ።

በጣም የሚያሳዝነው ደግሞ ስንታመም፣ በኃጢአታችንም ምክንያት የተሰያየ መከራ ሲደርስብን ወዲያውኑ እግዚአብሔርን እንወቅሳለን። ሰብዙ የተሰያዩ ነገሮች ትእግሥት ሊኖረን ይችላሉ፤ እግዚአብሔርን በተመለከተ ግን ትንሸዋ ነገር ታለቆጣናለች።

ሰምላሌ ያህል እኛ ያጣነውን እድገት ሌላው ቢያገኝ፣ እኛ ባልተሳካልን ነገር ላይ ከእኛ ያነሰ ችሎታ ያሰው ሰው ሊሳካስት ብናይ ፍትሕ አንድሰሃል። በማለት እግዚአብሔርን እናማርራለን። እግዚአብሔር ሰምን በሰዎች መካከል መበላለጥ እንዲኖር እንዳደረገ ማወቅ እንፈልጋለን።

የቴሌቪዥን ጣቢያው ሁልጊዜ የፍቅርና የጽድቅ ምሳሌን ቢያለፈጥም በቴሌቪዥናችን ትግር ምላሱ ላይደርለን እንደሚችል የዘነጋን ይመለከላል።

የእግዚአብሔርን መልካም ነገር እንዳናይና እንዳንለማመድ የራሳችን ዕይታ ትግርና በውለጣችን ያለው ጠማማ ነገር እንቅፋት ሆኖብናል። ዕይታችንን የሚያደበዝዘው የራሳችን ኃጢአት ነው፤ የክፋት ልጆች ከመሆን ጉዳዩን የእግዚአብሔር ልጆች እንዳንሆን ያደረገንም የገዛ በደላችን ነው። ጳውሎስ፡- «የምፈልገውን መልካም ነገር አላደርግም፤ ዳሩ ግን የማልፈልገውን ክፉ ነገር አደርጋለሁ» በማለት የተናገረው ሁላችንንም ወክሎ ይመለከላል (ሮሜ 7:19)። ጳውሎስ እውነተኛውን የለው ልጆች ጠላት ማንነት ለላወቀ፡- «እኔ ምንኛ ጎለቋለሁ ነኝ! ወደ ሞት ከሚወሰደኝ ከዚህ ለውነትስ ማን ያድነኛል? በጌታችን በእየሱስ ክርስቶስ ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን። እንግዲህ እኔ በአእምሮዬ ለእግዚአብሔር ሕግ ተገዢ ለሆን በሥጋዊ ባሕርዬ ለኃጢአት ሕግ ተገዢ ሆኛለሁ» አለ (ሮሜ 7:24-25)።

ጳውሎስ ሁለት ተቃራኒ ኃይላት ውጊያ ላይ መሆናቸውንና እርሱም በለበት ኃይላቸው እየተወጠረ መሆኑን በግልጽ ተገንዝቦአል። የመልካም ኃይል ልቡንና አእምሮውን ወደ እግዚአብሔር ሲለበው፤ የክፉው ኃይል ደግሞ ወደ ሞትና ወደ ጥፋት ሊለበው ይሞክራል።

እኔና እናንተም በእነዚህ ሁለት ኃይላት ማለትም በሕይወትና በሞት ኃይላት እየተላብን ነው። የእግዚአብሔርን መንገድ ከመረጥን ሕይወትን እናገኛለን፤ የለይጣንን መንገድ ከመረጥን ግን ሞትን እናገኛለን!

6 ብቸኝነት የሚያስከትለው ተስፋ መቁረጥ

«እንደ ሞት ለው ተረላሁ፤ ተለብሮ እንደተጣለ የሸከላ ዕቃ ሆንሁ።»
መዝ. 31:12

ንግሥት ቪክቶሪያ በክቡር ባለቤታቸው ሞት ምክንያት የተለማቸውን ንዘን ሲገልጡ፡- «ከእንግዲህ ወዲህ ቪክቶሪያ ብሎ የሚጠራኝን ለው አጥቻለሁ» ማለታቸው ይጠቀሳል። ምንም እንኳን ንግሥት ቢሆኑ፤ ብቸኝነታቸውንም አልሸሸጉም።

ኤች ጂ ዌልስ የተባሉ ለው ለድላ አምላተኛ የልደት ቀናቸውን ባከበሩበት ወቅት፡- «ለድላ አምላት ዓመት ሆኖኛል፤ ብቸኛና ለላም የሌለኝ ነኝ» ብለው ነበር።

በብዙ የአውሮፓ መሪዎችና ታላላቅ ሰዎች አለደናቂ የውዝዋዜ ችሎታዋን ያለመለከረችውና በችሎታዋም ከሁሉም በልጣ የተገኘችው ኢላደራ ዱንካን፡- «ሁልጊዜ ከሰዎች ጋር ነኝ ልቤ ግን ባዶ ነው፤ ዓይኖቼ እንባ ተሞልተዋል፤ ደለታና ለላምን አላገኘሁም» በማለት ተናግራለች። ምንም እንኳን በሚሊዮን በሚቆጠሩ አድናቂዎቿ መካከል ብትሆንም፤ እርሷ ግን ብቸኝነት እንደሚለማት ነበር የተናገረችው።

ከጥቂት ዓመታት በፊት አንዲት የታወቀች የሆሊውድ ተዋናይ በገዛ ራሱዋ ሕይወቷን ማጥፋቷ ይታወሳል። ይህች ሴት በጣም ውብ ነበረች፤ ገንዘብም ሞልቶ የተረፋት ነበረች፤ አንድ ለው በዚህ ዓለም ሊኖረው የሚችለው ነገር ሁሉ ነበራት። ሆኖም ራሱዋን ከማጥፋትዋ በፊት በተወቀው ማለታወሻ በጣም ብቸኝነት እንደሚያጠቃት ነበር የገለጸችው።

መዝሙረኛው፡- «ብቻውን በበረሃ እንደሚኖር እርኩምና በወና ሴት እንደሚኖር ጉጉት ሆኛለሁ። እንቅልፍ ከቶ በዓይኔ አይዞርም፤ በሴት ጣራ ላይ እንዳለ ብቸኛ ወፍ ሆኛለሁ» አለ (መዝ. 102:6)።

ብቸኝነት በመገለል ውስጥ

በመጀመሪያ ደረጃ፡ ብቸኛ ከመሆን፤ ዓደኛ ወይም ዘመድ ከማጣት የተነሣ የሚመጣ ብቸኝነት አለ። ከባሕሩ ዳርቻ ጋር ሲላተም ማዕበሉ ከሚያለማው ድምፅ በቀር ምንም ድምፅ በማይለማበት ውቅያኖስ ላይ ተጉዝሮአለሁ። አልፎ አልፎ ከሚለማው የቀበሮ ጩኸት በቀር ምንም ድምፅ በማይለማበት ሚካ ውስጥ ብቻዬን የነበርኩበት ጊዜ ነበር። ነፋሱ ዛፎችን ሲያወዛውዝ ከሚለማው ነፋሱ ድምፅ በቀር ሌላ ድምፅ በማይለማበት ደን ውስጥ የነበርኩበትም ጊዜ አለ።

በሌሊት ጥበቃ ሥራ ላይ ያለ፤ በአእምሮ መታከሚያ ሆለፒታል፤ ብቻቸውን በእለር ሴት ያሉ ሰዎች፤ በማንሪያ ካምፓች ውስጥ ያሉ ሰዎች ይህ ዓይነቱ ብቸኝነት ምን እንደሚመለል አላምረው ያውቃሉ። አድሚራል ረቻርድ ባይርድ የተባሉ ለው ቀኑ የሌሊቱን ያህል አስፈሪ በሆነበት ጩላ ውስጥ ለአምላት ወር ያህል ያላለፉትን ዘግናኝ የብቸኝነት ጊዜ «ብቸኛው» በሚለው አስደናቂ መጽሐፋቸው አለፍረውታል።

ብቸኝነት በማንበረሰብ ውስጥ

ምናልባትም ረቻርድ ባይርድ የነበሩበትን ሁኔታ ግምት ውስጥ በማለገባት በዓለም ካሉት ሰዎች ሁሉ ብቸኛ እንደሆኑ ታላቡ ይሆናል። ይሁን እንጂ ከዚህ በጣም የሚብለው ማሕበረ ሰባዊ ብቸኝነት ነው፤ ሰዎች ብቻቸውን ሲሆኑ ከሚለማቸው ብቸኝነት ይልቅ በሕዝብ መካከል ሆነው የሚለማቸው ብቸኝነት ይከፋል።

በእለር ሴት ሆነው ምንም ደብዳቤ የሚጽፍላቸው ወይም ጠያቂ ዘመድ የሌላቸው ሰዎች፤ አንድም የሚያጽናና ወይም አይዞህ ባይ የሌላቸው፤ ገንዘብ ሞልቶ ቢተርፋቸውም ፍቅርና ደለታን ግን ሲገዛላቸው ያልቻለ ሀብታሞች፤ ብቸኝነት በማንበረሰብ ውስጥ ምን እንደሚመለል ያውቃሉ፤ ይህን ችግራቸውን የሚረዱላቸው ግን በጣም ጥቂቶች ናቸው።

ሕዝብ በሚበዛባቸው አውራ ጎዳናዎች፤ በገበያ መሐል፤ በብዙ ወዳጆቻቸው መካከል ሆነው ብቸኝነት የሚለማቸው ሰዎች አሉ። አለታዋሽ ለሌላቸውና ቀረው የዕድሜ ዘመናቸውን በብቸኝነት ለለሚገፉ አረጋውያን በቅርቡ አንድ የቴሌቪዥን ፕሮግራም ተዘጋጅቶ ነበር። ቀኑን በመሉ ያለ

አንዳች ዓላማ ተቀምጠው ይውላሉ፤ ዓይኖቻቸው ፈዝዞዋል፤ ጉልበት ከድቆአቸዋል። እነዚህ ሰዎች በሕይወት ያሉ ሙታን ሆነዋል፤ የዚያ ዓይነት ሁኔታ በጣም ያስፈራኛል። ይሁን እንጂ «የሱስ ክርስቶስ የእኔ ወዳጅ» የሚሰው መዝሙር ይበልጥ ትርጉምና ጣዕም የሚኖረው እዚህ ላይ ነው።

በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 5 ኢየሱስ በአንዳት ጠባብ የኢየሩሳሌም መንገድ ሲጓዝ አንመሰክታለን። ቢተላይዳ ወደሚባል ስፍራ ሲደርስ የምንጭ ኩሬው ውስጥ ገብተው የሚፈወሱበትን ጊዜ የሚጠብቁ ብዙ ሕሙማንና ደካሞችን ተመሰተ። ወዲያውኑ ዓይኖቹ ከሁሉም የከፋ ችግር ያለበት አንድ ምስኪን ላይ ዐረፉና፡- «መዳኝ ትፈልጋለህን?» በማለት ጠየቀው።

አንዳች ረዳትና ተንከባካቢ ያልነበረው ያ ሕመምተኛ ከአንገቱ ቀና አሰና፡- «ጌታ ሆይ! ውሃው በተንቀሳቀሰ ጊዜ እኔን ወሰዶ ወደ ኩሬው የሚያስገባኝ ሰው የለኝም» አሰው። እሱም አስቡት፡ ሰላላሣ ስምንት ዓመት በበሽታ ሲማቅቅ ኖሮአል፤ አንድም ዘመድ ወይም ወዳጅ አልነበረውም። ስለዚህም፡- «ጌታ ሆይ፡ ሰው የለኝም» አሰ። አንድም አይዘህ የሚለው፡ ከተኛበት ቀና የሚያደርገው ሰው የሰውም።

ከወንድም ይልቅ የሚቀርበን ወዳጅ ሲኖረን ይችላል። ኢየሱስ ክርስቶስ ሕይወታችንን ደስተኛና እርካታ ያሰው ሲያደርግልን ይችላል። በመላው ዓለም ኢየሱስ ክርስቶስን የሚወዱና የሚያገለግሉ በሚሊዮን የሚቆጠሩ ወንዶችና ሴቶች አሉ። ኢየሱስ ክርስቶስን ስትቀበል ከእነዚህ ሰዎች ጋር ከሥጋ ዘመዶችህ ጋር ካለህ መቀራረብ የሚበልጥ ኅብረትና አንድነት ይኖርሃል።

በከተማችን ፍቅርና ወዳጅነትን ማግኘት የምንችልባቸው ብዙ ቤተ ክርስቲያኖች ስላሉ ወደ አንዱ መሄድ ይቻላል። በእያንዳንዱ የሀገራችን ማኅበረሰብ ውስጥ ፍቅር ያላቸው እውነተኛ ክርስቲያኖችን ማግኘት ይቻላል። ከእነዚህ ሰዎች ጋር ኅብረት ስታደርግ ያኔ የሚወዱህ ሰዎች መኖራቸውን ትረዳለህ።

በመጀመሪያ ግን ኃጢአትህን መናዘዝና ሙሉ በሙሉ ሕይወትህን ለክርስቶስ ማስረከብ ይኖርብሃል። ያበፈ ኃጢአትህን ይቅር እንዲልህ ሰምነው። የቤተሰቡም አባል ያደርግሃል፤ ከዚህ ቤተሰብ ጋር ከሚኖርህ ኅብረት የተነሣም ብቸኝነትህ ይወገዳል። ምናልባትም ብቸኝነት የሚሰማህ ሰው ከሆንህ ወደ ክርስቶስ እንድትመጣና በእርሱ የሚገኘውን ኅብረት እንድት ሰማመድ አጠንክራ እስምንገላለን።

ብቸኝነት በመከራ ውስጥ

በሦስተኛ ደረጃ፡ በመከራና በችግር ውስጥ ስንሆን የሚሰማን ብቸኝነት አለ። ከጥቂት ዓመታት በፊት ከአንዳት የሬዲዮ አድማሚችን አንድ ደብዳቤ አገኘን። ይህች ሴት ሰአምለት ዓመት በቁርጥማት ምክንያት ሽባ ሆናለች። ከመቀመጥ በቀር መንጠራራት ወይም መጋደም አትችልም። ልብ አድርጉ፡ አምስት የለቃይ የመከራና የብቸኝነት ዓመታትን አሳልፋለች። በጻፈችው ደብዳቤ ግን- «ለአምስት ረጅም ዓመታት ብቻዬን ነኝ፤ ግን ብቸኝነት ተሰምቶኝ አያውቅም» ነበር ያስችው። ልዩነቱን ያመጣው ክርስቶስ

ነው። ክርስቶስ የሕይወታችሁ ጌታና አዳኝ ከሆነ፤ የዘወትር ዓደኛና ወዳጃችሁ ከሆነ፤ ሰው ባይኖራችሁ እንኳ ብቸኛ አትሆኑም።

እናንተ በሆስፒታል ያላችሁ መከራና ስቃይ ባስከተለው ብቸኝነት ውስጥ ያላችሁ ወገኖች ክርስቶስ ጸጋውንና ብርታቱን እንደሚሰጣችሁ በማመን እረፍት ሊኖራችሁ እንደሚችል በእርግጠኝነት አነግራችኋለሁ። እዚያው ሆስፒታል ውስጥ እያላችሁ እንኳ ልታገለግሉት ትችላላችሁ። ሰሌዎች በመጸለይ መማለድ ትችላላችሁ፤ ይህ ዓይነቱ ጸሎት ከአገልግሎቶች ሁሉ የላቀ አገልግሎት ነው።

ብቸኝነት በኅዘን ውስጥ

በአራተኛ ደረጃ፡ ስናዝንና ስንተከዝ ብቸኝነት ይሰማናል። በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ ዐሥራ አንድ ስለማርያምና ማርታ እናነባለን። ወንድማቸው አልዓዛር ሞቶአል። መልእክተኞች ቢልኩበትም ገና ኢየሱስ አልመጣም። ከወንድማቸው በድን ጎን ሆነው ከማልቀሰ በቀር ምንም ምርጫ አልነበራቸውም።

ምናልባት እናንተም በኅዘንና በትከሄ ልባችሁ ተሰብሮ ይሆናል። የምትወዱትና አስኝ የምትሉት ወዳጃችሁ ታምባችሁ ይሆናል፤ ሞት አፋፍ ላይ ሊሆንም ይችላል። ከምንም ይልቅ የዚያ ሰው ወዳጅነትና ኅብረት ያስፈልጋችሁ ይሆናል።

እንባቸሁን የሚያብስላችሁ፡ እቅፋ ውስጥ አድርጎ አይዘህ የሚላችሁ፡ ኅዘንን በደስታ የሚተካላችሁ አንድ ብርቱ ወዳጅ ትፈልጋላችሁ። ኢየሱስ ይህን ሊያደርግላችሁ ይችላል። መጽሐፍ ቅዱስ፡- «እርሱ ለእናንተ ስለሚያስብ የሚያስጨንቃችሁን አሳብ ሁሉ በእርሱ ላይ ጣሉት» ይላል (ዘጥ. 5፡7)። እግዚአብሔር ልጆቹን ይወዳል። በእርሱ ሰመታመንና ሕይወታችሁንም ለእርሱ ለመስጠት ፈቃደኛ ሁኑ፤ ከኅዘናችሁ የምትወጡበትን መንገድ ያዘጋጅላችኋል።

ብቸኝነት በኃጢአት ውስጥ

በአምስተኛ ደረጃ፡ በኃጢአት ምክንያት የሚመጣ ብቸኝነት አለ። በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 13 ጌታ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ስለበላው የመጨረሻ እራት እናነባለን። ይሁዳ አሳልፎ እንዲሰጠው ኢየሱስ ሰደቀ መዛሙርቱ ተናገረ። ደቀ መዛሙርቱ በመገረም እርስ በርሳቸው ተያዩ። በዚህ ጊዜ ዮሐንስ ወደ ኢየሱስ ጠጋ አሰና፡- «ጌታ ሆይ፡ ማንነው?» በማለት ጠየቀ። ኢየሱስም፡- «ይህን እንጂራ በወጥ አጥቅሼ የማጎርሰው ነው» አለ። እንጂራውን በወጥ አጠቀስና ሰስምዎን ልጅ ሰአሰቀርቱ ይሁዳ አጎረሰው፤ መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚለው ሰይጣን በአስቆሮቱ ይሁዳ ገባ። ወዲያውኑ ኢየሱስ፡- «ለማድረግ ያሰብኸውን ቶሎ ብለህ አድርግ» አሰው። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን፡- «ይሁዳ ጉርሻውን እንደተቀበለ፤ ወዲያውኑ ወጥቶ ሄደ፤ ጊዜውም ሌሊት ነበር» ይላል። ከኢየሱስ ርቆ ሄደ፤ ጨለማ ነበር።

ምናልባትም፡ በአንድ ወቅት ከአግዚአብሔር ቤተሰብ ዳግም በመወሰድህ ደስታና ሰላም የነበረህ ለው ትሆን ይሆናል። ከአግዚአብሔር ለዎች ጋር ጣፋጭ ጎብረትና እንድትነሱ ነበረህ። በክርስቶስ ያለውን ደስታና እርካታ ተለማምደህ ነበር፤ አሁን ግን ኃጢአት ሠርተሃል። ከክርስቶስ ፊት ወጥተህ በመሄድህ ራሳህን በሌሊትና በጨለማ ውስጥ አግኝተሽዋል። ከክርስቲያኖች ወይም ከሌሎች ኃጢአተኞች ጋር ህብረት የለህም፤ ከሁሉም የሚያስከፋው ደግሞ ከክርስቶስ ጋር የነበረህ ቀረቢታ ተሰነካክሎአል። ምናልባትም ከእምነት ሕይወት ወደ ጓላ የተመለሱ ክርስቲያኖችን ያህል ብቸኝነት የሚያጠቃው የለም ማለት ይቻላል።

ይሁን እንጂ፡ የኃጢአት ይቅርታ ማግኘት ይቻላል። ኃጢአትህን ስትናዘዝ፡ መንገድህንም ስትስወጥ፡ ከክርስቶስ ጋር ያለህ ጎብረት እንደገና ይታደሳል። «ኃጢአታችንን ለአግዚአብሔር ብንናዘዝ እርሱ ታማኝና ዳድቅ ስለሆነ ኃጢአታችንን ሁሉ ይቅር ይልልናል፤ ከበደላችንም ሁሉ ያነጻናል» (ዮሐ. 1:9)።

ምናልባትም፡ በኃጢአቱ የምፈልገውን ደስታ አግኝቻለሁ ትል ይሆናል፤ ምናልባትም እውነትህን ሊሆን ይችላል። መጽሐፍ ቅዱስም ቢሆን ከኃጢአት ጊዚያዊ ደስታ ማግኘት እንደሚቻል ይናገራል። ይሁን እንጂ፡ ያ ደስታ በጣም አጭር ነው፤ ውጤቱም መራራና አስከፊ ነው። ምናልባትም እንዳንተው ሁሉ በኃጢአት ውስጥ ለላሉ ወይም ከአንተ በሚያስከፋ ኃጢአት ስለተዘፈቁ ሰዎች አንብበህ ወይም ስምተህ ይሆናል። አንተን የመላሰሉ ሰዎች ለላሉ ብቻህን አይደለህም። አብዛኛው ሰው ባለበት ሁኔታ ውስጥ ነው ያለሽው። ታዲያ፡ ኃጢአት የሚያስከትለው ብቸኝነት ምኑ ላይ ነው? በማለት ትጠይቅ ይሆናል። ዛሬ ከብዙዎች ጋር ነህ፤ አንድ ቀን ግን ሁሉን በሚችል አምላክ ፊት ብቻህን ትቀርባለህ፤ በኃጢአትህም ይፈረድብሃል። ይህ ከምድራዊ ብቸኝነትህ ሁሉ የሚከፋ፡ በገሃንም ለሚኖርህ ብቸኝነት ደግሞ ገና የመጀመሪያው ቅምሻ ሊሆን ይችላል።

በኃጢአት ጎዳና የሚጓዙትን ሁሉ፡ መልካም ከሆነው ነገርና ከእውነተኛው ጎብረት የሚለያቸው ድቅድቅ ጨስማ አለ። ኃጢአት ድቅድቅ ጨስማ ነው። ይሁዳ ብቸኛ የሆነው በኃጢአቱ ምክንያት ነበር። በትንቢተ ሆሴ 4:17 አግዚአብሔር ስለ እስራኤል ሕዝብ ሲናገር «የእስራኤል ሕዝብ ከጣዖት አምልኮ ጋር ስለተጣመሩ ተውአቸው የፈሰሱትን ያድርጉ» ይላል። እስራኤላውያን ጣዖትን እያመለከቱ ስለነበር አግዚአብሔር፡- «ከእነርሱ ጋር ጎብረት አታድርጉ፤ የወደዱትን እንዲያደርጉ ብቻቸውን ተውአቸው» አለ። «እኛ እያንዳንዳችን ከመንገድ ወጥተው በመባዘን እንደጠፉ በጎች ሆነን ነበር» (እላ. 53:6)። እዚህም ላይ ቢሆን የምንመለከተው ኃጢአት የሚያስከትለውን ብቸኝነት ነው።

የጎዘን፡ የለጋት፡ የሕመምና የተስፋ መቁረጥ ጫና የከበደባቸው በከተማም ሆነ በገጠር ሞልተዋል፤ ይሁን እንጂ፡ በኃጢአት የተበከለ ሕይወት የሚመሩ ሰዎችን ያህል ብቸኛ ይኖራል ብዬ አላስብም።

ሆን ብለህ የምትፈጽመው ማንኛውም ኃጢአት ከሌሎች የሚያገልል ብርቱ ኃይል እንዳለው ልነግርህ እወዳለሁ። በዕድሜ በገፋህ መጠን በዚያው

ልክ ብቸኝነት ያጠቃሃል። ወደ መስቀሉ እግር ሥር መጥተህ ኃጢአትህን እንድትናዘዝና እርግፍ አድርገህ እንድትተወው ከልቤ እመክርሃለሁ።

ክርስቶስ ማንኛውንም ኃጢአት ወይም ልማድ የምታሸንፍበት ኃይል ሊስጥህ ይችላል። የኃጢአትን ማነፍና ስንላስት ሊበጣጥሰው ይችላል። በመጀመሪያ ግን ኃጢአትህን መናዘዝና ሕይወትህንም ለእርሱ መስጠት ይኖርብሃል። አሁኑኑ ጉዳዩ እልባት ማግኘት ይችላል፤ አሁኑኑ ሰላም፡ ደስታና ከክርስቶስ ጋር ጎብረት ሊኖርህ ይችላል።

የኢየሱስ ክርስቶስ ብቸኝነት

በመጨረሻ የምንመለከተው ደግሞ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የተሰማመደውን ብቸኝነት ይሆናል። በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ ሰዎች ዙሪያውን እየተጋፉ ነው። በዚያ ፋሊክ ወቅት ታላቅ ደስታ ነበር። ኢየሱስ ግን፡- «እኛም ንቀን ገለል አደረግነው፤ እርሱ ከመከራና ከሕግም የማይለይ የጎዘን ሰው ሆነ ወደ እርሱ የሚመለከት አንድም ሰው አልነበረም፤ እኛም በንቀት እንደ ኢምንት ቆጠርነው። እኛ ልንቀበለው የሚገባንን መከራና ሕግም እርሱ ተሸከመ፤ ይህም በእርሱ ላይ የደረሰበት ግርፋትና መከራ ሁሉ ከአግዚ አብሔር የተላከ ቅጣት እንደሆነ አድርገን አስብን። ይሁን እንጂ እርሱ ተወግቶ ያቆሰለው ስለ ኃጢአታችን ሲሆን፡ በመገረፍ የደቀቀውም እኛ ስለፈጸምነው በደል ነው። እርሱ በተቀበለው ቅጣት እኛ ሰላምን አገኘን፤ እርሱም በመቁሰሉ እኛ ተፈወለን። እኛ እያንዳንዳችን ከመንገድ ወጥተው በመባዘን እንደጠፉ በጎች ሆነን ነበር፤ ነገር ግን አግዚአብሔር እኛ ልንቀበለው የሚገባንን ቅጣት ሁሉ በእርሱ ላይ አኖረ» (እላ. 53:3-8)።

ኢየሱስ ወደ ወገኖቹ መጣ፤ ወገኖቹ ግን አልተቀበሉትም። እርሱ ብቸኛ ነበር። «ነገር ግን ይህ ሁሉ የሚሆነው በነቢያት የተጻፈው እንዲፈጸም ነው» (ማቴ. 26:56)። ከጥቂት ጊዜ በፊት «ሆላዕና» አያሉ የከመሩ ሰዎች አሁን ግን «ስቀለው! ለቀለው!» አያሉ መሮህ ጀመሩ። በዚህ ወቅት ታማኝ የተባሉት ዐሥራ ሁለት ተከታዮቹ እንኳ ብቻውን ተውት።

በመጨረሻው፡- «አምላኬ፡ አምላኬ ለምን ተውሽኝ?» በማለት ሲሮህ አንስማለን (ማር. 16:34)። በዚህ አይዞህ ባይ ወዳጅ በሚያለፈልገው ስዓት ኢየሱስ የተተወው በሰዎች ብቻ አልነበረም፤ የእኛን ኃጢአት በመስቀል ላይ ተሸከም ነበርና አግዚአብሔርም ተወው። ኢየሱስ ይህን መከራና ገሃንም ለእኔና ለአናንተ ሲል ተቀበለ።

በመሠረታዊ ሓላቡ ገሃንም ከአግዚአብሔር መለየት ማለት ነው። በፍጥረት ዓለም ውስጥ ብቸኝነት የነገሠበት ስፍራ ቢኖር ገሃንም ነው። ኢየሱስ ይህን መከራ በአንተ ምትክ ተቀበለ። ለሰዚህም አሁን ንስሐ ግብ፤ በክርስቶስ እመኑ፤ ክርስቶስን ተቀበሉ፤ ከገሃንም ሥቃይ፤ ብቸኝነትና መከራ ትድናላችሁ በማለት አግዚአብሔር ጥረ እያቀረበ ነው።

«የጌታን ስም የሚጠራ ሁሉ ይድናል» (ዮሐ. 16:13)

7 ከሞት በኋላ - ምን አለ?

«ወደ ሞት ለመድረስ የቀረች አንዲት እርምጃ ብቻ ናት»
(1ኛው. 20:13)

«ሕይወት በአጠቃላይ ለሞት የሚደረግ ዝግጅት ነው» የሚል አባባል አለ። መዝሙረኛውም «ለው ሞት ላይደርሰበት እንዲሁ ለመኖር እንዴት ይችላል» ብሏል (መዝ. 89:48)።

ነጻ አስተሳሰብ በሰፊነበትና ሥር ነቀል ሙከራዎች በሚደረግበት ዘመን እየኖርን ነው። በዕውቀት፣ በላይንስ፣ በተለያዩ ፈጠራዎችና ግኝቶች በፍልስፍናና በቁሳዊ ነገሮች በተማከለ አስተሳሰባችን ዓለምንና ዓለምን የሚገዛውን ኃይል ለመለወጥ ሙከራ አድርገናል። ገንዘብን፣ ዝናንና ሰብዓዊ ጥበብን አምላካችን ለማድረግ ሞክረናል። የተቻለንን ያህል ሙከራ ብናደርግም ውጤቱ ያው ነው። «ለለው አንድ ጊዜ ሞት አለበት» ዕብ. 9:27።

በሕይወት መካከል እየኖርን ሞትን በሁሉም ሰፍራ እናያለን። መቃብሮችንና የመቃብር ሐውልቶችን ለንመለከት እኛም አንድ ቀን እንደምንሞት አናውቃለን። የምንሞትበትን ትክክለኛውን ጊዜ ላናውቅ እንችላለን፤ ግን አንድ ቀን ባላብብነው ለዓት እንደምንሞት ግንዛቤው አለን።

አንድ ለው፡- «ለሰ ሕይወት እርግጠኛው ነገር ሞት ነው» ማለቱ ይጠቀሳል። አለካር ዋይልድ የተባለ ሰው፡- «በአሁኑ ጊዜ ከሞት በቀር ሁሉን ነገር መቋቋም ችለናል» አለ። ከቅርብ ዓመታት ወዲህ ሰለሞት አያሌ መጻሕፍት ተጽፈዋል፤ አንዳንዶቹም መጻሕፍት ከሞት በኋላ ሰላለው ሕይወት ሞተን ተነሣን በሚሉ ሰዎች የተጻፉ ናቸው። ዓለም ከእግዚአብሔር ጋር ሰላምን ከመፍጠር ይልቅ ለመሞት የራሱን ዝግጅት ማድረግን ተያይዞታል። ሰዎች የሞት ጥሪ አሰኪደርሳቸው ድረስ በሰልፍ ሆነው በመጠባበቅ ላይ ያሉ ይመስላል። ዋናውና አስፈላጊው ነገር እንዴትና መቼ እንደምንሞት ሳይሆን፣ ከሞት በኋላ ወዴት እንደምንሄድ ነው።

በየዓመቱ በሚሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎች በመኪና አደጋ ይሞታሉ፤ ያቺ ቀን የመጨረሻቸው እንደምትሆን ቢያውቁ ኖሮ በፍጹም በዚያች ዕለት መኪና አይነጹም ነበር። እ.ኤ.አ. በ1980 532,000 አሜሪካውያን በመኪና አደጋ ሞተዋል። ምንም እንኳ የሚችሉ ቁጥርን ለመቀነስ የተቻለው ሁሉ ቢደረግም ፍጹም ባላብብትና ባልጠበቁት ሁኔታ በቤታቸው ውስጥ በገጠማቸው ድንገተኛ አደጋ 469,000 ሰዎች ሞተዋል። የሕክምና ላይንስ የተቻለውን ሁሉ ቢያደርግም በመጨረሻው ግን ሞት ድል አድራጊነቱን አያረጋገጠ ነው።

ላይንስ ባደረገው ከፍተኛ ጥረት የሰዎች ዕድሜ በጥቂት ዓመታት ሊራዘም ችሎአል፤ ሆኖም በመንገዳችን መጨረሻ ላይ ሞት ይጠብቀናል። የተቻለው ሙከራ ሁሉ ቢደረግም የሕይወት ዘመናችንን ለባ ወይም ለማንኛ ዓመት ማድረስ እንኳ አቅቶናል።

የልብ ሕመም ዜጎቻችንን በአፍላ ወጣትነት ዘመናቸው እየቀጨ ነው። በሺህ የሚቆጠሩ ሰዎች በካንሰር ሕመም ይለኩሉ። ቁጥራቸው በአያሌው

በቀንሰም እንኳ አሁንም ደም በተገቢው ሁኔታ መዘዋወር ሊሳነው በሚከለት ሕመም ብዙዎች ያልቃሉ። ኤድስ ደግሞ በ80ዎቹ ዓመታት የተከለተ መቅሠፍት ሲሆን በመላው ዓለም እየተለፋፋ ነው። ሕመሙ ያልተለፋብት አንድም ከፍለ ዓለም የለም። የተቻለው ሁሉ ቢደረግም ሞት የማይቀር የለው ልጆች ዕጣ ሆኖአል።

የዕድሜ ልክ ፍልሚያ

ገና አንድ ሕፃን ሊወለድ የሞት ሂደትና ሞትን ለማዘግየት የሚደረገው ሙከራ ይጀምራል። እናት ለልጅዋ ሕይወት ሙሉ እንክብካቤዋን ታደርጋለች። ምግብን፣ ልብሱንና አካባቢውን ለማሻሻል ብዙ ትደክማለች፤ የቱንም ያህል ፍቅር ቢኖራትም ልጁ ግን ከተወለደበት ጊዜ አንሥቶ መሞት ጀምሮአል።

ብዙም ሳይቆይ አንዳንድ ችግሮች ይከለታሉ። ጥርስ መበለበስ ይጀምራል። ደካማ ዕይታችንን ለማገዝ መነጽር ይታዘዝላል። በዕድሜ በገፋን ጊዜ ቆዳችን መሸብሸብ ይጀምራል፤ ትከሻችን ይጎብጣል፤ እርምጃችን አዝጋሚ ይሆናል። ጉልበታችን ሲደክም አንዲሁ የአጥንታችን ጥንካሬም ይቀንሳል። እንዲህ እንዲህ እያልን ወደ ሞት ጉዞአችን ይቀጥላል።

ሕይወታችን ከሞት ጋር የሚደረግ ማለቂያ የለሽ ግብ ግብ ነው። ገና ከተወለድንበት ጊዜ አንሥቶ ሩሜ ላይ ነን፤ የሚበቃንን ጊዜ ለማትረፍ የሚቻለንን ያህል እንርጣለን፤ በመጨረሻው ግን ምን ጊዜም ቢሆን አሸናፊው ሞት ነው።

ሞት የራሱ የሕይወትን ያህል ሙሉ በሙሉ የማይታወቅ ምሥጢር ነው። የእንሳሳት፣ የአትከልትና የሰውን ጨምሮ በዙሪያችን ብዙ ሕይወት ያላቸው ነገሮች አሉ። ይሁን እንጂ በቂ ገለጻ ልንሰጠው ያለመቻላችንን ያህል ሕይወትን ልንፈጥረው ወይም ልንፈበርከው አንችልም። የመኖራችንን ያህል እንደምንሞት እርግጠኛ ብንሆንም ሞት ምንድንነው? ለሚለው ጥያቄያችንም በቂ መልስ የለንም። ይሁን እንጂ ሰለሞት መለማትም ሆነ መናገር የምንፈልገው በጥቂት ነው! ልጅ ሲወለድ ደስ ይለናል። ሕይወት ሲለይና ሞት ሲመጣ ግን በተቻለን መጠን ቶሎ እንረሳለን።

በዓለማችን በሚሊዮን ሳይሆን በቢሊዮን የሚቆጠር ሕዝብ ይኖራል። ይዋል ይደር እንጂ ሁሉም ከሞት አያመልጡም። አካላቸው ለሜት አይኖረውም። አስፈላጊና ዘላለማዊ የሆነው ነፍሳቸውን ዕጣ ፋንታ ምን ይሆን? ምሥጢሩ ያለው እዚህ ላይ ነው። አንድ ሰው ሞተ የሚባለው ምን ሲለየው ነው? ያ የተለየው ነገር ወዴት ይሄዳል?

ሰው ለምን እግዚአብሔርን አልፈልገም ይላል

በቅርቡ በጋዜጦች ላይ የተለያዩ መጣጥፎችን የሚያቀርብ አንድ ሰው ጥቶ ነበር። በሥርዓተ ቀብሩ ላይ ግን ሚቹ በሕይወት በነበረበት ጊዜ የተናገረውን ቃል ከቴፕሪኮርደር ሰዎች እንዲሰሙት ተደርጎአል። ንግግሩም

«አሁን መቀበሪያ ጊዜዬ ነው። በሕይወቴ ዘመን ሁሉ በእግዚአብሔር መኖር የማሳምን ነበርኩ። ለሃይማኖት ቅንጣት አከብሮት የለኝም። ተአምራት የለዎት ፈጠራዎች ናቸው። መቃብራ ላይ አንዳችም ሃይማኖታዊ መዝሙር እንዲዘመር አልፈልግም» ነበር የሚለው።

አልፍፈድ ሴርድ ቴንሰን የሚባለው ደግሞ ሞትን በጣም ውብ በሆነ ቅኔያዊ አነጋገር ገልጾታል። «ማለታወሻዬ» በሚለው ቅኔው ለለሞት ሲናገር፡- «የእግዚአብሔር ጣት ነካችው፤ እርሱም አንቀላፋ» ነበር ያለው።

በእያንዳንዱ ዘመን ለእግዚአብሔር ያላቸውን ጥላቻ ለመግለጽ በቤተክርስቲያን፣ በቅዱሳን መጻሕፍትና በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ የሚዘብቱ ሰዎች ተነሥተዋል። ምንም እንኳን ማለጃ ሳይኖራቸውም ድምፃቸው ከእግዚአብሔር ድምፅ ይልቅ ከፍ ብሎ እንዲለማ ሮኸዋል። በሚያቀርቡት መከራከሪያ ሃሳብ የሞት ፍርሃትን ጸጥ ለማለፍት ብዙ ሙከራ ያደረጉ ፈላስፎችን ታሪክ በማገደሩ አለፍሮአል።

ለለሰዎችና አጀናራቸው ጥናት ያደረጉ ምሁራን እንደሚነግሩን በተለያየ የዓለማችን ክፍል ያሉ ሰዎች ለለሞት የተለያየ ግንዛቤ አላቸው። ከክርስቲያን እምነት ውጪ ሰዎች ሞትን በአለፈ ገጽታው ነው የሚያውቁት።

ክርስቶስ ለለሞት ልዩ ዕይታንና ግንዛቤን አበጠጠናል። ምንጊዜም ቢሆን የሰው ልጅ ሞት ጠላቱ እንደሆነ ሲያምን ኖሮአል። ክርስቶስ ግን ሞትን እንዳሸነፈውና መውጊያውንም እንደወሰደበት ተነግሮናል። ኢየሱስ ክርስቶስ ለማይቀረው ሞት እንዲዘጋጁ ለሰዎች ሲናገር ያለ አንዳች መሸፋፈን እውነታን መቀበሉን የሚያሳይ ነበር። ለሰ ሥጋ ሞት አትጩክብ ይልቁንም ሊያሳለባችሁ የሚገባው የነፍስ ዘላለማዊ ሞት ነው በማለት አስተምሮአል።

ሒሊን ዋርከን የተባለች ሴት ሞት አፋፍ ላይ በነበረችበት ጊዜ በየዕለቱ ባለቤትዋና ልጆቿ ዙሪያዋን ተሰብስበው በጌታ ፊት ያለች አለከመለሳት ድረስ ለሰዓታት መዝሙር ይዘምሩለት ነበር። ለለዚህች ሴት ሳለብ «የቃል ኪዳን ሰዎች» በሚል መጽሐፍ ታሪካቸውን ያነበብኩላቸው ቅዱሳን ትዝ ይሉኛል። ታሪኩ የሚናገረው በእምነታቸው ምክንያት እየታደኑ ለለሚገደሉ ሰዎች ሲሆን፣ እንደ አሁኑ ዘመን በፍጥነት የሚገድል ነገር ለሳልነበር ብዙ ተሠቃይተው ነበር እንዲሞቱ የሚደረገው በጣም የሚገርመው ግን ሥቃዩንና መከራውን ሁሉ አልፈው የሚሞቱበት ደረጃ ላይ ሲደርሱ ሁሉም በደለታ ነበር ሞትን የሚቀበሉት።

መጽሐፍ ቅዱስ ለሰ ሁለት ዓይነት ሞት ይናገራል። አንደኛው ሥጋዊ ሞት ሲሆን፣ ሁለተኛው ግን ዘላለማዊ ሞት ነው። ከመጀመሪያው ሞት ይልቅ ሁለተኛውን ሞት ይበልጥ መፍራት እንደሚገባን ኢየሱስ አለጠንቅቆናል። ሁለተኛው ሞት ገሃነም እንደሆነና ይህም ለዘላለም ከእግዚአብሔር መለየት ማለት እንደሆነ ነበር የገለጸው። ከመንፈሳዊውና ዘላለማዊው ሞት ጋር ሊነጻጸር ሥጋዊ ሞት ምንም እንዳይደለ ይቆጠራል።

የቅዱሳን ሞት

በሞት አፋፍ ላይ ያሉ ሰዎች በመጨረሻው ቅጽበት የተናገሩት ቃል ለሞት ሊኖረን ለለሚገባው አመለካከት ራሱን የቻለ ድርሻ አለው።

ማቴው ሒንረ፡- «ኃጢአት መራራ ነው። ይሁን እንጂ፣ የሚደግፈኝ ውለጣዊ ኃይል አለኝ።»

ማርቲን ሉተር፡- «አምላካችን የደገንንት ምንጭ ነው። ከሞት ማምለጫው ጌታ እግዚአብሔር ነው።»

ጆን ኖክስ፡- «በክርስቶስ ኑር፤ በክርስቶስ ኑር፤ እንደዚያ ከሆነ ሥጋ ሞትን የሚፈራበት ምክንያት የለም።»

ጆን ዊለሊ፡- «ከሁሉ የሚበልጠው፣ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር መሆኑ ነው።»

ሪቻርድ ባክስተር፡- «ያመኛል፤ ሆኖም ለላም አለኝ፤ እዎን ለላም አለኝ»

የወንጌል መልእክተኛው ዊልያም ኪሪ፡- «በሞት ለሰዎችሁ የምትናገሩት ለሰ ዊልያም ኪሪ ሳይሆን ዊልያም ኪሪን ለላዳነው ጌታ ይሁን»

ኢዲኒራም ጁድስን፡- «በሥራዬ ምክንያት አልደከመኝም፤ መኖርም አልታከተኝም፤ ሆኖም ጌታ ወደ ቤቱ ሊጠራኝ፣ ከትምህርት ቤት ወደ ቤቱ እንደሚሄድ ልጅ ደስ እያለኝ እሄዳለሁ።»

ኃጢአቱን የተናዘዘና ክርስቶስ እዳኝ መሆኑን አምኖ የተቀበለ ክርስቲያን የተለየ ታሪክ አለው።

ዶክተር ኢፊ ጂን ሂዩለር አኔ በነበርኩበት ኮሌጅ ውለጥ እንግሊዝኛና ሥነ ጽሑፍ ያስተምሩ ነበር። እኚህ ሴት በመንፈሳዊነታቸውና ለለሚያለ ትምሩት ትምህርት ባላቸው ጥልቅ ዕውቀት ይደነቁ ነበር። የኮሌጁ ፕሬዚ ዳንትና የሥራ ባልደረባቸው ለነበሩት ለዶክተር ኤድማንና ለተማሪዎቻቸው በአንድ ወቅት የሚከተለውን ደብዳቤ ጽፈውላቸው ነበር።

«ለላምንታት ሲያሠቃየኝ የነበረው ሕመም መድኃኒት ያልተገኘለት ክንስር እንደሆነ ሐኪሙ ነግሮኛል። በጌታ ፈቃድ ውለጥ እስከሆንን ድረስ ሞትም ሆነ ሕይወት ምንም ልዩነት እንደሌለው እኔና እናንተ የምናውቀውን ያህል ይህ ሐኪም ቢያውቅ ኖሮ ምንም የሚያስፈራው ወይም የሚያበባው ነገር እንዳልሆነ ይረዳ ነበር። ወደ እርሱ እንድመጣ የጌታ ፈቃዱ ከሆነ ደስ እያለኝ እሄዳለሁ። እንድታዝቡልኝ ወይም እንድታለቅሱልኝ አልፈልግም። ከሞት በኋላ ባለው ሕይወት እንደገና እስከንገናኝ ደኅና ለንብቱ።» ፈርማ

እኚህ ታላቅ የእምነት ሴት ይህን ደብዳቤ ከጻፉ ከሁለት ሳምንት በኋላ ሲናፍቁት ወደነበሩት ጌታ ፊት ተወለደዋል።

ይህንን ክፍል በመጻፍ ላይ እያለሁ በአንድ ጊዜ አራት ደብዳቤዎች ደርሰውናል። የመጀመሪያው ከአንድ የዘጠነ አራት ዓመት ክርስቲያን እናት ሊሆን እኚህ እናት ከጌታ ጋር የሚሆኑበትን ጊዜ በናፍቆት እንደሚጠብቁ ኃበር የጻፉልን። ሁለተኛው ደግሞ ሞትዋን በመጠባበቅ ላይ ያለች ለትሆን ሕሞት ባሻገር ያለውን ክብር አየናፈቀች እንደሆነ ገልጸለች። ሦስተኛውና አራተኛው ደብዳቤ ደግሞ ከብዙ ዓመት የትዳር ሕይወት በኋላ ባሉቻቸው በሞት ከተለዩላቸው ሁለት ሴቶች ሲሆን ሁለቱም ከሞት ባሻገር ያለውን ክብር በናፍቆት እንደሚጠብቁ ነበር የገለጹት።

ታላቁ የወንጌል ለባቢ ዲ. ኤል. ሙዲ. ሞት አፋፍ ላይ በነበረበት ጊዜ «ይህ ድል ያደረግሁበት ወቅት ነው፤ ይህ የክብር አክሊልን የምቀዳጅበት ሰዓት ነው!» ብሏል።

ሁላችንም የማይሞት ነፍሳ እንዳለን መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ነፍሳችን ዘላለማዊት ስለሆነች ለዘላለም ትኖራለች። በሌላ አነጋገር እውነተኛው እናነቃችን አይሞትም ማለት ነው። ነፍሳችን ከሁለቱ በታዋቂ በአንዱ ማለትም በገሃነም ወይም በመንግሥተ ሰማያት ስለላለም እንደምትኖር መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምራል። ክርስቲያን ከሆነ ማለትም ዳግም ካልተወለደህ ነፍሳህ በምትለይበት ጊዜ ወዲያውኑ ወደ ገሃነም ትሄድና የፍርድ ቀንን ትጠብቃለች።

ደስ የማያሰኘን ርእሰ ጉዳይ

ለሰ ገሃነም መነጋገሩ ደስ እንደማያሰኝ ዐውቃለሁ። በጣም ደስ የማያለኝ ከመሆኑም በላይ እዉቃዉቂና ግራ የሚያጋባ ነው። ያም ሆኖ በመላው ዓለም በነበረኝ ታላላቅ የወንጌል ስብሰባዎች ቢያንስ አንዱን ምሽት የግባልፈው ስለገሃነም በመስበክ ነው። ከስብከቱ በኋላ ደግሞ ከደጋፊዎችና ከነቃፊዎች የተለያዩ ደብዳቤዎች ይደርሱናል። ይሁን እንጂ የመንግሥተ ሰማያትን ያህል መጽሐፍቅዱስ ለሰ ገሃነምም የሚናገረው አለው። በብዙ የአሜሪካ ኮሌጆችና ዩኒቨርሲቲዎች በሚኖረን ውይይት፡ «ለሰ ገሃነም ምን ታስባለህ? በገሃነም ውስጥ እሳት አለ?» የሚሉትንና ሌሎችም ተመሳሳይ ጥያቄዎች ስተደጋጋሚ ይቀርቡልናል። እንደ ወንጌል አገልጋይነቱ ደግሞ መልስ መለጠት ይኖርብኛል። ምንም እንኳ ሰዎችን ደስ ባያሰኝና ለጋት የሚፈጥርባቸው ቢሆንም ጉዳዩን በቸልታ ባልፈው አልቸልም። ከክርስትና ትምህርቶች ሁሉ ለመቀበል የሚያዳግት እንደሆነም ይገባኛል።

አንዳንድ ሰዎች እግዚአብሔር የፍቅር አምላክ ስለሆነ ግንም ገሃነም እንዲገባ አይፈቅድም፤ ሰዎች ሁሉ መንግሥተ ሰማያት ይገባሉ፤ በማለት ያለተምራሉ። «ዘላለም» የሚለው ቃል የአነጋገር ፈሊጥ እንጂ ማለቂያ ወይም ማብቂያ የሌለው ማለት አይደለም ይላሉ። ይሁን እንጂ መንግሥተ ሰማያት ዘላለማዊ ከሆነ ገሃነምም ዘላለማዊ ነው ማለት ነው። ለሁለቱም የተጠቀመው በእንደ ዓይነት ግሪክኛ ቃል ነው።

አንዳንዶች ደግሞ የእግዚአብሔርን የደገነነት እቅድ ያልተቀበሉ ሁሉ ከሞት በኋላ ዉርሶ ይወገዳሉ፤ ሕልውና አይኖራቸውም እያሉ ያስተምራሉ። ከዳር እስከ ዳር መጽሐፍ ቅዱስን አንብቤአለሁ፤ ይህን አባባል የሚደግፍ ግን አንድም ሐሳብ አላገኘሁም። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚያስተምረን ደገነነትን ብንቀበልም ባንቀበልም ነፍሳችን ወይም ሰብዕናችን ለዘላለም ይኖራል።

ሌሎች ደግሞ ከሞት በኋላ ድጋሚ የደገነነት ዕድል ይኖራል ይላሉ። መጽሐፍ ቅዱስ ግን ይህን እምነታቸውን የሚደግፍ አንድም ፍንጭ የለውም። መጽሐፍ ቅዱስ፡ «እነሆ የተመረጠ ሰዓት አሁን ነው፤ የደገነነትም ቀን አሁን ነው» በማለት ነው የሚናገረው። (2ቀር 6:2)

መጽሐፍ ቅዱስ ምን ይላል?

ክርስቶስን ጌታና አዳኝ አድርገው የማይቀበሉ ሰዎች ሁሉ በገሃነም እንደሚፈረድባቸው ከመጽሐፍ ቅዱስ ብዙ ጥቅሶችን ማቅረብ ይቻላል።

«በዚህ በእሳት ውስጥ በብርቱ እሠቃያለሁና» (ሉቃ. 16:24)።

«ደደብ ብሎ የሚሳደብ ሁሉ ለገሃነም ፍርድ የተገባ ይሆናል» (ማቴ. 5:22)።

«በዚያን ጊዜ የሰው ልጅ መላእክቱን ይልካል፤ እነርሱም የጋጢአት ምክንያት የሆኑትንና ክፉ አድራጊዎችን ሁሉ ከእርሱ መንግሥት ሰብሰበው ያወጣሉ፤ ወደ እቶን እሳትም ይጥሉአቸዋል፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጩት ይሆናል» (ማቴ. 13:41-42)።

«በዓለም መጨረሻም እንዲህ ይሆናል፤ መላእክት መጥተው ጋጢአተኞችን ከጻድቃን ይለዩአቸዋል። ወደ እቶን እሳትም ይጥሉአቸዋል፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጩት ይሆናል» (ማቴ. 13:49-50)

«ከዚያ በኋላ በግራው በኩል ያሉትንም እንዲህ ይላቸዋል፡ እናንተ የተረገማችሁ ከእኔ ወዲያ ራቁ! ሰሰይጣንና ሰተከቃዮቼ መላእክት ወደተዘጋጀው ወደ ዘላለም እሳት ሂዱ» (ማቴ. 25:41)።

«... ገለባውን ግን በማይጠፋ እሳት ይከተዋል» (ማቴ. 3:12)።

«በዚያን ጊዜ እግዚአብሔርን የማያውቁትንና ለጌታችን ሰሊዮሱስ ክርስቶስ ወንጌል የማይታዘዙትን ይበቀላል። እነርሱ ከጌታ ፊትና ከጋይል ክብሩ ተለይተው በዘላለም ጥፋት ይቀጣሉ» (2ተሰ. 1:8-9)።

«የእግዚአብሔርን የቁጣ ወይን ጠጅ ይጠጣሉ፤ ይህም የወይን ጠጅ ሳይበረዝ በቁጣው ጽዋ የተዘጋጀ ነው። እንዲሁም በቅዱሳን መላእክት ፊትና በበጉ ፊት በእሳትና በዲን ይሠቃያሉ። እነርሱ ከሚያሠቃየው እሳት የሚወጣው ጢስ ለዘላለም ወደ ላይ ይወጣል» (ራእ. 14:10-11)።

«ሞትና ሲኦልም ወደ እሳት ባሕር ተጣሉ፤ ይህም የእሳት ባሕር ሁለተኛው ሞት ነው፤ ሰሙ በሕይወት መጽሐፍ ተጽፎ ያልተገኘ ሁሉ ወደ እሳት ባሕር ተጣለ» (ራዕ. 20:14-15)።

«ነገር ግን ፈሪዎች፣ እምነተ ቢሶች፣ ርኩሰን፣ ነፍሳ ገዳዮች፣ አመንዝሮች፣ አስማተኞች፣ ጣዖት አምላኪዎችና ውሸታዎች ሁሉ ዕጣ ከፍላቸው በዲን በሚቃጠሉ በእሳት ባሕር ውስጥ ይሆናል፤ ይህም ሁለተኛው ሞት ነው» (ራዕ. 21:8)።

ምናልባትም አንዳንዶች፡ «የማምነው በተራራው ሰብከት ነው፤ በገሃነም መኖር አለምንም» ይሉ ይሆናል።

እስቲ፣ በተራራው ስብከቱ ጌታ የተናገረውን እንመልከት፡ «ቀኝ ዓይንህ የጋጢአት ምክንያት ቢሆንብህ አውጥተህ ጣለው፤ ምክንያቱም ሰውነትህ በሙሉ ወደ ገሃነም ከሚጣል ይልቅ ከሰውነትህ አንዱን ክፍል ብታጣ ይሻልሃል። ቀኝ እጅህ የጋጢአት ምክንያት ቢሆንብህ ቆርጠህ ጣለው፤ ምክንያቱም ሰውነትህ በሙሉ ወደ ገሃነም ከሚጣል ይልቅ ከሰውነትህ አንዱን ክፍል ብታጣ ይሻልሃል» (ማቴ. 5:29-30)።

እንግዲህ እላይ በተመለከትናቸው ጥቅሶች ኢየሱስ ሰሰ ገሃነም መኖር የተናገረውን አንብባለን። ኢየሱስ ሰሰ ገሃነም የተለያዩ ታሪኮችንና ምሳሌዎችን

በማቅረብ በዚህ ምድር የኃጢአት ሕይወትን መኖር ስለሚያስከትለው ፍርድ አለጠንቅቆናል።

የምድር ላይ ገሃነም

ከፋፆችና ዓመፀኞች በዚህ ምድር እንደሚሠቃዩ ጥርጥር የለውም። መጽሐፍ ቅዱስ፡- «ለሰ ኃጢአታችሁም ቅጣት የሚደርሰባችሁ መሆኑን አትዘንጉ» ይላል (ዘኁ. 32፡23)። እንደገና ደግሞ «ለው የሚያጭደው የዘራውን ነው» ይላል (ዝላ. 6፡7)። ይሁን እንጂ ዓመፀኞች ሲበለጽጉ፡ ጻድቃን ደግሞ በጽድቃቸው ምክንያት መከራ ሲደርሰባቸው እናያለን። መጽሐፍ ቅዱስ የፍትሕ ቀን እንደሚኖር ይናገራል። አንድ ጊዜ አንድ ሰው፡- «ለሰ ኃጢአታችን አንቀጣም! የምንቀጣው በኃጢአታችን ነው» ብሏል። ሁለቱም አባባሎች ትክክል ናቸው።

የፍቅር አምላክ ለዎች ገሃነም እንዲገቡ ያደርጋል? መልሳችን፡- እግዚአብሔር ጻድቅና ፈራጅ ለሆነ አዎን የሚል ይሆናል። አንድ ሰው የእግዚአብሔርን የደኅንነት መንገድ አልቀበለም ሲል በራሱ መፍረዱ ነው። ከፍቅሩና ከምሕረቱ የተነሣ እግዚአብሔር ለሰው የደኅንነት፡ የተለፋና የተሻለ ነገር መንገድ አዘጋጅቶለታል። ለው ግን ከዘላለም ሥቃይ የሚያመልጥበትን ቀላል የደኅንነት መንገድ አልቀበለ ብሎ በግትርነቱና በዕውርነቱ ኃጢአትን ወድዶ ራሱን ለጥፋት አዘጋጅቶአል።

ለምሳሌ ያህል ሐኪሙ ለሕመሜ ፈውስ የሚሆነኝን መድኃኒት አዝዞልኛል! እንባል። ብዙ ካወጣሁና ካወረድሁ በኋላ ግን ሐኪሙ ያዘዘልኝን መድኃኒት መውሰድ አልፈለግሁም። ከጥቂት ቀን በኋላ ሐኪሙ ዘንድ ለቀርብ በሽታዬ ከበፊቱ ይልቅ ተባብሶ ነበር። ታዲያ፡ በራሴ ጥፋት ሐኪሙን መውቀስ እችላለሁ? ለሕመሜ መባባስ ተጠያቂ አደርገዋለሁ? ሐኪሙ መድኃኒት አዝዞልኝ ነበር! እኔ ግን አሻፈረኝ አልሁ!

በተመሳሳይ መንገድም እግዚአብሔር ለሰው ልጅ ችግር መፍትሔውን አመልክቶናል። ያ መፍትሔ በግላችን በኢየሱስ ክርስቶስ እንድናምንና ሕይወታችንን እንድንለጠው ነው። መፍትሔው ዳግም መወለድ ነው! ይህን በሌላ ምዕራፍ እንመለከተዋለን። ሆኖ ብለን የማንቀበለው ከሆነ ግን ወጤቱንም መቀበል አለብን፤ በፍጹም በእግዚአብሔር ማማረር አንችልም። እኛ መፍትሔውን እንቀበል ሳለን የእግዚአብሔር ጥፋት ነውን?

ከሞት በኋላ ለላለው ሕይወት፡ በገሃነም ወይም በመንግሥተ ሰማይ መኖር የማያምን ሰው አንድ ቀን መላላቱን ይረዳል! ሁሉንም ነገር ይከሰራል። አንድ ጊዜ በአንድ ታዋቂ የአሜሪካ መጽሐት ላይ አንድ የታወቀ ቁጥርተኛ፡- «መውራረድ ያለባችሁ ለማትረፍ በምትፈልጉት ነገር ላይ ላይሆን በምትከሰሩት ላይ ይሁን» ማለቱ ይጠቀሳል። የዘላለም ሕይወትን መክሰር ትፈልጋለህን?

አንዳንድ ሰዎች ደግሞ፡- «ለመሆኑ፡ ገሃነም ምን ዓይነት ነው?» በማለት ይጠይቃሉ። መጽሐፍ ቅዱስ ገሃነምን በተለያዩ አራት ቃላት ይገልጻል። የመጀመሪያው ሲኦል ሲሆን በብሉይ ኪዳን ውስጥ ሠላሣ አንድ

ጊዜ ገሃነም ተብሎ ተጠርቶአል። ቀጥተኛ ትርጉሙ፡- «የማይታይ ሁኔታ» ማለት ነው። ቃሉ ከጎዘን፡ ከመከራና ከጥፋት ጋር በተያያዘ መልኩ ቀርቦአል።

ሁለተኛው ቃል ሐዴስ ነው። ቃሉ ከግሪክኛ የተተረጎመ ሲሆን በአዲስ ኪዳን ውስጥ ዐሥር ጊዜ ተጠቅሶአል። ትርጉሙም አንደብሉይ ኪዳን ነው። ፍርድና መከራ ሁልጊዜ ከዚህ ቃል ጋር ተያይዘው ይጠቀሳሉ።

ሦስተኛው ቃል ታርታሩስ ወይም አንጦርጦስ የሚለው ነው። በ2ኢጥ. 2፡4 አንድ ጊዜ ተጠቅሶአል። ያልታዘዙ መላእክት እንጦርጦስ ውስጥ እንደተጣሉ ይናገራል። ድቅድቅ ጫለማ ያለበት እስር ወይም ወጎኒ ቤትን የሚያመለክት የፍርድ ለፍራ ነው።

አራተኛው ገሃነም ሲሆን በአዲስ ኪዳን ውስጥ ዐሥራ አንድ ጊዜ ተጠቅሶአል። ከኢየሱሳም ውጪ የከተማዋ ቆሻሻ የሚቃጠልበት የሔኖም ልጅ ሸለቆ የሚባል ስፍራ አለ፤ ኢየሱስ ከዚህ ጋር በተያያዘ ሁኔታ ነበር በቃሉ የተጠቀመበት።

አንዳንድ ሰዎች «መጽሐፍ ቅዱስ እላት ለላለበት ገሃነም ለለሚባል ስፍራ ያለተምራልን?» በማለት ይጠይቃሉ። እላት ብቻ ላይሆን ከእላትም የባለ ነው። ኢየሱስ ለማጋነን ብሎ አልነበረም ለላገሃነም ደጋግሞ የተናገረው። መጽሐፍ ቅዱስ ገሃነም የሚለውን ቃል በምላሌያዊ አነጋገር እንደተጠቀመበት ግልጽ ነው። ይሁን እንጂ ገሃነም የሚባል እውን የሆነ ለፍራም አለ።

መሴ ቁጥጭጦው ሲነድ ተመልክቶአል! ይሁን እንጂ የሚነድደው ቁጥጭጦ ተቃጥሎ አለማለቁ ደግሞ አላገርዋታል። ሦስቱ እስራኤላዊ ወጣቶች የነደደ አላት ውስጥ በጣሉም፤ አልተቃጠሉም። እንዲያውም መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን የራስ ጠጉራቸው እንኳ በእላቱ ወላፈን አልተለበሰም።

በሌላ በኩል ደግሞ ከፋ የሚናገረው አንደበታችን «እንደ እላት» እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል (ያዕ. 3፡8)። እንዲህ ሲባል ግን ከፋ በተናገርን ጊዜ ሁሉ አንደበታችን ቃል በቃል እንደ እላት ይፋጃል ማለት አይደለም። ሆኖም ምላሌያዊ አነጋገር ሐቁን አይለውጠውም።

ከእግዚአብሔር መለየት

በመሠረታዊ አላብ ደረጃ ገሃነም ማለት ከእግዚአብሔር መለየት ማለት ነው። ብርሃን፡ ደለታ፡ መልካም ነገርና ጽድቅ ካለበት ነገር ሁሉ ለዘላለም መለየት ማለት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ለሰዚህ ከሞት በኋላ ነፍሳችን ለሰምትሄድበት ለፍራ በጣም አስፈሪ ገለጻዎች አሉት።

በጣም የሚገርመው ደግሞ የለው ልጅ ስለ ብዙ ነገሮች ዝግጁ ሲሆን ለሞት ግን ዝግጁ አለመሆኑ ነው። ለትምህርት እንዘጋጃለን፤ በሥራ እንቅስቃሴአችን ትርፋማ ለመሆን እንዘጋጃለን፤ ለጋብቻ እንዘጋጃለን፤ ለእርጅና ዘመናችን እንዘጋጃለን። ከሞት በቀር ለማንኛውም ነገር አስፈላጊውን ዝግጅት እናደርጋለን። መጽሐፍ ቅዱስ ግን ለሰዎች ሞት እንደተመደበ ይናገራል።

ሞት በራሳችን ላይ ሲመጣ ያልተለመደና እንግዳ ነገር ይመለስናል፤ ሌላው ሲሞት ግን የተለመደና ያለ ነገር ይሆንብናል። ሞት ለዎችን ሁሉ

እኩል ያደርጋቸዋል። ሚሊዮኑና ምስኪን ድሃው እኩል ይሞታሉ። ያዘነም የተደሰተም እኩል ይሞታል። መሐይሙና ፈላስፈው፣ ልዑልና ጭሰኛው፣ ነፍሰንዳዩና የቅድስና ሕይወት የሚኖረው ሁሉም እኩል ይሞታሉ። ይሁን እንጂ፣ ሁሉም ሞት እንዳስ እንኳ ለመርሳት ይሞክራሉ። ሞት ዕድሜን ወይም ጾታን አይለይም። ሰዎች ሁሉ የሚፈሩት ነገር ነው።

ዳንዴል ዌብስተር ሕይወታቸው ማክተሚያ አካባቢ በአንድ ወቅት ቤተክርስቲያን ውስጥ ስለነበረው ሁኔታ ሲናገሩ፡- «ስበኪው ሽማግሌና መንፈሳዊነት የሚታይባቸው ሰው ነበሩ፤ ከመጽሐፍ ቅዱስ ካነበቡ በኋላ ቀስል ባለና ሁሉም እንዲቀበላቸው በመማጸን- ወዳጆቹ፣ ሁላችንም እንሞታለን! ሆኖም የምንሞተው አንድ ጊዜ ብቻ ነው» አሉ።

ከብዙ ዓመታት በኋላ ግን ዳንዴል ዌብስተር ስለዚያ ስብከት ሲናገሩ፡- «ቃሉቼ ተራና ደካማ ይመስላሉ፤ ይሁን አንጂ፣ እስካሁን እስካስሁበት ጊዜ ድረስ በልቤ ውስጥ ጉልህ ስፍራ» አላቸው ብለዋል።

ቀጠሮ ከሞት ጋር

ሰዎች ሁሉ ከሞት ጋር ላላቸው ቀጠሮ መዘጋጀት እንዳለባቸው መናገሩ ቀላል ነው፤ እኛ ራሳችን ከሞት ጋር ቀጠሮ እንዳለን ግን ማሰብ እንኳ አንፈልግም። ወታደሮች ወደ ጦር ሜዳ ሲሄዱ፣ ይሙት በቃ ስለተፈረደበት ሰው ስናስብ፣ ወይም ደግሞ ስመሞት የሚያጣጥር ሰው ስንመለከት ስለሞት እናስባለን። ጊዜው ይዋል ይደር እንጂ ሞት የማይቀር ጉዳይ ነው። ሌሎች ቀጠሮአችንን ልንሰርዝ ወይም ለሌላ ጊዜ ልናስተላልፋቸው እንችላለን፤ ከሞት ጋር ያለንን ቀጠሮ ግን ልንሰርዘው ወይም ለሌላ ጊዜ ልናስተላልፈው አንችልም። ወደድንም ጠላንም አንድ ቀን ከሞት ጋር ፊት ለፊት እንጋፈጣለን።

ስእግዚአብሔር ደንታ የሌለው ሕይወት ፍጻሜው ሥጋዊ ሞት ብቻ ቢሆን ኖሮ ይህን ያህል አስፈሪ ባልሆነብንም ነበር። መጽሐፍ ቅዱስ ግን ስለሁለተኛው ሞት ያስጠነቅቃል፤ ሁለተኛው ሞት ስዘላስም ከእግዚአብሔር መስየት ማስት ነው።

ገሃነም ስጋጢአተኞች እንደተመደበ ሁሉ ለቅዱሳን ደግሞ መንግሥተ ሰማይ እንደተዘጋጀ መዘንጋት የለብንም። ቅዱሳን ኃጢአታቸው ይቅር የተበላላቸው ሰዎች ናቸው። ከገሃነም ይልቅ ስለመንግሥተ ሰማይ መስማቱ ደስ እንደሚያሰኝ የታወቀ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ግን ስለ ሁለቱም ያስተምራል።

ቤት ስመልቀቅ ካሰብን በተቻለን መጠን ሰስ አዲሱ ሰፈር ወይም አካባቢ ማወቅ እንፈልጋለን። ከአንድ አገር ወደ ሌላው የምንሄድ ከሆነም ስለምንሄድበት አገር መረጃዎችን እናስባሰባለን። እንዲህ ከሆነ ደግሞ ዘላለማዊ ሕይወታችንን የት እንደምናሳልፈው ማሰቡ ተገቢ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ሰላ መንግሥተ ሰማይ ብዙ የሚናገረው አለው። ስለሆነም ስለዚያ ስፍራ ማሰብም መናገርም ትክክል ነው ማስት ነው። ከመንግሥተ ሰማይ ጋር ስናወዳድረው ይህ ምድር ያረጀና የማይረባ ይሆንብናል። ወደፊት የሚገሰጠውን ከብር ሰናሰብ የአሁኑ ዘመን ችግር ሊምንት ይሆንብናል። በሌላ

በኩል ስንመስከተው ክርስቲያን በዚህ ምድር እያለ አንኳ የመንግሥተ ሰማይን ኑሮ እየኖረ ነው ማለት ይቻላል። ከገዛ ሕሊናው ጋር ሰላም አለው፤ ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም አለው። በመከራና በችግር ውስጥ እንኳ ቢሆን ውስጣዊ ሰላምና ደስታ አለው፤ ይህ ሰላምና ደስታ በውጫዊ ሁኔታዎች የሚደገፍ አይደለም።

መንግሥተ ሰማይ

ከዚህ ሕይወት በኋላ ክርስቲያን መንግሥተ ሰማይ እንደሚገባ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። የዘጠና አራት ዓመት ሽማግሌ በነበሩበት ጊዜ ጆን ኩዊንሲ አዳምሰን ምን እንደሚሰማቸው አንድ ሰው ላቀረበላቸው ጥያቄ፡- «በጣም ጥሩ ሰሜት አለኝ፤ የምኖርበት ቤት ግን ጥሩ አይደለም» በማለት መልሰዋል። ምንም እንኳ የምንኖርበት ቤት ደካማ ወይም ታማሚ ቢሆንም ክርስቲያኖች ከሆንን አናጥረመርምም! አንንጫንጭም። ኢየሱስ ራሱ ለሰ መንግሥተ ሰማይ አስተምሮአል።

ብዙ ጥቅሶችን ማቅረብ ቢቻልም፣ በጣም ጎሳ ጎሳ ያሉትን ብቻ ሰማቅረብ እንሞክራለን (ዮሐ. 14:2)። «በአባቲ ዘንድ ብዙ መኖሪያ አለ፤ አስበስዚያ ግን የምትኖሩበትን ስፍራ ላዘጋጅላችሁ እሄዳለሁ ባላልኳችሁ ነበር። ሄጄ ስፍራ ካዘጋጀሁላችሁ በኋላ እኔ ባለሁበት አንድተኛሩ እንደገና መጥቼ እወስዳችኋለሁ» ይላል። ሐዋርያው ጳውሎስ ደግሞ በመንግሥተ ሰማይ መኖር በጣም እርግጠኛ ስለነበር፡- «ከዚህ እንደመኖሪያችን ከሆነው ሥጋችን ተስይተን ከኔታ ጋር መሆን እንመኛለን» ብሏል (2ቀሮ. 5:8)።

ታላቅና የከበረ ተላላ ክርስቲያኖችን ይጠብቃቸዋል። እስቲ ይህን ግንዛቤ በአእምሮአችን ይዘን የእግዚአብሔርን ሕልውና በመጠራጠሩ የታወቀው በብ አንጀራሰል ሊሞት ያጣጥር በነበረበት ሰዓት የተናገረውን እንመልከት፤ «ሕይወት በሁለት ዘላለማዊ ዓለማት መካከል ያለ መጋረጃ ነው፤ ከመጋረጃው አልፈን ሰማየት ብዙ እንንጠራራለን፤ ሆኖም ምንም አናይም። እንመሃለን፤ ሆኖም የራሳችን ድምፅ ቢያስተጋባ ከምንሰማው ድምፅ በቅር ምንም አንሰማም» አሰ። እላቲ የዚህን ሰው ሁኔታ ክርስቲያኖችን ከሚጠብቃቸው ተስፋ ጋር አወዳድሩ።

ሐዋርያው ጳውሎስ እየደጋገመ «እናውቃለን» «እርግጠኞች ነን» ይል ነበር። መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ኦብርሃም ሲናገር፡- «ጽኑ መሠረት ያላትን እግዚአብሔር ያቀዳትንና የሠራትን ከተማ ይጠባበቅ ነበር» ይላል።

ብዙ ሰዎች፡- «መንግሥተ ሰማይ በእውን ያለ ነው ወይለ ምሳሌያዊ ስፍራ?» በማለት ይጠይቃሉ። መንግሥተ ሰማይ በእውን ያለ ትክክለኛ ስፍራ ነው። ኢየሱስ ራሱ፡- «ሄጄ ስፍራ አዘጋጅላችኋለሁ» ብሏል። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን ሄኖክና ኤልያስ ወደ ሰማይ የተወሰዱት እኔና እናንተ የሰበሰነውን ይህን ሥጋ እንደለበሱ ነበር፤ የተወሰዱትም እንደ አፍሪካ፣ አሜሪካ ወይም ካናዳ እውን ወደሆነ ስፍራ ነበር።

ሌሎች ብዙ ሰዎች ደግሞ፡- «መንግሥተ ሰማይ የት ነው ያለው?» በማለት ይጠይቃሉ። ቅዱሳት መጻሕፍት መንግሥተ ሰማይ የት እንደሆነ ትክክለኛውን ስፍራ አይነግሩንም። ይህ ደግሞ ይህን ያህል ልዩነት

አያመጣም። መንግሥተ ሰማይ መኖሩ እውነት መሆኑንና ክርስቶስ በዚያ መንግሥት እንደሚቀበለን ማወቁ ነው ዋናው ጉዳይ።

ውብ ሰፍራ

መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን መንግሥተ ሰማይ በጣም ውብ ሰፍራ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ መንግሥተ ሰማይ በተለያዩ ለም ተጠርቶአል። ከእነዚህም ጥቂቶቹ፡ «እግዚአብሔር የሠራት ክተማ» «የተሻለ አገር» «ርሶት» እና «ክብር» የሚሉት ናቸው።

ምናልባትም፡ «በመንግሥተ ሰማይ እርሶ በርሶችን እንተዋወቅ ይሆን?» በማለት ትጠይቁ ይሆናል። ቀድሞ ከተለዩን ብዙ ወዳጆቻችን ጋር የምንገናኝበት ጊዜ እንደሚሆን መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል።

አንዳንድ ደግሞ፡ «ሕፃናት ይድናሉን?» በማለት ይጠይቃሉ። አዎን። ስለካስ መጠን እስካልደረሱ ድረስ ሕፃናት ለማንኛውም ነገር ተጠያቂ አይሆኑም። ከፋና በነውን ለመለየትና ለተጠያቂነት እስከሚበቁበት ጊዜ ድረስ ኃጢአታቸው እንደማይታለብባቸው የሚያመለክቱ ብዙ ፍንጮች አሉ።

መንግሥተ ሰማይ በዚህ ምድር ያልተግርነውን የምንግርበትና የምንረዳበት ሰፍራ እንደሚሆን መጽሐፍ ቅዱስ ያመለክታል።

በዕድሜ በጣም አርጅተው በነበረበት ዘመን አንድ ሰው ስለ እርሳቸው ዐዋቂነትና ጥበበኛነት ቢናገር የሰሙት ስር አይላክ ኒውተን፡ «ባውቅያኖስ ዳር ሆኖ ከዚህና ከዚያ ጠጠር እንደሚለቅም ሕፃን ነኝ፤ ይሁን እንጂ እፊት ለፊቱ ገና ያልደረሰኩበት የእውነት ውቅያኖስ ተዘርግቶ ይጠብቀኛል» አሉ።

ተማስ ኤዲስን ደግሞ፡ «ስለማንኛውም ነገር አንድ ሚሊዮንኛውን እጅ እንኳ ገና አልተረዳሁም» አሉ።

ሰምን ኀዘን፡ ስብራትና ተስፋ መቁረጥ በዚህ ምድር እንደሚኖር፤ እግዚአብሔር ለምን ዝም እንደሚል ላለን ጥያቄ ሁሉ መልስ የምናገኘው በመንግሥተ ሰማይ ነው። በዮሐ. 16፡23 ኢየሱስ፡ «በዚያ ቀን ከእኔ ምንም አትለምኑም» አለ። ምክንያቱም ጥያቄዎቻችን በሙሉ መልስ ለሰጧቸው ነው!

አንዳንድ ለዎች ደግሞ፡ «በመንግሥተ ሰማይ ምን እንሠራለን? ያለ አንዳች ሥራ በምችትና በመንደላቀቅ ማሳሰፍ ብቻ ነውን?» ሊሉ ይጠይቃሉ። በፍጹም። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን በመንግሥተ ሰማይም ቢሆን እግዚአብሔርን እናገለግላለን። ለእግዚአብሔር የምንሠራው ሥራ አለን። በሁሰንተናችንና በሁሰመናችን እግዚአብሔርን እናመስግናለን። መጽሐፍ ቅዱስ፡ «እነንግዲህ ወዲህ ምንም ዓይነት እርግጥን አይኖርም፤ የእግዚአብሔርና የቡድኑን በከተማይቱ ውስጥ ይሆናል፤ አገልጋዮቹም ያመልኩታል» ይላል (ፊ. 22፡3)።

የደስታ፡ የዝማሬ፡ የአገልግሎትና እግዚአብሔርን የምናመስግንበት ቀን ይሆናል። ያለአንዳች ድካም ስዘላለም እርሱን ማገልገል ምን ማለት እንደሚሆን እስቲ ለማስብ ሞክሩ።

በክርስቶስ ፊት

ከሥጋ መስዋት ማለት ከጌታ ጋር መሆን ማለት እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። አንድ ክርስቲያን ቢሞት ወዲያውኑ በክርስቶስ ፊት ለመሆን ይሄዳል። እዚያም ሥጋና ነፍሱ በአንድነት የሚገናኙበትን የትንሣኤ ቀን ነፍሱ ትጠብቃለች።

አንዳንድ ለዎች፡ «ለብዙ ዓመት የበሰበሰና አፈር የሆነ ወይም ደግሞ ተቃጥሎ የነደደ ሥጋ እንዴት ከሞት ሊነሣ ይችላል?» በማለት ይጠይቃሉ። ስዚህ ጥያቄ የተሟላ መልስ ያለው እግዚአብሔር ብቻ ነው። ይሁን እንጂ፡ አዲሱ አካል እንደ ክርስቶስ አካል ሁሉ ከቡር አካል ይሆናል። ዘላለማዊ አካል ይሆናል። ኀዘን፡ ልቅስ፡ ድካም፡ ሞት በፍጹም አይኖርበትም። የታደሰ አካል ቢሆንም ለይተን የምናውቀው አካል ይሆናል።

ሁሰት ዘላለማዊ ዓለማት አሉ። እያንዳንዱ የአዳም ዘር ከሁለቱ እንዱን መምረጥ ይኖርበታል። ስለ ሁለቱም ዓለማት ብዙ የማናውቃቸውና ገና ያልተረዳናቸው ምሥጢሮች አሉ። ይሁን እንጂ፡ አንደኛው ዓለም የኀዘን፡ የልቅስና የመከራ ዓለም ቢሆን ሁለተኛው ዓለም ግን የብርሃን፡ የደስታና የክብር ዓለም እንደሚሆን መጽሐፍ ቅዱስ በጣም ግልጽ በሆነ ሁኔታ ያስተምራል።

እስካሁን ድረስ የሰው ልጅ ለላለበት ችግር ተመልክተናል። ዋነኛው የሰው ልጅ ችግር መሠረታዊ ምክንያት ኃጢአት እንደሆነ ተመልክተናል። እግዚአብሔር የሌለበት የሰው ልጅ መጻዲ ሕይወት አስከፊና ተስፋ አስቆራጭ እንደሚሆን አይተናል። ለስ ችግራችን ማወቁ ወይም ደግሞ የእግዚአብሔርን እቅድ በአእምሮአችን መረዳቱ ብቻ በቂ አይደለም። እግዚአብሔር እንዲረዳው ከፊስገ ከሰው የሚጠበቁ መሟላት ያለባቸው ነገሮችም አሉ። በሚቀጥሉት ጥቂት ምዕራፎች ስለ እነዚህ ሰው ሊያሟላቸው ስለሚያስፈልጉ ሁኔታዎች እንመስክታለን።

ክፍል ሁለት

8 ኢየሱስ ለምን መጣ?

«የሰው ልጅ የጠፋውን ሊፈልግና ሊያድን መጥቶአልና»

ሉቃ. 19፡10

ኃጢአት በዚህ ዓለም ላይ በጣም አስከፊና አጥፊ ሐቅ መሆኑን ተመልክተናል። የችግር ሁሉ ምክንያቱ ኃጢአት ነው። የሰውን ልጅ ባሕርይ ሽባ ወይም ስንኩል አድርጎአል። የሰው ልጅ ውስጣዊ ሕይወት ሚዛኑን እንዳይጠብቅ አድርጎአል። ከብሩን ገፍቶአል። የሰው ልጅ በሰይጣን ወጥመድ እንዲጠመድ አድርጎአል።

የአእምሮ መቃወስ፡ የነገሮች መጣመም፡ የጥፋት፡ የጦርነት ሁሉ ሥራ-መሠረቱ ኃጢአት ነው። በአንገል ውስጥ እብደትን፡ በልብ ውስጥ መርዝን አድርጎአል። መጽሐፍ ቅዱስ ኃጢአትን የሚገልጠው ሥር- ነቀል

ፈውስ እንደሚታለፈልንው ከቶ ደዌ አድርጎ ነው። ከሰው ቁጥጥር በላይ በሆነ
ዓውሱ ነፋስ ወይም አሳት ገምራ ሊመሰል ይችላል። ከአብደረ ሐኪም ቤት
ያመለጠ የአኦምሮ ሕመምተኛን፣ የሚውጠውን ፈልጎ የሚያገላ አንበላን፣
የሰውን ሕይወት ቀስ በቀስ አመንምኖ እንደሚጨርስ ነቀርሳ (ካንሰር)
አያንዳንዱን የሕይወት ገጽታ እንደሚበክል መርዝ ሊመሰል ይችላል።

ይሁን እንጂ አንድ ሰው አንዳለው፡- «ኃጢአት ከመጽሐፍ ቅዱስ
ያርቀናል ወይም ደግሞ መጽሐፍ ቅዱስ ከኃጢአት ያርቀናል።»

የሰው ልጆች ለዘመናት በመንፈሳዊ ጨሰማ ውስጥ ተውጠው
ኖረዋል፤ በኃጢአት ታውረው መውጫ መንገድ ፍላጋ ሲደናበሩ ኖረዋል።
የሰው ልጅ ካለበት ግራ መጋባት፣ ከግብረ ገብነት ዝቅጠት የሚመራው
ይፈልጋል፤ ካለበት የዲያብሎስ ግዞት ነጻ የሚያወጣው አዳኝ ያለፈልገዋል።
የልብ ረሃብ፣ የአኦምሮ ጥግት የመንፈስ ስብራት ያለባቸው የሰው ልጆች
ሁኔታቸውን የሚያይላቸው ዓይንና የሚሰማላቸው ጆሮ አየፈለጉ ነው። ይሁን
እንጂ፣ በዓዲን ገነት ባገኘው ድል ዲያብሎስ በጣም እየተደሰተ ነው።

ከሥልጣኔ ርቆ ከሚኖረው ሰው አንሥቶ በታላላቅ ሥልጣኔዎች
ያለቶችን ግብፅን፣ ግሪክንና ሮምን ጨምሮ ሰዎች፡- «ከዚህ ችግር
የምንወጣው እንዴት ነው? እንዴት መሻሻል ይቻላል? ምን እናድርግ? ወዴት
እንሂድ? ከዚህ አለከፊ ደዌ እንዴት መገላገል ይቻላል? ለመሆኑ መፍትሔ
ወይም መውጫ መንገድ ይኖር ይሆን?» በማለት ሲጠይቁ ኖረዋል።

መጽሐፍ ቅዱስ የሚሰጠው መልስ

መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር የፍቅር አምላክ መሆኑን
እንደሚያስተምር ቀደም ሲል ተመልክተናል። ለሰው ልጅ አንድ ነገር
ማድረግን ፈልጎአል። ሰውን ማዳን ፈልጎአል። ከኃጢአት መርገም ሰውን ነጻ
ማውጣት ፈልጎአል። ታዲያ፣ እንዴት ነው ይህን ማድረግ የሚችለው?
እግዚአብሔር ዳድቅና ቅዱስ አምላክ ነው። ለዲያብሎስ ቢታዘዝ ሥጋዊና
መንፈሳዊ ሞትን እንደሚሞት ገና ከመጀመሪያው አንሥቶ ሰውን
አለጠንቅቃል። የሰው ልጅ ግን ሆን ብሎ በእግዚአብሔር ላይ ዐመፀ።
እንደተናገረው መሞት አለበት ወይም ደግሞ እግዚአብሔር ቃሉን ማጠፍ
አለበት። በመሠረቱ ግን እግዚአብሔር በፍጹም ቃሉን የማያጥፍ አምላክ
ነው። መሠረታዊ ባሕርዩ እንዲሞሽ አይፈቅድለትም። ለሰዚህም ቃሉን
መጠበቅ አለበት። ሰው በእግዚአብሔር ላይ በማመፁ ከእግዚአብሔር ፊት
መወገድ ነበረበት። ምክንያቱም፣ ሆን ብሎ በዲያብሎስ መንገድ መሄድን
መርጦአል።

የሰው ልጅ በአለከፊ ሁኔታ ውስጥ ነበር፤ ለሰዚህም ሌላ አማራጭ
መፈለግ ነበረበት። መሠረታዊ ባሕርዩ ተጣምሞአል። እግዚአብሔርን
ተቃውሞአል። አንዳንዶቹም ኃጢአት ከመጣባቸው ደዌ የተነሣ ሌላው ቀርቶ
እግዚአብሔርን አንኳ ከደዋል።

ይሁን እንጂ፣ በዓዲን ገነት እያሉ አንኳ አንድ ነገር እንደሚያደርግ
ፍንጭ ሰጥቶላቸዋል። ለሰዚህ ማሰጠን ቀደም፣ ለሰው ልጅ ግን ተሰፋን ሲሰጥ
«በአንተና በሴቲቱ መካከል ጠላትነት እንዲኖር አደርጋለሁ፤ የእርሰዋ ዘርና

የአንተ ዘርም ዘወትር ጠላቶች እንደሆኑ ይኖራሉ። የእርሰዋ ዘር የአንተን ራስ
ይቀጠቅጣል፤ አንተም የእርሰዋን ዘር ተረከዝ ትነከላለህ።» ነበር ያለው (ዘፍ.
3:15)። ራስን መቀጥቀጥ ዘላቂ ሕመምን ከዚያም አልፎ ሞትን ሊያመለክት፣
ለኮናን መንከሰ ግን ጊዜያዊ አደጋ ነው። እዚህ ላይ ነው ተሰፋው ያለው።
ይህን ነው የሰው ልጅ አጥብቆ መያዝ ያለበት። አንድ ቀን አዳኝ ወይም
ታዲያ እንደሚመጣ ነበር እግዚአብሔር እየተናገረ ያለው። እግዚአብሔር
ለሰው ተሰፋን ሰጠ። ይህን ተሰፋ ይዞ የሰው ልጅ ለአያሌ ምዕተ ዓመታት
ሲጠብቅ ኖሮአል።

ይህም ብቻ አይደለም። በታሪክ ውስጥ ባለቶች ሺህ ዓመታት ከሰማይ
ተጨማሪ ብርሃን የበረባቸው ወቅቶችም ነበሩ። በሚመጣው አዳኝ ቢያምን
ደኅንነትን እንደሚያገኝ እግዚአብሔር ለሰው ልጅ ተሰፋን ሰጥቶአል።
እንግዲህ የሰው ልጅ የሚድነው በእርሱ ምትክ ሌላው ሲሞት እንደሆነ
እግዚአብሔር ለሰው ማስተማር ጀምሮአል። ማለት ነው። ለሰው ልጅ መዳን
ቅጣቱን የሚከፍል መኖር አለበት።

እስቲ ለአንድ አፍታ ወደ ዓዲን ገነት ተመልሰን ሁኔታዎችን እንይ።
እግዚአብሔር፡- «ከዚህ ዛፍ ፍሬ በበላህበት ቀን በእርግጥ ትሞታለህ።» ብሎ
የሰውን ልጅ አለጠንቅቆት ነበር። የተከለከለውን ዛፍ ሰው በላ፤ ለሰዚህም
ሞተ።

ምናልባትም፡- «አዳም፣ አትብላ ያልኩህን ፍሬ በልተሃል፤ ይህ
ስሕተት ነበር፤ ሰወደፊቱ ግን አይልመድህ።» በማለት እግዚአብሔር
ሊያልፈው ይችላል ነበር። እንደዚያ ቢያደርግ ደግሞ እግዚአብሔር ሐሰተኛ
ሊሆን ነው። ቅዱሳን፣ ትክክለኛ ፈራጅም ሊሆን አይችልም ነበር። ቃሉን
እንዲጠብቅ የገዛ ባሕርዩ ግድ ይለዋል። ለሰዚህ የሰው ልጅ አካላዊና መንፈሳዊ
ሞትን መሞት ነበረበት። ዓመፀ ከአምላኩ ለይቶታል። የሥራውን ማግኘት
አለበት። ቀደም ብለን እንደተመለከትነው አዳም የሰው ዘር ሁሉ ራስ ነው።
አዳም ኃጢአት በማድረግ ሁላችንም ኃጢአት አድርገናል። «በአንድ ሰው
ምክንያት ኃጢአት ወደ ዓለም ገባ፤ በኃጢአት ምክንያትም ሞት መጣ፤
ይኸውም ሰው ሁሉ ኃጢአት ለሰሠራ ሞት በሰው ሁሉ ላይ መጣ።» (ሮሜ
5:12)።

እዚህ ላይ፡- «የእግዚአብሔር ፍትሕ ትክክል ከሆነ ታዲያ ለምን
ኃጢአተኛን ያደርቃል?» የሚል ጥያቄ ሊነሣ ይችላል። እዚህ ላይ ማስተዋል
ያለብን ማጽደቅ ሲባል፡- «የሰውን ልብ ከበደል ማንጻት» የሚል ትርጓሜ
ያለው መሆኑን ነው። ማጽደቅ ይቅር ከማለት የላቀ ነው። ምንም ኃጢአት
አንዳልተደረገ ያህል ኃጢአት መወገድ አለበት። ምንም ነቀፋ ወይም ከሰ
እስከማይኖርበት ድረስ የሰው ልጅ መታደስ አለበት። በሌላ አነጋገር የሰው
ልጅ ከእግዚአብሔር ጸጋ ከመውደቁ በፊት ቀድሞ ወደነበረበት ቦታ መመለስ
አለበት ማለት ነው።

ከልብ ዕውርነቱ የተነሣ የሰው ልጅ የዓዲን ገነትን ዓይነት ሕይወት
ለመኖር ብዙ ሙከራ አድርጎአል፤ ይሁን እንጂ ያለመው ግብ ላይ መድረስ
እልቻለም። ብዙ ሙከራዎችን አድርጎአል፤ ሆኖም አልተሳካለትም። ቢኤስ.
ሉዊስ የተባሉ ታላቅ ምሁር፡- «ሃይማኖቶች ሁሉ የክርስትና ቅድመ ክስተት

(Preview) ናቸው፤ አለያም ክርስትና ተጣምዋ የቀረበባቸው ናቸው ብለዋል።

ትምህርት በጣም ጠቃሚ ነው፤ ሆኖም ትምህርት ለውን ወደ አግዚአብሔር ሊያመጣው አይችልም። የሐሰት ሃይማኖቶች የተሻለ ተለፋን ስለው ልጅ በመለጠት የአሁን ችግሩን እንዲረሳ የሚያደርጉ ማደንዘዣዎች ናቸው። ወደ ትክክለኛው ግብ ሊያደርሱት ግን አይችሉም። የመንግሥታዊ ማኅበር ወደ ጦርነት ሊያመሩ የሚችሉ አስመግባባቶችን በማስወገድ ዓለም አቀፍ ግንኙነትን ሊያስገኝ ችሎአል፤ ለሰዚህም አግዚአብሔር እናመሰግናለን። ይሁን እንጂ የመንግሥታዊ ማኅበር ዘላቂ ሰላምን ሊያስገኝ ቢችል ኖሮ አግዚአብሔርን- «በምድራችን ሰላምን አለፍነናል፤ ጽድቅንም መሥርተናል፤ ከእንግዲህ ወዲህ አታለፈላንም» ባልነው ነበር። እነዚህ ሁሉ ታላቁ ፈጥሻ እስኪመጣ ድረስ የሚያረጋጉን ጊዜያዊ መፍትሔ ናቸው። የለው ልጅን ለማስተባበር የተደረገው የመጀመሪያው ሙከራ በቋንቋዎች መከፋፈል አንደተጠናቀቀ ከታሪክ ተምረናል። ያለ አግዚአብሔር ስመሥራት ባደረጉት ሙከራ ሁሉ ለዎች አልተላካቸውም፤ በዚህ ሁኔታም ይቀጥላሉ።

«አግዚአብሔር ጸድቅ፣ ቅዱሳና ትክክለኛ ፈራጅ ከሆነ ታዲያ፣ አንዴት ርጢአተኞችን ያጸድቃል?» የሚለው ጥያቄ መልስ የሚያሻው ነው። ምክንያቱም እያንዳንዱ ለው የራሱን ርጢአት መሸከም አስበት፤ እኩል ከእኩሉ ላይባል ሁሉም በዚህ ደዌ የተስከፈ ሰለሆኑ አንዱ ሌላኛውን ሊረዳው አይችልም።

መፍትሔ እንድናገኝ ከተፈለገ፣ በለው ምትክ የሚዋት ምንም በደላና ርጢአት የሌለበት ለው ሥጋዊና መንፈሳዊ ዋት መዋት አለበት። የለው ልጅን ፍርድ፣ ቅጣትና ዋት መቀበል አለበት። ታዲያ፣ እንዲህ ዓይነቱን ለው ከየት ማግኘት ይቻል ይሆን? መጽሐፍ ቅዱስ «ለዎች ሁሉ ርጢአት ሠርተዋል» ይላል (ዮሴ 3፡23)። ስለዚህም በዚህ ምድር ከርጢአት ነፃ የሆነ ለው ማግኘት አይቻልም። ይሁን እንጂ፣ አንድ መፍትሔ ብቻ አለ። የዓለምን ርጢአት ሁሉ መሸከም የሚችል የአግዚአብሔር ልጅ ብቻ ነው። ሊቃነ መላእክት ገብርኤል ወይም ሚካኤል ለርጢአታችን መዋት ይችሉ ነበር፤ ይሁን እንጂ ዘላለማዊው የአግዚአብሔር ልጅ ብቻ ነው ለለዎች ሁሉ ለመዋትና ቤዛ መሆን ብቃት ያለው።

አግዚአብሔር በሦስት አካላት

አግዚአብሔር ሥሁስ አምላክ እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምራል። ይሁን እንጂ ይህን ምሥጢር በሚገባ ልንረዳው አንችልም። መጽሐፍ ቅዱስ የሚነግረን አንድ አምላክ መኖሩን እንጂ ሦስት አማልክት አንዳሉ አይደለም። ይህ አንዱ አግዚአብሔር ግን በሦስት አካላት ተገልጾል። እነርሱም፦ አግዚአብሔር አብ፣ አግዚአብሔር ወልድ፣ አግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ናቸው።

ሁለተኛው የሥላሴ አካል አግዚአብሔር ወልድ ወይም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። በምንም ሁኔታ ከአግዚአብሔር አብ ጋር አኩል ነው። ባሥጋ የተገለጠ አምላክ፣ ዘላለማዊ አዳኝ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ ኢየሱስ ክርስቶስ ምንም ጅማሬ አንደሌለው ያስተምራል። የተፈጠረ ወይም ፍጡር አይደለም። ለማያት የተፈጠሩት በእርሱ አንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምራል (ዮሐ 1፡1-3)። ለማይና ምድር፣ ፀሐይ፣ ጨረቃና ከዋክብት ሁሉ የእርሱ ፍጡራን ናቸው። በየዓመቱ የምናከብረው የልደት በዓል የእርሱ ጅማሬ አይደለም። ጅማሬው የአግዚአብሔርን ጅማሬ ያህል ሁላችንንም ግራ ሊያጋባ የሚኖር ነው። «በመጀመሪያ ቃል ነበረ፤ ቃልም በአግዚአብሔር ዘንድ ነበረ፤ ቃልም አግዚአብሔር ነበረ» የሚለውን ብቻ ነው መጽሐፍ ቅዱስ የሚነግረን (ዮሐ 1፡1)።

መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ክርስቶስ ሊናገር፦ «ክርስቶስ ለማይታየው አግዚአብሔር እውነተኛ ምላሴ ነው። እርሱ የፍጥረት ሁሉ በኩር ነው። ምክንያቱም በለማይና በምድር ያሉት የሚታዩትና የማይታዩት የለማይ ኀይሎችና ገዢዎች፣ አለቆችና ባለሥልጣናት ሁሉ የተፈጠሩት በእርሱ ነው። አግዚአብሔር ሁሉን ነገር የፈጠረው በእርሱና በእርሱ ነው። እርሱ ከሁሉ ነገር በፊት ነበረ፤ ሁሉም ነገር ተያይዞ የቆመው በእርሱ ነው።» ይላል (ቆላ 1፡16-17)።

የመጨረሻው ሐረግ የሚያመለክተው ሁሉም ነገር ተያይዞ የጸናው በእርሱ መሆኑ ነው። በሌላ አነጋገር የኢየሱስ ክርስቶስ ኃይል ደግፎ ባይከው ኖሮ ፍጥረት ዓለም የአሁኑን መልኩን አይይዝም ነበር ማለት ነው። እንደገና መጽሐፍ ቅዱስ፦ «ጌታ ሆይ! አንተ ምድርን ፈጠርህ፤ ለማይም የእጅህ ሥራ ነው፤ እነርሱ ሁሉ ይጠፋሉ፤ አንተ ግን ትኖራለህ፤ እነርሱ እንደ ልብሉ ያረጃሉ እንደ መነፃጸፊያም ትጠቀሳላቸዋለህ፤ እንደ ልብሉም ይለወጣሉ። አንተ ግን ሁልጊዜ ያው ነህ፤ ከቶም አታረጅም» ይላል (ዕብ 1፡10-12)።

አዳኝ ኢየሱስ ክርስቶስ

ኢየሱስ ክርስቶስ ለሰራሱ ሊናገር፦ «እኔ አልፋና የሚጋ ነኝ፤ መጀመሪያውና መጨረሻውም እኔ ነኝ» ብሏል። የለውን ልጅ ወደ አግዚአብሔር ለማምጣት ችሎታ ያለው እርሱ ብቻ ነው። ግን ይህን ለማድረግ ፈቃደኛ ነውን? ከሆነ፣ ወደዚህ ዓለም መምጣት አለበት። የለው ልጆችን ሥጋ መልበስ አለበት። አስከዋት ድረስ እንኳ ታዛዥ ስመሆን ፈቃደኛ መሆን አለበት። ከርጢአት ጋር ፊት ለፊት መጋፈጥ አለበት። የለው ልጆች ሁሉ ጠላት የሆነውን ሰይጣንን ማሸነፍ አለበት። ከርጢአት ገበያ ለዎችን መታደግ ይኖርበታል። ተገዢውን ዋጋ በመክፈል አስረኞችን ነጻ ያወጣል፤ የሚከፍለውም ዋጋ የራሱን ሕይወት ይሆናል። በለዎች ይናቃል፤ ይጠላል፤ የሐዘንና የሕመም ለው ይሆናል። በአግዚአብሔር ይቀጣል፤ ከአግዚአብሔር ይስያል። ለሰ በደለኞች ርጢአት ይቆሰላል፤ ለሰ ለዎች መተላለፍ ይደቅቃል፤ በሚፈለለው ደሙ ለዎችን ከርጢአት ያድናል። ለውና

አግዚአብሔርን ያስቃርቃል። በአግዚአብሔርና በሰው መካከል መካከለኛ ይሆናል። የሰዎች ምትክ ይሆናል። በኃጢአተኛ ሰው ምትክ ይሞታል። በጣም የሚገርመው ደግሞ ይህን ሁሉ የሚያደርገው በፈቃደኝነት ነው።

ኢየሱስ ክርስቶስ በትክክል ይህን አድርጎአል። እሳይ የተዘረዘሩትን ለመፈጸም የአኛን ሥጋ ለበሰ።

የአግዚአብሔርን ግንኙነት ለሰዎች ለመግለጽ ክርስቶስ ወደዚህ ዓለም መጣ። አግዚአብሔር እንደሚወደንና ሊያድነን እንደሚፈልግም የነገረን እርሱ ነው። ስለ አግዚአብሔር ምሕረት ትዕግሥትና ጸጋ ያስተማረን እርሱ ነው። የዘላለምን ሕይወት ተስፋ የሰጠን ክርስቶስ ነው።

ከዚያም ሁሉ የሚበልጠው ግን ስለ እኛ ለመሞት የአኛን ሥጋና ደም ተጋራ (ዕብ. 2:14)። «ክርስቶስ የሰዎችን ኃጢአት ለመደምሰስ ተገለጠ» (ዮሐ. 3:16)። ክርስቶስ ወደዚህ ዓለም የመጣበት ዋነኛ ዓላማ ሕይወቱን ለሰዎች ኃጢአት መሥዋዕት ለማድረግ ነው። ለሰዎች ለመሞት መጣ።

ኢየሱስ በተወለደበት ሌሊት ለደግን ተንቀጠቀጠ። በዚህም ነበር ገና ከልጅነቱ ሊያጠፋው የፈለገው ሕፃናት ሁሉ እንዲገደሉ ሄሮድስ ትእዛዝ ሊያወጣ ዓላማው ኢየሱስ ክርስቶስን ለመግደል ነበር። እርሱ ነው ኃጢአት የሌለበት የአግዚአብሔር ልጅ። በዚህ ዓለም በነበረበት ጊዜ ሁሉ አንዴም አንኳ ኃጢአት አላደረግም። በዚህ ዓለም ከኖሩት ሁሉ አንድም ኃጢአት ያልተገኘበት እርሱ ብቻ ነው። ለሌዚህም በድፍረት በሰዎች ፊት ቆሞ «ለመሆኑ ከአናንተ ኃጢአተኛ ነህ ብሎ የሚወቅለኝ ማን ነው?» ብሎ መጠየቅ ችሎአል (ዮሐ. 8:48)። ጠላቱ ሌት ተቀን ይከታተሉታል፤ ይሁን እንጂ አንድም በደል አንኳ አላገኘበትም። እርሱ ምንም ነውር ወይም ወቀሳ የሌለበት ነው።

ኢየሱስ የኖረው የትሕትና ሕይወትን ነው። አጉል አልተመደደቀም፤ ከሰዎች ክብርን አልፈለገም። የተወለደው በበረት ነበር። ይህን ያህል ታዋቂ ባልነበረች በናዝሬት ከተማ አደገ። አናጢ ነበር። ተከታዮቹ እንዲሆኑ የመረጠውም ተራ ዓሣ አጥማጆችን ነበር። እርሱ ራሱም ቢሆን የተራ ሰው አኗኗርን ነበር የኖረው። ከግንም ለው የበለጠ ራሱን ዝቅ አድርጎአል።

«ማንም እንደዚህ ሰው ተናግሮ አያውቅም» (ዮሐ. 7:46) ተብሎ አስኪነገርሰት ድረስ በሥልጣን አስተማረ። የተናገረው ሁሉ እውነትነቱ በታሪክ የተረጋገጠ ነበር። የተናገረው ሁሉ በግብረ ገበዌ ይዘቱ እንዳር እውነት ነበር። ንግግሩም ሆነ ትምህርቱ ለሥነ ምግባራዊ ልቅነት ለፍራ የሚለጥ አይደለም። ትምህርቱ በነበረበት ዘመን ሁሉ ትክክል ነበር፤ ባለፉት ዘመናትም ሆነ አሁን ትክክል ነው።

የዚህ ሰው ንግግር በትንቢትነት እንዳርም ትክክል ነበር። ገና ወደፊት ስለሚፈጸሙ ነገሮች የተናገራቸው ብዙ ትንቢቶች አሉ። የሕግ ዐዋቂዎች ሊያጠምዱት የተለያዩ ጥያቄዎችን አቅርበውለታል፤ ሆኖም ግን አንዴም አንኳ ግራ አልተጋባም። ለተቃዋሚዎቹ የሰጠው መልስ ግልጽና እጥረ ያለ ነበር። በሚናገረው አያመነታም፤ ንግግሮቹም ለመረዳት የሚያዳግቱ አልነበሩም። የሚናገረውን ያውቃል፤ ስለዚህም በሥልጣንና በልበሙሉነት ይናገራል። ተራ ሰዎች እንኳ በደስታ ሊቀበሉት የሚችሉትን ነበር የተናገረው። ቃላቱ ጥልቀት ቢኖራቸውም ግልጽ ናቸው። ከቀላል አንሥቶ ውስብስብ ስለሆኑ ጉዳዮች

ለቀረቡለት ጥያቄዎች የሚሰጠው መልስ ሰዎች ያለ አንዳች ችግር ሊረዱት የሚችሉት ነበር።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ሕሙማንን ፈወሰ፤ ሽባን ተረተረ፤ ዕውርን አበራ፤ ደንቆዎች እንዲሰሙ አደረገ፤ ጎባጦችን አቀና፤ ለምጻዎችን አነጻ፤ ሙታንን አስነሣ፤ አጋንንትን አወጣ። ተፈጥሮ እንኳን ሳይቀር ታዝዞለታል። ማዕበሉን ጸጥ አለኝ። ላገለገላቸው ሁሉ ስላምን፣ ደስታንና ተስፋን ሰጥቶአል።

ምንም የፍርሃት ምልክት አልታየበትም። አንዴም እንኳ በጥድፈያ ሆኖ አያውቅም። በጸጥታና በእርጋታ ነበር የተመላለሰው። ስለ ሥራው ስጋትም ሆነ ጭንቀት ተስምቶት አያውቅም። ምንም እንኳ ሕሙማንን በሙሉ ባይፈውስም፣ የሞትን ሁሉ ባያስነሣም፣ የዕውራንን ሁሉ ዓይን ባያበራም፣ የተራቡትን ሁሉ ባይመግብም፣ በምድራዊ ሕይወቱ ማከተሚያ ላይ ግን፡- «የሰጠኸኝን ሥራ ሁሉ ፈጽሜአለሁ» ለማለት ችሎአል።

በእርጋታ በኢሳጦስ ፊት ቆሞ፡- «ከአግዚአብሔር ሥልጣን ባይሰጥህ ኖሮ በእኔ ላይ ምንም ሥልጣን ባልኖረህ ነበር» (ዮሐ. 9:11) ነበር ያለው። ፈርተው ለነበሩ ሰዎችም መላክነትን ማዘዝ እንደሚችል ነገራቸው።

ከስምንት መተ ዓመታት በፊት «እርሱ ለመታረድ እንደሚወስድ ጥበትና እንደሚሸሉትም በግ ዝም አለ፤ አንድ ቃል አልተናገረም» (ኢሳ. 53:7) በማለት የተነገረው ትንቢት እንደሚፈጸም እርግጠኛ በመሆን የመስቀል ሞትን ጸጥና ረጋ ብሎ ነበር የተቀበለው።

ዲያብሎስን ማሸነፉ

ሊፈጽመው የመጣውን አገልግሎት በታላቅ ጥንቃቄና እርጋታ አጠናቅቆአል። የመጣው ኃጢአተኞችን ለማዳን ነበር። ከሰዎች ላይ የአግዚአብሔርን ፍርድ ለማራቅ ነበር የመጣው። ለአንዴና ለዘላለም ዲያብሎስን ለማሸነፍ መጣ። ገሃነምና ሞትን ለማሸነፍ መጣ። ይህንንም ለማድረግ አንድ መንገድ ብቻ ነበር ያለው።

ከብዙ ሺህ ዓመታት በፊት ስለሞቱ ትንቢት ተነግሮ ነበር። አስቀድመን በዓደን ገነት እንደተመለከትነው፣ በኋላም በታሪኮችና በትንቢቶች የክርስቶስ ሞት ተነግሮ ነበር። አብርሃም እንደታረደ በግ ሆኖ አየው። የእስራኤል ልጆችም በሚታረደው በግ ምላሴነቱን አዩ። በአይሁድ መሠዊያ ላይ የሚፈሰሰው ደም አንድ ቀን የአግዚአብሔር በግ መጥቶ የዓለምን ኃጢአት እንደሚያስወግድ ምላሴ ነበር። ዳዊት ደጋግሞ ስለ ክርስቶስ ሞት በዝርዝር ትንቢት ተናግሮአል። ነቢዩ ኢሳይያስ ደግሞ በአንድ ሙሉ ምዕራፍ ስለ ክርስቶስ ሞት በትንቢት አመልክቶአል።

ኢየሱስ ክርስቶስም ቢሆን፡- «መልካም እረኛ ሕይወቱን ስለ በጎቼ አሳልፎ ይሰጣል» ቢል (ዮሐ. 10:11) ሕይወቱን ለመስጠትም ሆነ ላለመስጠት ሥልጣን እንዳለው መናገሩ ነበር። እንደገናም፡- «ሙሴ በበረሃ እባብን ከፍ አድርጎ እንደሰቀለ እንዲሁም የሰው ልጅ ከፍ ብሎ ሊሰቀል ይገባዋል። ምክንያቱም በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለምን ሕይወት እንዲያገኝ ነው» (ዮሐ. 3:14-15) ብሏል። ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ ተስቅሎ እንደሚሞት

ያወቀው ከዘላለም ዘመናት በፊት ነበር። ከመወሰዱ በፊት ከነበረው ጊዜ አስቀድሞ እንኳ ፅሁፍ ምቹ እየመጣ እንደሆነ ያውቃል። ከድንግል በተወለደበት ጊዜ ፊት ለፊቱ የሚጠብቀውን መስቀል አልዘነጋም። የለውን አካል የሰበሰውም ስለ ሰዎች እንዲሞት ነበር። ከልደቱ እስከ መስቀሉ ባለው ጊዜ ሁሉ ዓላማው ስለሰዎች መሞት ነበር።

ኢየሱስ ክርስቶስ ከማንም ሥጋ ለባሽ በበለጠ ሁኔታ መከራ እንደተቀበለ እንድ ሰው ሲናገር፡- «በጌቴሴማኒ ያሳለፈው ምሽት፣ በከሃዲው አልፎ መስጠቱ፣ መታሰፍ፣ ስምርመራ በሊቀ ካህናቱ ሽንጎ መቅረቡ፣ ፍርድ እስኪሰጠው መቆየቱ፣ ወደ ሮማዊው ባለሥልጣን ቤተመንግሥት መወሰዱ፣ ወደ ሄሮድስ ቤተመንግሥት መሄዱ፣ በጨካኖቹ የሄሮድስ ወታደሮች መንገላታቱ፣ ሕዝቡ እየሮጡ እንዲሞት መጠየቃቸው፣ መገረፉ፣ እጆቹንና እግሮቹን መቸንከፍ፣ ጎኑን በጦር መወጋቱ፣ የሾህ አክሊል መድፋቱ፣ «ሌሎቹን አዳነ ራሱን ግን ማዳን አልቻለም በማለት ሁለቱ ሌቦች ያስመት ሽሙጥ በመሉ የክርስቶስን መከራ ይበልጥ አስከፊ ያደርገዋል» ብሏል።

«በመስቀል የሚሞቱ ሌሎች ለዎች ለሁለትና ስምስት ቀናት በጣዕር ሊቆዩ ክርስቶስ ግን በስድስት ሰዓት ውለጥ ብቻ ለምን ሞተ?» በማለት እንዳንድ ሰዎች ይጠይቁታል። በመስቀል ላይ በተቸነከረበት ጊዜ ብዙ ደክሞ ነበር፤ ብዙ ተንገላትቶ ነበር። ከፋኛ ተገርፎአል፤ አካሉ ከፋኛ ተጎድቶአል። ይሁን እንጂ፣ ያም ሆኖ እንኳ ክርስቶስ የሞተው በፍጹም ፈቃደኝነት ነበር። ነፍሱ ከሥጋው የምትለይበትን ጊዜ እንኳ የመረጠው ራሱ ነበር።

በምድርና በሰማይ መካከል ተንጠስጠሰ። በቃላት ሊገልጡት በማይችሉት ሁኔታ መከራን ቢቀበልም አላገረመረመም፤ ምሕረትንም አልሰመነም፤ የሥቃዩን ብርታት የገስጠው፡- «ተጠማሁ» በሚለው ቃል ብቻ ነበር።

ኃጢአተኛ ወይስ የኃጢአተኞች ምትክ

ኃጢአተኛው ወይም የእርሱ ምትክ የሆነው ሰው እንዲሞት የእግዚአብሔር ፈቃድ ነበር። በኃጢአተኛው ለው ምትክ ለመሞት የቀረበው ደግሞ ክርስቶስ ነበር። ክርስቶስን መስቀል ላይ የቸነከረው ለእኔና ለእናንተ ያለው ፍቅር ነው። «ነገር ግን እኛ ኃጢአተኞች ሆነን ላለ ክርስቶስ በእኛ ምትክ ሞቶአል» (ሮሜ 5:8)።

የእኔና የእናንተን ኃጢአት በሥጋው በእንጨት ላይ ተሸከመ። ይሁን እንጂ እውነተኛው መከራ ኢየሱስ በሥጋው የተቀበለው መከራ አልነበረም። ከእርሱ በፊት ብዙዎች ሞተዋል። ከእርሱ በፊት ብዙዎች ስረጅሞ ጊዜ በመስቀል ላይ ቆይተዋል። ብዙዎችም በሰማዕትነት ሞተዋል። የክርስቶስን መከራ አስከፊ ያደረገው መንፈሳዊ ሞቱ ነበር። «አምላኬ፣ አምላኬ፣ ለስምን ተውሽኝ?» በማለት የሮሻውም ከተሸከመው የሰው ልጆች ኃጢአት መራራነት የተነሣ ነበር። ክርስቶስ በእኛ ምትክ ኃጢአት ስመሆኑ፣ በሥጋው ለመሞቱ፣ በዚያች ቀውጢ ወቅትም እግዚአብሔር እንደተወው ማስረጃ የሚሆነው «አምላኬ፣ አምላኬ፣ ለስምን ተውሽኝ?» በማለት ያለማው የጣዕር ጩኸት ነው። እኛ የእግዚአብሔር ጽድቅ እንሆን ዘንድ ምንም ኃጢአት

ያላደረገው ክርስቶስ ለሌ እኛ ኃጢአት ሆን (ገላ. 3:131 ማር. 15:34፤ 2ቀር. 6:21)። በመስቀል ላይ ኃጢአት ሆነ። በእግዚአብሔር ሞት ምንም ኃጢአትን አለማድረግ ትጣቱን ከግምት በላይ ያደርገዋል፤ ለራሱ የማያስፈልገውን ቅጣት ነበር የተቀበለው። የከፈለው ዋጋ ለራሱ ካላስፈለገው ታዲያ፣ ለማን ነበር ያንን ዋጋ የከፈለው?

እኔ የማውቀው ነገር ቢኖር ክርስቶስ ኃጢአቱን ለሥጋው በእንጨት ላይ መሸከሙን ነው። እኔ ልቸነከር ሲገባኝ እርሱ ተቸነከረ። ልቀበለው የሚገባኝን መከራ ተቀበለ፤ ከዚህም የተነሣ ወደ መንግሥተ ሰማይ መግባትና የእርሱን ጽድቅ መቀበል ቻልሁ። የብሉይ ኪዳን ምላሴዎች፣ ጥላዎችና መለዋዕቶች ሁሉ ተፈጸሙ። ከእንግዲህ ወዲህ ሊቀ ካህናቱ በቅድስት ቅዱሳን ውስጥ የኃጢአት መሥዋዕትን ማቅረብ አያስፈልጋቸውም። መሥዋዕቱ ሁሉ በክርስቶስ ተፈጽሞአል።

አሁን የመዳናችን መሠረት ተመሥርቶአል፤ ግድረግ የሚኖርብን ነገር ቢኖር በልጁ ማመን ብቻ ነው። በልጁ ለናምን ከእግዚአብሔር ጋር ስላም ይኖረናል። «እግዚአብሔር ዓለምን እጅግ ለለወደደ አንድ ልጁን ሰጠ፤ ለለዚህ በልጁ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት ይኖረዋል እንጂ አይጠፋም» (ዮሐ. 3:16)።

በመስቀሉ የሚታዩ ሦስቱ ነገሮች

በክርስቶስ መስቀል ሦስት ነገሮች ይታዩታል። በመጀመሪያ ኃጢአት ምን ያህል ጥልቅ መሆኑን አያስሁ። ክርስቶስ በመስቀል ላይ እንዲሞት አድርገዋል ብላችሁ በዘመኑ በነበሩ ሰዎች አትፍረዱ። እኔና እናንተም በደለኞች ነን። ክርስቶስን መስቀል ላይ የስቀሉት ሕዝቡ ወይም የሮም ወታደሮች አይደሉም፤ ክርስቶስ በፈቃደኝነት የሞተው በእኔና በእናንተ ኃጢአት ምክንያት ነው።

በሁለተኛ ደረጃ፡- ከመስቀሉ የእግዚአብሔርን ወሰን የሌለው ፍቅር አያስሁ። የእግዚአብሔርን ፍቅር የምትጠራጠሩ ከሆነ፣ ትኩር ብላችሁ መስቀሉን ተመልከቱ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ፍቅሩን የገለጸው በመስቀሉ ላይ ነው።

በሦስተኛ ደረጃ፡- በመስቀሉ ብቸኛውን የደኅንነት መንገድ አያስሁ። ኢየሱስ፡- «መንገድና እውነት ሕይወትም እኔ ነኝ፤ በእኔ በኩል ካልሆነ በቀር ማንም ወደ አብ የሚመጣ የለም» አለ (ዮሐ. 14:6)። ክርስቶስ መስቀል ላይ የፈጸመውን ካልተቀበልን በቀር ከኃጢአት ወይም ከገሃነም የምንድንበት መንገድ የለም። የምንድንበት ሌላ መንገድ ቢኖር ኖሮ ያዘጋጅልን ነበር። የሕይወት ተሐድሶ ወይም መልካም ሥነምግባር ሊያድነን ቢችል ኖሮ፣ ክርስቶስ እንዲሞትልን ባላስፈለገም ነበር። ስምትካችን የሚሞት ያስፈልገናል። ትዕቢታቸውን የሚነካ ስለሆነ ሰዎች ለለዚህ ጉዳይ መለማት አይፈልጉም። እኔነትንና ትምክህትን ከውስጣችን እውጥቶ የሚጥል ስለሆነ ማንም ሊቀበለው አይፈልግም።

«በወርቃማው ትእዛዝ መሠረት ብንኖር ልንድን አንችልም?» ወይም ደግሞ «በክርስቶስ ትምህርትና ሥነ ምግባራዊ ምላሌነት ብንኖር ራሳችንን ማዳን አንችልም ነበር?» በማለት ሰዎች ይጠይቃሉ። በኢየሱስ ትምህርት መሠረት በመኖር ልንድን ብንችል ኖሮ አንኳ ኃጢአተኞች መሆናችን አይቀርም። ምክንያቱም ማንኛችንም ብንሆን ከተወሰድንበት ጊዜ አንሥቶ እስከምንሞትበት ጊዜ ድረስ ክርስቶስ ባስተማረው መሠረት መኖር አንችልም። በድስሳል፤ በምፀናል፤ ኃጢአት አድርገናል። ታዲያ፤ ስለ ኃጢአታችን ምን ማድረግ እንችላለን? አንድ ነገር ብቻ ማድረግ እንችላለን፤ ይኸውም ወደ መስቀሉ መምጣትና ይቅርታን መቀበል ነው።

ከብዙ ዓመታት በፊት ንጉሥ ቻርለስ አምስተኛ ከአንድ ነጋዴ በጣም ብዙ ገንዘብ ተበድረው ነበር። በወቅቱ ገንዘቡን እንዲከፍሉ ማሳሰቢያ ቢደርሳቸውም ምንም ገንዘብ ስላልነበራቸው መክፈል አልቻሉም። አንድ ቀን ነጋዴው ስንጉሡ ከብር ከፍተኛ ግብዣ አዘጋጀ፤ የተጠሩት እንግዶች ስፍራቸውን ከመያዛቸውና ግብዣውም ከመጀመሩ በፊት ነጋዴው እሳት እንዲነድ አደረገ፤ ከዚያ በኋላ የዕዳውን ደብዳቤ ከኪሉ አወጣና አመድ እስኪሆን ድረስ አነደደው።

በተመሳሳይ ሁኔታም ሁላችንም የእግዚአብሔር ባስዕዳዎች ነበርን። ዕዳው መክፈል ቢኖርበትም የምንከፍለው አልነበረንም። ይህንንም ዕዳችንን ከሁለት ሺህ ዓመት በፊት ክርስቶስ ከፈለገን፤ ከዕዳ ነጻ ሆንን።

መጽሐፍ ቅዱስ፡- «ደም ካልፈሰስ የኃጢአት ስርየት አይገኝም» ይላል (ዕብ. 9:22)። አንዳንዶች፡- «ይህማ በጣም የሚዘገን ነው፤ ስመሆኑ በእንዲህ ዓይነቱ ሃይማኖት ታምናለህ?» በማለት ይጠይቁኛል። ሌሎች ደግሞ «እግዚአብሔር ስምን ደም እንደሚፈልግ ሊገባን አይችልም» ይላሉ። ሌሎችም፡- «ስምን ክርስቶስ ስለኔ መሞት አስፈለገው?» የሚል ጥያቄ ያቀርባሉ። ዛሬ ብዙ ሰባኪዎች ስለፈሰሰው የክርስቶስ ደም ሲሰብኩ አይሰማም፤ ቢሰብኩም እንኳ ጊዜ ያስፈለገውን ጉዳይ እንደሆነ ነው የሚቆጠረው። መጽሐፍ ቅዱስ ግን እንደዚያ ያስተምራል። ይህ ትምህርት የክርስትና ሥረ-መሠረት ነው። ክርስትናን ከሌሎች ሃይማኖቶች ልዩ የሚያደርገው በደም በተገኘ ቤዛነት ማመኑ ነው። ያለ ደም መዳን አንችልም። ደም የክርስቶስ ሞት ምላሌ ነው።

በቅርቡ በአንድ ትልቅ ሐኪም ቤት በነበርኩበት ጊዜ፡- «የደም ስጦታ» የሚል በቀይ የተጻፈ ጽሑፍ ያስበትን ላጥን ተመስክትኩ። ጽሑፉ የደም ነጠብጣብ በሚመስሉ ፊደሎች የተጻፈ ሲሆን፤ ሰዎች ደም እንዲስግሱም ያሳስባል። ስለአንድ ታማሚ ደም ሞት ወይም ሕይወት ማለት ነው። ደም የሚስገላቸው ሰዎች ከማመስገን በቀር ሌላ ቃል ሊኖራቸው አይችልም። ደም በረከት ነው!

ዘሌ. 17:11 «የማንኛውም ሕያው ፍጥረት ሕይወት የሚገኘው በደሙ ውስጥ ነው፤ የሕዝቡን ኃጢአት ያስወግድ ዘንድ ደም በመሠዊያም ጎን እንዲፈሰስ እግዚአብሔር ያዘዘበትም ምክንያት ይኸው ነው» ይላል። በብሉይ ኪዳን ዘመን ሲፈሰ የኖረው ደም ፍጹም መሥዋዕት የሆነው የክርስቶስ ምሳሌ ነበር።

ከደም የሚገኝ አምስት ነገር

መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚያስተምረን ደም በመጀመሪያ ደረጃ ይዋጃል። «እንደምታውቁት እናንተ የተዋጁችሁት ከአባቶቻችሁ ከወረሳችሁት ከከንቱ ኑሮአችሁ በሚጠፋ ነገር በብር ወይም በወርቅ አይደለም፤ እናንተ የተዋጁችሁት ነውር አንደሌላው ንጹሕ በግ በሆነው በክርስቶስ ክቡር ደም ነው» (1ኢጥ. 1:18-19)። የተዋጀነው ከዲያብሎስ አጅ ብቻ ሳይሆን፤ ሙሴ ከእግዚአብሔር ከተቀበለው ከሕግም ጭምር ነው። የክርስቶስ መስቀል ላይ ሞት ከሕግ በታች ከመሆን አውጥቶኛል። ሕግ ይፈርድብኛል፤ ክርስቶስ ግን ሕግ በሚፈርድብኝ ነገር ሁሉ መፍትሔ ይሆንኛል። በዓለም ያለ ወርቅ ወይም ብር ወይም የክብር ድንጋይ በሙሉ ሊዋጀኝ አይችልም። እነዚህ ነገሮች ማድረግ ያልቻሉትን የክርስቶስ ሞት ግን ማድረግ ችሎአል። መዋጀት ማለት «እንደገና መግዛት» ማለት ነው። ያለዋጋ ስዲያብሎስ ተሸጠን ነበር፤ ክርስቶስ ግን ዋጀን፤ ወደራሱም አመጣን።

በሁለተኛ ደረጃ ደም ያቀርባል። «አሁን ግን እናንተ ከዚህ በፊት ርቃችሁ የነበራችሁት በኢየሱስ ክርስቶስ ሆናችሁ በአርሱ ደም ቀርባችኋል» (ሌፌ. 2:13)። ከዚያ በፊት ስለነበርንበት ሁኔታ ሊናገር ደግሞ፡- «የእስራኤልን ዜግነት አጥታችሁ ስተስፋው ቃል እንግዶች ሆናችሁ፤ ደግሞም ተስፋ አጥታችሁና ከእግዚአብሔር ተስይታችሁ ያለ ክርስቶስ ነበራችሁ...» ይላል። ኢየሱስ ክርስቶስ ግን ገዛን። ወደ እግዚአብሔርም አመጣን። «እንግዲህ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ኅብረት ያላቸው አሁን ኩነኔ የሰባቸውም» (ሮሜ 8:1)። በክርስቶስ የተዋጀው ኃጢአተኛ ሁሉን ከሚችል አምላክ ፍርድ ነጻ ነው። ፍርዱን ክርስቶስ ተቀብሎታል።

በሦስተኛ ደረጃ ደም ሰላምን ያደርጋል። «በእርሱም አማካይነት በሰማይም ሆነ በምድር ያሉትን ነገሮች ሁሉ ከራሱ ጋር አስታረቀ፤ በመስቀል ላይ በፈለሰው ደሙም ሰላምን አደረገ» (ቃላ. 1:20)። በኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል ካልሆነ በቀር ዓለም ሰላም አይኖረውም። ወደ መስቀሉ መጥተህ ክርስቶስን በእምነት ካልተቀበልህ በቀር ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም ሊኖርህ አይችልም፤ የሕሊና ሰላም፤ የአእምሮ ሰላም፤ የነፍስ ሰላም ሊኖርህ አይችልም።

በአራተኛ ደረጃ ደም ያጸድቃል። «እንግዲህ የጸደቅነው በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከሆነ ይበልጡንም፤ ከእግዚአብሔር ቁጣ የምንድነው በእርሱ አማካይነት ነው» (ሮሜ 8:9)። ሰዎች በእግዚአብሔር ፊት የነበራቸውን አቋም ይስውጣል። ከበደለኝነትና ከኩነኔ ወደ ምሕረትና ይቅርታ ይስውጣል። ኃጢአቱ ይቅር የተባሰበት ኃጢአተኛ የፍርድ ጊዜውን ጨርሶ ከእስር ቤት እንደሚሰቀቅ አስረኛ ዓይነት አይደለም፤ ነጻ ቢሆን እንኳ የተሟላ ዜግነት ግን ሊነፈገው ይችላል። በንስሐ፤ የተመሰሰውና በክርስቶስ ደም ይቅርታን ያገኘው ኃጢአተኛ ግን የተሟላ የዜግነት መብት አለው። «እግዚአብሔር የመረጣቸውን ማንም ሊሳቸው አይችልም፤ ምክንያቱም ያጸደቃቸው እርሱ ነው፤ ሊፈርድባቸውስ የሚችል ግን ነው? ኢየሱስ ክርስቶስ ይፈርድባቸዋል? እርሱስ አይፈርድባቸውም፤ ምክንያቱም እርሱ ስለ እኛ

የሞተ ከሞት ተነሥቶ በእግዚአብሔር አብ ቀኝ የተቀመጠ ስለ እኛም የሚማልድ ነው (ሮሜ 8:33-34)።

በአምስተኛ ደረጃ ደም ያነጻል። «ነገር ግን እርሱ በብርሃን እንዳለ እኛም በብርሃን ብንኖር እርስ በርሳችን ሀብረት ይኖረናል። ደግሞም የልጁ የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኃጢአት ሁሉ ያነጻናል» (ዮሐ 1:7)። እዚህ ላይ ያለው ቁልፍ ቃል “ሁሉ” የሚለው ነው። ከፊል ኃጢአታችን ብቻ ሳይሆን ሁሉም እንደሚነጻ ነው የሚናገረው። በክርስቶስ ሞት አማካይነት ያደረግነው ኃጢአት ሁሉ ይነጻል።

እኔነቴን ይገዢ

ከብዙ ዓመታት በፊት ታላላቅ ሰዎች የሚገኙበት አንድ ከፍተኛ ስብሰባ በስንደን ከተማ ተደርጎ ነበር። ቄሣር ሚላን የተባለ በስመኑ ዝነኛ የነበረ የወንጌል ለባኪ ስብሰባው ላይ ነበር። አንዲት ውብና ማራኪ ድምፅ ያላት ልጃገረድ በመዘረቃ መሣሪያዎች እየታጀበች ዝማሬ አቀረበች፤ ሁሉም በተመሰጠ ያዳምጣት ነበር። ዝማሬዋን ከጨረሰች በኋላ ለባኪው ማስተዋል በተሞላበት ሁኔታ ወደልጃገረዲቱ ሄደና፡- «በጣም ውብና አስደላች ድምፅ አሰሽ፤ ይህን ድምፅሽን የክርስቶስን ወንጌል ስማስፋፋት አውለሽው ቢሆን ኖሮ ደግሞ ምንኛ ይበልጥ መልካም ይሆን ነበር። ከማንኛውም ለካራም ለው ወይም አመንዝራ ሴት ባላነሰ ሁኔታ አንቺም ብትሆኝ በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአተኛ መሆንሽን ላላሰብሽ እወዳለሁ። በጣም ደስ የሚለው ግን የልጁ የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኃጢአት ሁሉ የሚያነጻ መሆኑ ነው» አላት።

ይህን የሰማችው ልጃገረድ በድፍረቱ በጣም ተቆጣች። ለባኪው ግን፡- «የእኔ እንት ይህን ያህል የሚያስቆጣሽ ነገር የተናገርሁ አልመለስኝም፤ ለማንኛውም መንፈስ ቅዱስ እንዲናገርሽ ጸሎቴ ነው» አላት።

ግብዣው ተፈጻሚና ሁሉም ወደየቤታቸው ሄዱ። ወጣቷ ሴትም ለመተኛት አልጋዋ ላይ ወጣች። የሰባኪው ፊት ድቅን ይልባትና ድምፁም በአእምሮዋ ያቃጭል ጀመር። ከመኝታዋ ወረደች፤ እንባዎቿ ከዓይኖቿ እየወረዱ፤ እርሷስና ወረቀት አነሣችና «ያስ ደስታ ስኖር ላለሁ» የሚለውን በብዙዎች ዘንድ ታዋቂ የሆነውን መዝሙር ጻፈች በሰባኪው ምስክርነት በክርስቶስ ደም ነጽታ የዳነችው ያቺ ልጅ ቻርሎቲ ኢሊየት ትባል ነበር።

ይህም ብቻ አይደለም ከእጆቹ፤ ከእግሮቹና ከጎኑ ደም እየፈለሰ ክርስቶስ መስቀል ላይ ተሰቅሎ አልቀረም። ከመስቀል አውርደው ቀበሩት ትልቅ ድንጋይ አንከባለለው የመቃብሩን ደጃፍ ገጠሙ። ወታደሮች እንዲጠብቁት ተደረገ። ደቀ መዛሙርቱ በሆነው ነገር አዝነውና ተሰፋ ቆርጠው በአንድ ስፍራ ተሰብስበው ተቀምጠዋል። ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱ ወደ ኤማሁስ እየሄዱ ነበር። ሁሉም ፍርሃት አንዣባቸዋል። በዚያ ትንሣኤ ማለዳ ማርያም፤ ማርያም መግደላዊትና ሰሎሜ የኢየሱስን አለክሬን ሽቶ ስመቀባት ወደ መቃብሩ ሄደዋል። እዚያ ሊደርሱ ግን መቃብሩ ባዶ መሆኑ አይተው ደነገጡ። በመቃብሩ ድንጋይ ላይ የተቀመጠው መልአክ፡- «ማን ትፈልጋለችሁ?» በማለት ጠየቃቸው። አነርሱም «የናዝሬቱ ኢየሱስን

እንፈልጋለን» አሉ። ከዚያ በኋላ መልአክ እስከዛሬ ድረስ የለው ጆሮ ሰምቶት የማያውቀውን አስደላችና ታላቅ ዜና ነገራቸው፡- «እዚህ የለም ተነሥቶአል!» ነበር ያላቸው።

የትንሣኤው እውነት

እግዚአብሔር ሰዎችን የማዳኑ ታላቅ እቅድ ያለው እዚህ ሐት ላይ ነው። ያለ ኢየሱስ ክርስቶስ ትንሣኤ ደኅንነት ብሎ ነገር የማይታሰብ ነው። ከሞት እንደሚነሣ ክርስቶስ ደጋግሞ ተናግሮአል። በአንድ ወቅት «የናስ በዓሣ ነባሪ ሆኖ ውስጥ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት እንዳላለፈ እንዲሁ የለው ልጅ በመቃብር ውስጥ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት ያሳልፋል» ብሎ ነበር (ማቴ. 12:40)። እንደተናገረ እንዲሁ ተነሣ!

አንድን ታሪካዊ ክስተት እውነት ነው ብሎ ለመቀበል እንደ መስፈርት የሚረዱ ማስረጃዎች አሉ። ስለ ጉዳዩ በወቅቱ የነበሩ ታማኝ የዓይን ምስክሮች ሊያረጋግጡት ይገባል። የልዩስ ቄሣር የሚባል ሰው መኖሩን ወይም ታላቁ እስካንድር በሠላሣ ሦስት ዓመቱ መሞቱን ከሚያስረዱ መረጃዎች ይልቅ ኢየሱስ ክርስቶስ ከሞት እንደተነሣ የሚያሳይ ብዙ ማስረጃዎች አሉ። አጥጋቢ ማስረጃ የሌላቸውን ነገሮች የታሪክ ዐዋቂዎች እንደ እውነት መቀበላቸው በጣም ይገርማል። በጣም ብዙ ማስረጃ ያሉትን የኢየሱስ ክርስቶስን ትንሣኤ ለመቀበል ማንገራገራቸው ግን ይበልጥ የሚገርም ነው። የእነዚህ ሰዎች ችግራቸው ለማመን አስመፈስጋቸው ነው። መጽሐፍ ቅዱስ በሚሰጠው ምስክርነት መሠረት ይህን ድንቅ እውነት እንዳይቀበሉ መንፈሳዊ ዓይኖቻቸው ታውረዋል።

ክርስቶስ ከሞት ከተነሣ በመጀመሪያ ደረጃ፤ ያለ ምንም ጥርጥር አምላክ መሆኑን ያረጋግጣል። እርሱ ስለ ራሱ እንደተናገረው ነው ማለት ነው። ክርስቶስ በሥጋ የተገለጠ አምላክ ነው።

በሁለተኛ ደረጃ፤ ደግሞ ስደኅንነት አስፈላጊ የሆነውን የክርስቶስን የቤዛነት ሥራ እግዚአብሔር ተቀብሎታል ማለት ነው። «ይህ ጌታችን ኢየሱስም ስለ ኃጢአታችን ለሞት ተላልፎ የተሰጠውና እኛንም ለማጽደቅ ከሞት የተነሣው ነው» (ሮሜ 4:25)።

በሦስተኛ ደረጃ፤ ፍትሐዊ ወይም በጽድቅ ላይ የተመሠረተ ፍርድ መደረጉን ስለው ልጆች ያረጋግጣል። «በአዳም አስመታዘዝ ምክንያት ብዙዎች ኃጢአተኞች እንደሆኑ እንዲሁም በክርስቶስ መታዘዝ ምክንያት ብዙዎች ይጸድቃሉ» (ሮሜ 5:19)።

በአራተኛ ደረጃ፤ የእኛም አካል ከሞት እንደሚነሣ ማረጋገጫ ሊሆን ይችላል። «ክርስቶስ ለሞቱት ከሞት የመነሣት የመጀመሪያ ምላሴ ሆኖ በእርግጥ ከሞት ተነሥቶአል» (1ቀ. 15:20)። ምንም እንኳ ክርስቲያኖች ብንሆንም እንደማንም ለው እንሞታለን! ቅዱሳት መጻሕፍት እንደሚያስተምሩት ግን የሞተው አካላችን በትንሣኤ ጥዋት ከሞት ይነሣል። ያኔ ሞት ድል በመነሣት ይዋጣል። ከክርስቶስ ትንሣኤ የተነሣ የሞት መውጊያ ተሸንፎአል! ቁልፉ ያለው በክርስቶስ እጅ ነው። እርሱ ራሱ፡-

«ሕያውም ነኝ ሞቼ ነበር፤ ነገር ግን እነሆ ስዘላለም ሕያው ነኝ፤ በሞትና በሲኦል ላይ ሥልጣን አስኝ» ብሎአል (ፊል. 1:18)። ከዚህም ሌላ፡- «እኔ ሕያው እንደሆንሁ እናንተም ሕያው ትሆናላችሁ» አለ።

በአምስተኛ ደረጃ፣ የክርስቶስ ትንሣኤ በመጨረሻ ሞት ራሱ እንደሚሸነፍ ማስረጃ ነው። የሞት ኃይል ተሰብርቷል፤ የሞት ፍርሃትም ተወግዶአል። ስለዚህም ከመዝሙረኛው ጋር- «አንተ ከእኔ ጋር ለለሆንህ ለሞት በሚያለፈራ ጥቅጥ ጩላማ ባለበት ሸብቆ ውስጥ ባልፍ እንኳ ከፋ ነገር ይደርስብኛል ብዬ አልፈራም፤ የጠባቂነትህ በትርና ምርኩዝ ያጽናኑኛል» እንላለን (መዝ. 23:4) እንላለን።

ከኢየሱስ ክርስቶስ ትንሣኤ የተነሣ ጳውሎስ ሞትን እንደ አንድ አስፈሪ ነገር ሳይሆን በጉጉትና በናፍቆት ነበር የሚመስለው። በአንድ ወቅት «እኔ ሕይወት ማለት በክርስቶስ መኖር ነው፤ ሞትም ማለት ጥቅም የሚገኝበት ነገር ነው» ነበር ያሰው (ፊል. 1:21)። በስሜናዊው ካሮላይና ትኖር የነበረች ፔልማ ባር ፊልድ የምትሞትበትን ቀን እየተጠባበቀች በነበረበት ወቅት፡- «በጣም እወደዋለሁ፤ ስለዚህም ላየው ናፍቄአለሁ» ብላለች።

ያህ ኢየሱስ ክርስቶስ ትንሣኤ የወደፊቱን በተለፋ መጠባበቅ አንችልም ነበር። አንድ ቀን ከሞት በተነሣው በክርስቶስ ፊት እንደምንቆም መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል፤ የእርሱን አካል የሚመስል አካልም ይኖረናል።

9 ከየት እና እንዴት እንደምትጀምር

«እውነት እላችኋለሁ ካልተለወጣችሁና እንደ ሕፃናት ካልሆናችሁ ወደ መንግሥተ ሰማይ ከቶ አትገቡም» ማቴ. 18:3

ቁልቁል ወደ እንስሳነት ደረጃ የሚስበን ባሕርይ በእያንዳንዳችን ውስጥ መኖሩን ተመልክተናል- «ይኸውም አጉል ምክንያታዊነት፣ የሕሊና ጠባሳና፣ ለንኩል ፈቃድ ነው። በአጭሩ ይህን ችግር መንፈሳዊ የለበት ኃይል ማለት ይቻላል» የራሳችን ሥራ መልሶ እኛው ላይ ይፈርድብናል።

እግዚአብሔር ቅዱስና ጸድቅ አምላክ ነው። ኃጢአትን በቸልታ አያልፈውም። ኃጢአት ከእግዚአብሔር ይለያል። በሰው ላይ የእግዚአብሔር ቁጣ የሚመጣውም በኃጢአት ምክንያት ነው። የሰው ላይ ከእግዚአብሔር ስለተለየ ግብረ ገባዊ፣ አእምሮአዊና መንፈሳዊ የእግዚአብሔር ባሕርይ ርቀታል። ወደ እግዚአብሔር የሚያደርስውን መንገድ ካላገኘ በቀር እግዚአብሔር ዘንድ መቅረብ አይችልም።

ወደ እግዚአብሔር የሚያደርስን መንገድ አእምሮአዊ ወይም በምርምር የምናገኘው መንገድ አይደለም። በምርምር ኃይላችን ወደ እግዚአብሔር መድረስ አንችልም፤ ምክንያቱም ሐላባችን ከመለኮታዊው ሐላብ ጋር የሚጣጣም አይደለም፤ የሰው አእምሮ ከእግዚአብሔር ጋር ተጣልቶአል። መንፈሳዊ ዐመፀኞች ነን፤ ስለዚህም በራሳችን መንገድ እግዚአብሔርን ማምለክ አንችልም። ባሕርያችን በኃጢአት ተበክሎአል፤ ስለዚህም ወደ እግዚአብሔር የሚያደርስ ሥነ-ምግባር የለንም።

ወደ እግዚአብሔር የሚያደርስ መንገድ

ምን ላድርግ? ከየት ልጀምር? ከየት ልነሣ? ወደ እግዚአብሔር የሚያደርስኝ የትኛው መንገድ ነው? የሚሉ ጥያቄዎች የግድ ወደ አእምሮአችን ይመጣሉ። ኢየሱስ፡- «እውነት እላችኋለሁ፡ ካልተለወጣችሁና እንደ ሕፃናት ካልሆናችሁ ወደ መንግሥተ ሰማይ ከቶ አትገቡም» አለ (ማቴ. 18:3)። ዐዋቂዎች እንደ ሕፃናት እንዲሆኑ እንጂ ሕፃናት ደቀ መዛሙርቱ እንዲሆኑ አለመጠየቁ የሚገርም ነው። ስለዚህም ነው እያንዳንዳችን እንድንሰወጥ የሚጠይቀን። እንግዲህ የምንጀምረው ከዚህ ነው፤ የምንነሣው ከዚህ ነው። መስወጥ አለብን!

ብዙ ሰዎች መስወጥ ሲባል የሙሴ ሕግጋትን መጠበቅ ይመስላቸዋል። የሙሴ ሕግ የተሰጠበትን ዓላማ መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ አስፍሮታል። የሙሴ ሕግ የተሰጠው በየትኛውም ጊዜ ስሚነሣው የዓለማችን ችግር መፍትሔ እንዲሆን አልነበረም። እንዲያውም የችግራችንን፣ መፍትሔው ሳይሆን የችግራችንን ምክንያት ነው የሚያሳየን። ይህንንም በተመለከተ መጽሐፍ ቅዱስ፡- «የሕግ ትእዛዝ የሚመለከተው ከሕግ በታች ያሉትን እንደሆነ እናውቃለን፤ በዚህ ምክንያት ሰዎች የሚያመካኙት አጥተው አፋቸውን ይይዛሉ፤ ዓስሙም ሁሉ በእግዚአብሔር ፍርድ ሥር ይሆናል» ይላል (ሮሜ 3:19)። እንግዲህ ሕጉ የተሰጠው የሰዎችን ኃጢአት ለማሳየት ነው ማለት ነው። ከዚሁ ጋር አያይዞም፡- «ለስዚህ ማንም ሰው በእግዚአብሔር ፊት የሙሴን ሕግ በመፈጸም አይጸድቅም። ምክንያቱም ሕግ የሚያሳየው ሰው ሁሉ ኃጢአተኛ መሆኑን ነው» ይላል (ሮሜ 3:20)። ስለዚህም የሙሴን ሕግ በመፈጸም መለወጥ አይቻልም። መጽሐፍ ቅዱስ «ኃጢአት በሕግ ይታወቃል» ይላል። ሕግ ሰው ምን ያህል እንደዘቀጠ ራሱን ወይም ኃጢአቱን የሚያይበት ግብረ ገባዊ መስተዋት ነው። በበደላቸው ሰዎች ላይ ይፈርዳል እንጂ አይስውጣቸውም። የሰው ደካማ ጎን ላይ ጣቱን ይጠቁማል እንጂ ምሕረት አያደርግም። በሕጉ ውስጥ ሕይወት የለም። በሕጉ ውስጥ ያለው ሞት ነው። ምክንያቱም የሕጉ አዋጅ «ይህን ካላደረግህ ወይም ያንን ካላደረግህ ትሞታለህ» የሚል ነው።

አንዳንድ ሰዎች «ሃይማኖታችን የተራራው ለብከት ነው» ሲሉ ይደመጣሉ፤ ይሁን እንጂ የተራራውን ሰብከት መፈጸም የሚችል ሰው ገና መወሰድ አለበት። መጽሐፍ ቅዱስ ሰዎች ሁሉ ኃጢአት አድርገዋል፤ የእግዚአብሔርም ከብር ነድሎአቸዋል ይላል።

የምናረው ከነቀፋ በላይ ነው፤ ስለዚህም ንብሐ አያለፈልንኝም ብለህ ከመወሰንህ በፊት ውስጣዊ ግፊትህ ምን እንደሆነ መርምር። ሃይማኖታዊ የሕይወት ለውጥ በአንዳንድ ሰዎች እንጂ በእኔ ምንም አይጠቅመኝም ከማለትህ በፊት እስቲ ልብህን በጥንቃቄ መርምረው።

በሆሊውድ እስብክ በነበረበት ጊዜ እንዳንድ የፊልም ሰዎች ስለሃይማኖታዊ ልምድ እንድንግራቸው ጠይቀውኝ ነበር። ንግግሪን ከጨረሱ በኋላ በነበረን የውይይት ጊዜ እንደኛው ተነሣና፡- «ለመሆኑ መስወጥ ማለት ምን ማለት ነው?» ሊል የመጀመሪያውን ጥያቄ ጠየቀኝ።

ይህ ከሆነ ከጥቂት ጊዜ በኋላ ደግሞ በዋሽንግተን ለእንዳንድ የፖለቲካ ሰዎች ንግግር እንዳደርግ ተጋበዝኩ። በውይይቱ ጊዜ የቀረበልኝ የመጀመሪያው ጥያቄ፡- «መለወጥ ምን ማለት ነው?» የሚል ነበር።

በዩኒቨርሲቲዎችና በኮሌጆች በነበሩኝ ውይይቶች ሁሉ ይህንኑ ጥያቄ በተለያዩ መልኩ ይጠይቁኛል። «ዳግም መወለድ ምን ማለት ነው?» በማለት ይጠይቁኛል። እንዴት ዳግም መወለድ እንደሚቻል በሚለው መጽሐፈ የሚከተለውን ገልጼል ነበር።

አዲስ ልደት የሚሆነው በሁሉም መንገዶች ነው። ምናልባትም ቅጽበታዊ ሊሆን ይችላል፤ ምናልባትም በጊዜ ሂደት ውስጥ ሊሆን ይችላል። ሰዎች ወደዚህ ውሳኔ የሚደርሱበት መንገድ ቀጥተኛ ሊሆን ይችላል፤ ወይም ደግሞ ዙሪያ ጥምጥም ሊሆን ይችላል። በየትኛውም መንገድ ይሁን መጨረሻ ላይ የምንመጣው ወደ ክርስቶስ ነው። ከክርስቶስ ጋር ፊት ለፊት የምንገናኝበት ይህ አዲስ ልደት ሕይወታችን በአርሱ ቁጥጥር ሥር የሚሆንበት የአዲስ መንገድ ጀማሪ ነው። የዳግም ልደት ልምድ ካላቸው ግለሰቦች የተነሣ ሕይወት በአስደናቂ ሁኔታ ይለወጣል፤ ትዳር ይስተካከላል፤ ማኅበራት በሰዎች ላይ በጎ ተጽዕኖ ማሳደር ይችላሉ። ዛሬ በተለያዩ መልኩ ለሰዳግም ልደት ሲወራ እንሰማለን፤ እኔ የምናገረው ስለዚህ አይደለም። ምናልባትም ዳግም መወለድ የሚለውን ከእግዚአብሔር ቤተሰብ መወለድ የሚለው ቃል ቀለል ባለ ሁኔታ ሊገልጠው እንደሚችል አስባለሁ።

ስመሆኑ መለወጥ ምን ማለት ነው? በመለወጥ ውስጥ ተሳትፎ ያላቸው ነገሮች ምንድን ናቸው? እንዴት ይከናወናል? ውጤቱ ምንድን ነው? ወደ መንግሥተ ሰማይ ለመግባት መለወጥ አስፈላጊ የሆነበት ምክንያት ምንድን ነው?

መለወጥ ባለንበት ማኅበረሰብ ውስጥ አዲስ ነገር ላይሆን ይችላል። የአሠራር ዘዴያችንና አስተሳሰባችን በየጊዜው ይለወጣል። አርጌ ባሕል በአዲሱ ይለወጣል። ሰዎች ቀድሞ ከሚያምኑበት ፖለቲካዊና ፍልስፍናዊ አመለካከት ወደሌላው ይለወጣሉ። ባለፈው ጦርነት ጊዜ በጋዝ እንጠቀምባቸው የነበሩ ምድጆቻችን ወደ ከሰል ምድጃ ተለውጠው ነበር፤ አሁን ደግሞ በከሰል ከመጠቀም በጋዝ ወደመጠቀም ተለውጠዋል። ገንዘባችንንም ወደሌላ አገር ገንዘብ እንሰውጣለን።

በመሠረቱ መለወጥ ስንል፡- «አቅጣጫን መቀየር» «አስተሳሰብን መለወጥ» «መመለስ» ማለታችን ነው። በሃይማኖታዊ አንደምታው ግን «ንበሐ ማድረግ»፣ «እንደገና መወለድ»፣ «ጸጋን መቀበል»፣ «ሃይማኖትን መለማመድ»፣ «መንፈሳዊ ማረጋገጫን ማግኘት» በሚሉ የተለያዩ ቃላት ልንገልጸው እንችላለን።

ቃላቱ የጀማ ለብሰባዎችን በምናደርግበት አንድ ወቅት እንደ በጣም የታወቀ ጠጪ ወደ እኔ መጣና፡- «የሚናገሩት ቃል እውነት እንዳልሆነ ባውቅም፤ ይህን ክርስቶስ የሚሉትን ግን መምከር እፈልጋለሁ፤ አርስዎ ማድረግ ይችላል ብለው በሚናገሩበት ሁኔታ ቅንጣት ሰውጥ አንኳ በሕይወቴ ካመጣ ዕድሜ ልኪን ተከታይ እሆናለሁ» አሰኝ።

ይህንኑ ሰው ከሳምንታት በኋላ ሳገኘው እንዴት እንደሆነ ሊረዳው ባይችልም እንኳ ስመጠጣት ባስበ ቁጥር የሚከስከሰው ነገር እንዳለ ነገረኝ። በዚያ ገጂ ልማዱ ላይ ክርስቶስ ድል ሰጠው። ዛሬ ያ ሰው ከቤተሰቡ ጋር ክርስቶስን የሚያስከብር ሕይወት እየመራ ነው። በሌላ አነጋገር ተመለስ፤ አቅጣጫውን ቀየረ፤ አስተሳሰቡን ለወጠ፤ ከዚህም የተነሣ ተለወጠ ማለት ነው።

የመለወጥ ባሕርይ

ሰውጥ በብዙ ልዩ ልዩ መንገዶች ሊገለጥ ይችላል። የግለሰቡ ባሕርይ፣ ስሜታዊ ሚዛን፣ አካባቢው፣ አስቀድሞ የነበረው የአኗኗር ሁኔታና አኗኗር ሰውጡ በሚከናወንበት መንገድ ላይ የየራሳቸው ተጽዕኖ ሊኖራቸው ይችላል። ምናልባትም የሰውየው ሕይወት ለሰውጥ የሚዘጋጀው በኑሮው ከፍተኛ መመስቀቃል ሲገጥመው፣ ቀድሞ ጠቃሚ ብሎ የያዛቸው ነገሮች ሲከዱት፣ ቃላት ተሰፋ፣ የመቁረጥ ስሜት ሲደርስበት፣ በህብት ወይም በንብረቱ የነበረው እርካታ ሊርቀው ወይም የሚወዳቸውና አሉኝ የሚላቸው ሰዎች ሲለዩት ሊሆን ይችላል። ገንዘብ መሰብሰብን ግባቸው ያደረጉ፣ በሥራቸው ወይም በማኅበረሰቡ ዘንድ ባላቸው ተሰሚነት ልባቸውን ያሳረፉ፣ ወይም በሌሎች ነገሮች ሲደገፉ የነበሩ ሰዎች አንድ ቀን እነዚህ የታመኑባቸውን ነገሮች ሲያጡ የሕይወት መመስቀቃልና ባዶነት ይሰማቸዋል።

አላዛኝ ሁኔታ ባለበት በዚህ ወቅት ግለሰቡ በዚህ ዓለም ምንም እንዳላተረፈና ብቸኝነቱን ይረዳል። በዚያ ወቅት መንፈስ ቅዱስ ዓይኖቹን የጋረደውን መንፈሳዊ ጭጋግ ሊያስወግድለትና ለመጀመሪያ ጊዜ አጥርቶ ሊያይ ይችላል። የኃይል ሁሉ ምንጭ እግዚአብሔር ብቻ አንደሆነ ይረዳል፤ ጊዜን አይቶ የማይከዳ ወዳጅ እርሱ ብቻ መሆኑንም ይገነዘባል።

በሌላ በኩል ደግሞ የግለሰቡ ሕይወት የሚለወጠው ነገሮች ሲሳኩለት፣ ሊከናወኑለትና ከፍተኛ ብልጽግና ደረጃ ላይ ሲደርስ እግዚአብሔር ምን ያህል ምሕረቱን እንዳበዛለትና እንደባረከው ሲያይ የግለሰቡ ሕይወት ሲለወጥ ይችላል። ከእግዚአብሔር መልካምነት የተነሣ ያሰው ሁሉ የእርሱ መሆኑን ይረዳል፤ ከእግዚአብሔር መልካምነት የተነሣም ወደ ንስሐ ሊመጣ ይችላል (ሮሜ 2:4)።

ጳውሎስ በደማስቆ መንገድ ሕይወቱ በድንገት እንደተለወጠ ሁሉ በዚህ ወቅት የሚመጣውም ሰውጥ ድንገተኛና አስገራሚ ሲሆን ይችላል።

ይሁን እንጂ፡ የሁሉም ሰው ሰውጥ እንደ ድንገተኛ የብርሃን ብልጭታ ወዲያውኑ ወይም በቅጽበት የሚሆን ነው ማለት አይደለም። እንዳንድ ጊዜ ሰውጥ የሚከናወነው በግለሰቡ ውስጣዊ ሕይወት ውስጥ ረጅም

ጊዜና አስቸጋሪ ውስጣዊ ግጭት ከተፈጸመ በኋላ ሊሆን ይችላል። ለሰዓዊት እውነተኛ መገሰጥን የሚያገኙት ቀስ በቀስ ሊሆን ይችላል። ይህ በጊዜ ሂደት ውስጥ የሚከናወን ሰው ሕውቀትና ተረድተን ክርስቶስን የግል እዳና ጌታ አድርገን እንድንቀበልና ለእርሱም የሚገዛ ሕይወት እንዲኖረን ያደርገናል።

ስለዚህም፣ መለወጥ ስንል ግለሰቡ ሰላም እግዚአብሔር ፍቅር ግልጽና ጥርት ያለ ራዕይ የሚያገኝበት ቅጽበታዊ ነገር ሊሆን ይችላል ወይም ደግሞ በጊዜ ሂደት ውስጥ ቀስ በቀስ ከጨለማ ወደ ብርሃን፣ ከሞት ወደ ዘላለም ሕይወት የሚሻገርበት ልምምድ ሊሆን ይችላል።

እንዲሁም ስለተባለ ሁልጊዜ ይህን በሚመስል መንገድ ይፈጸማል ማለትም እይደለም። ለምሳሌ ያህል ባለቤቱ ክርስቲያን የሆነችበትን ቀን ይህ ነው ብላ አታስታውሰውም። ይሁን እንጂ በሕይወትዋ ሽግግር ያደረገችበት ወቅት እንደነበር ግን በእርግጠኝነት ትናገራለች። በክርስቲያኖች ቤት ክርስቲያናዊ በሆነ አኗኗር ያደጉ አንዳንድ ወጣቶች ሕይወታቸውን ለክርስቶስ የሰጡበትን ትክክለኛ ቀን ላያውቁት ይችላሉ። አንድ ሰው እንደተናገረው ፀሐይ የምትወጣበትን ትክክለኛ ጊዜ ላናውቀው እንችላለን፤ መውጣትዋን ካየን በኋላ ግን ያለ ጥርጥር እናውቃለን። ሌሎች ደግሞ በግልጽ ለሰ እምነታቸው የመስከሩበትን ቀን ያውቁታል። ከአዲስ ኪዳን እንደምን መለከተው ብዙዎች የሕይወት ሰውጥን ያገኙት ቅጽበታዊ ወይም እስደናቂ በሆነ ሁኔታ ነበር።

ስለ ሕይወት መለወጥ - ሥነልቦናዊ ዕይታ

ስብዙ ዓመታት ያህል የሥነ ልቦና ሳይንስ (ሳይኮሎጂ) ስሕይወት መለወጥ ወይም ሰሃይማኖታዊ ልምምድ ይህን ያህል ትኩረት የሰጠው ጉዳይ አልነበረም። ካስቶት ሃምሳ ዓመታት ወዲህ ግን የሥነ ልቦና ጠበብት ስለ ሕይወት መለወጥ ከፍተኛ ጥናትና ምርምር እድርገዋል። የሕይወት መለወጥ ክርስቲያናዊ ልምምድ ብቻ ሳይሆን፣ ሌሎች ሃይማኖቶችም ጭምር የሚለማመዱት እንደሆነ ከዚህም በላይ ደግሞ ሃይማኖት የሌላቸው ሰዎች እንኳ ሲሆኑ የዚህ ዓይነት ልምምድ ሊኖራቸው እንደሚችል ጥናታቸው ይመስከታል። መስወጥ ሦስት ደረጃዎች እንዳሉት የሥነልቦና ሊቃውንት ይናገራሉ። የመጀመሪያው፣ በሕይወት ውስጥ የሚከሰት ግራ መጋባት ወይም ጭንቀት ወይም ደግሞ የበደለኝነት ስሜት ሁስተኛው፣ የአንድ ነገር ማከተምና አቅጣጫን መለወጥ ሦስተኛ፣ ዕረፍትና የላቀ ደስታን የሚያስከትል እጅጅ ናቸው።

በ1983 (ኖቬምበር) የታተመው ኒውዩርክ ታይምስ ስብስቦችን ስሜት ጠቃሚታ ባወጣው ጽሑፍ፡- «ከግብረ ገባዊ ሚዛን ጎድስን በመገኘታችን የሚሰማን የበደለኝነት ስሜት መልሶ ስለሚታዩ በጎነት ስለሚሆን ጠቀሜታው የጎላ ነው። የሕፃናት ሕሊና እንዲዳብርና ፀረ ማኅበረሰብ ዝንባሌ እንዳይኖራቸው በማድረግ ረገድ በጣም አስፈላጊ ነው» ብሏል። በመቀጠልም ይኸው ጽሑፍ፡- «በመጀመሪያዎቹ የሕፃናታችን ዓመታት መልካም ጸባይ ሊኖረን የቻለው አንድን ጥፋት ስንፈጽም ስለሚደርስብን ቅጣት ስለነገሩንና

ያ ቅጣት እንዳይደርስብን ስለምንፈራ ነው፤ እንዲህ ዓይነት ፍርሃት ጤናማ ፍርሃት ነው። እያደግን ስንመጣ ግን እንደወላጆቻችን ስትከክስኛ ባሕርይ ምሳሌ ወይም አርአያ የሚሆንንን ነገር እንፈልጋለን . . . ገልግለች ግን ለጥፋታቸው ራሳቸውን ይቀጣሉ።» ይከተረ ጋይሊን እንደሚነግሩን «አርአያ የምናደርገው ነገር ሰናጣ የበደለኝነት ስሜት አይኖረንም፤ በዘመናችን ወጣቶች ላይ ደረ-ማሕበረሰብ ዝንባሌ የሚታየውም ከዚህ የተነሣ ነው» ይላል።

እንግዲህ፣ የተሻለ ነገር እንዲኖረን በውስጣችን ናፍቆትና መሻትን የሚፈጥረው የዚህ ዓይነት የበደለኝነት ስሜት ነው፤ ይህ ሊሆን የሚችለው ደግሞ ከክርስቶስ ጋር ትክክለኛ ግንኙነት ሊኖረን ብቻ ነው።

የሥነልቦና ዐዋቂዎች እንደሚነግሩን ሁሰት ዓይነት የሕይወት ሰውጦች አሉ። አንደኛው ጥልቅ የኃጢአተኝነት ስሜት ሊሆን ሁለተኛው ደግሞ ፍጽምና እንደጎደሰን ተረድተን የተሻለ ሕይወት እንዲኖረንና የጠስቀ መንፈሳዊ ግንዛቤ እንድናገኝ የምናደርገው ትግል ነው።

የሥነልቦና ሳይንስ ስለ ሕይወት መለወጥ ያደረገውን ጥናት አቅልሰን እንመስከተለን። ይሁን እንጂ ልናቃልለው ወይም በቸልታ ልናልፈው ግን አንችልም። የሥነልቦና ሊቃውንት ስለዚህ ጉዳይ ብዙ ጠቃሚ ነገሮችን አመልክተዋል፤ ይሁን እንጂ መጽሐፍ ቅዱሳዊው የሕይወት ሰውጥ መስከታዊ ወይም ከማንኛውም ነገር በላይ መሆኑን መቀበል አይፈልጉም።

በመሠረቱ መጽሐፍ ቅዱስ በሰውጥ ውስጥ ሦስት ነገሮች እንዳሉ ያመለክታል። ሁለቱ፣ ሰዎች የሚወስዱቸው እርምጃዎች ሲሆኑ አንደኛው ግን ራሱ እግዚአብሔር የሚያደርገው ነው። ሰውዬው በሚወስዳቸው እርምጃዎች ንስሐና እምነት ከፍተኛ ድርሻ አላቸው። ግለሰቡ ከቀድሞው ሕይወቱ መመለሱን በሚያደርገው ንስሐ ያሳያል፤ ይህ ለሕይወት ሰውጥ የመጀመሪያው መነሻ ነጥብ ነው። እምነት ደግሞ የሕይወት ሰውጥ ግብ ነው፤ ወደ እግዚአብሔር የሚመለሰው በእምነት ነው። ሦስተኛው ዳግም መወለድ ወይም «እንደገና መወለድ» ሲሆን በቁጡ ሲተረጎም በእግዚአብሔር ቤተሰብ መወለድ ማለት ነው። ይህ ሙሉ በሙሉ እግዚአብሔር የሚያደርገው ነው።

ኢየሱስ እንደሚነግረን ወደ መንግሥተ ሰማይ ስመግባት መስወጥ ይኖርብናል። ይህን ያለው ኢየሱስ እንጂ እኔ አይደለሁም! ይህ የእግዚአብሔር አላብ እንጂ የሰው አላብ አይደለም። ኢየሱስ እንዲህ አለ «በእውነት እላችኋለሁ ካልተሰወጣችሁና እንደ ሕፃናት ካልሆናችሁ ወደ መንግሥተ ሰማይ ከቶ አትገቡም» (ማቴ. 18:3)።

እውነተኛ የሕይወት ሰውጥ አእምሮን፣ ስሜትንና ፈቃድን ይጨምራል። ብዙ ሰዎች በአእምሮአቸው ክርስቶስን ተቀብለዋል። መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል እንደሆነም ያምናሉ። ስለ ክርስቶስ ሁሉንም ነገር ቢያምኑም ሕይወታቸው ግን በእውነት አልተሰወጠም። መጽሐፍ ቅዱስ- «ማመንማ አጋንንትም ያምናሉ፤ በፍርሃትም ይንቀጠቀጣሉ» ይላል (ያሐ. 2:19)።

የአእምሮአዊ እምነትና የሕይወት መለወጥ ልዩነት

ኢየሱስ አገልግሎቱን በጀመረባቸው የመጀመሪያዎቹ ጥቂት ዓመታት ብዙ ሰዎች ይከተሉት እንደነበር ከዮሐንስ ወንጌል እንመለከታለን። ይኸው የዮሐንስ ወንጌል፡- «ያደረጋቸውን ተአምራት በማየታቸው ብዙ ሰዎች በእርሱ አመኑ። ኢየሱስ ግን ሰዎችን ሁሉ ያውቅ ለሰነበር አላመናቸውም» ይላል (ዮሐ. 2፡23-24)። ለምን ነበር ኢየሱስ ያላመናቸው? ምክንያቱም እምነታቸው አእምሮአዊ እንጂ ልባዊ እንዳልነበር ለሰሚያውቅ ነው።

በአእምሮአዊ እምነትና ሰዎችን በሚያድን የሕይወት ለውጥ መካከል ከፍተኛ ልዩነት አለ። በጣም እርግጠኛ ለመሆን አስተሳሰባችን መለወጥ አለበት፤ በአእምሮአችንም ጭምር ክርስቶስን መቀበል አለብን።

ብዙ ሰዎች የተለያዩ ዓይነት ስሜታዊ ልምዶች ስላላቸው የሕይወት ለውጥ እንዳገኙ ያስባሉ፤ በትክክል ግን ክርስቶስን አልተከተሉም፤ እውነተኛ የሕይወት ለውጥም የላቸውም። ክርስቶስ አኗኗራችንም እንዲለወጥ ይጠይቃል፤ የሕይወት ለውጥን ካላለከተለ ልምዶችንን ልንጠራጠረው ይገባል። እርግጥ ነው ወደ ክርስቶስ ለንመጣ ስሜታችንም ጭምር ይለወጣል። የስሜታችን መገለጫ የሆኑት ጥላቻና ፍቅር ተላትፎ ይኖራቸዋል፤ ኃጢአት መጥላት፤ ጽድቅን ደግሞ መውደድ እንጀምራለን። ስሜታችንም ጭምር ሥር ነቀል ለውጥ ይኖራቸዋል። ለእርሱ ያለን ፍቅር ከዚህ በመለስ የሚባል ወይም አንድ ደረጃ ላይ የሚወለን አይደለም። ለእርሱ የሚኖረን ፍቅር ቃላት መግለጥ ከሚችሉት በላይ ነው።

ይሁን እንጂ በአእምሮአችን ክርስቶስን ለላተቀበልን ወይም ደግሞ አንድ ዓይነት ልምድ ስላለን ብቻ በቂ ነው ማለት አይደለም። ፈቃዳችን መለወጥ አለበት፤ ለክርስቶስ ለመታዘዝና ተከታዮቹ ለመሆን ፈቃደኛ መሆን አለብን። ፈቃዳችን ከእግዚአብሔር ፈቃድ ጋር መስማማት ይኖርበታል። እኔነት በመስቀል ይሰቀላል። ምኞታችን እርሱን ደስ ማለት ይሆናል። ሙሉ በሙሉ ራስን መስጠት የምንለውም ይህንን ነው።

ሕይወትህ ሊለወጥ መንፈስ ቅዱስ ኃጢአተኝነትህን እንድትረዳ ያደርግሃል። እምነትህ በአንተ ምትክ በመስቀል ላይ በሞተው በክርስቶስ ላይ ይሆናል። ልብህን ክፈት፤ ወደልብህ እንዲገባ ፍቀድለት፤ በዚያን ጊዜ መንፈስ ቅዱስ በውስጥህ አዲስ የመውሰድን ተአምር ይፈጽማል። አዲሱ ፍጥረት ሆነሃል። የመለኮት ባሕርይ በውስጥህ ይሆናል። የእግዚአብሔር ሕይወት ተካፋይ ትሆናለህ። በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ክርስቶስ በውስጥህ መኖር ይጀምራል።

የሕይወት ለውጥ በጣም ቀላል ስለሆነ ትንንሽ ልጆች እንኳ ሊሰማመዱት ይችላሉ፤ በሌላ በኩል ደግሞ በጣም ጥልቅ ስለሆነ የዓለማችን ታላላቅ የሥነመለኮት ሊቃውንት እንኳ ምንነቱን ሊመረምሩት አልቻሉም የደኅንነት መንገድ በጣም ግልጽ ነው። ከዚህም የተነሣ ማንም መረዳ ስለተላከው ከእግዚአብሔር መንግሥት አይታገድም። ህብታሙና ድሃው የተማረውና መሐይሙ፤ የሕይወት ለውጥን ማግኘት ይችላሉ።

በአጭር ቃል ለመናገር የሕይወት ለውጥ ማለት «መቀየር» ማለት ነው። አንድ ሰው ሕይወቱ ከተለወጠ። በኋላ እንኳ ቢሆን አንዳንድ

የሚወዳቸው ነገሮች ሊኖሩ ይችላሉ፤ ይሁን እንጂ እነዚያን ነገሮች የሚወድበት ምክንያት ይለወጣል። የተለወጠ ሰው የቀድሞ መንገዱን ይተቃል። ምንም እንኳ ዉዋና ቁጥብ ቢሆንም ከቀድሞ ጓደኞቹ ሊለይ ይችላል፤ የሚለያቸው ግን ለሰጠላቸው ላይሆን፤ አንድ ዓይነት አመለካከት ያላቸው የክርስቲያኖች ኅብረት ለሰሚበልጥበት ነው።

የተለወጠ ሰው ቀድሞ የሚጠላውን መልካም ነገር ይወዳል፤ ቀድሞ የሚወደውን ኃጢአት ይጠላል። ለእግዚአብሔር ያለው ልብ ይለወጣል። ምናልባትም በአንድ ወቅት ለእግዚአብሔር ደንታ የሌለው፤ እግዚአብሔርን የሚፈራና እንዲያውም እግዚአብሔርን የሚቃወም ሊሆን ይችላል፤ አሁን ግን ለእግዚአብሔር ልቡን የሚሰጥ፤ እግዚአብሔርን የሚወድና ከእርሱም ጋር ለላም ያለው ሰው ሊሆን ይችላል። እግዚአብሔርን በእኩነቱ ታዊ ፍርሃት ይፈራል፤ በእግዚአብሔር ይታመናል፤ ከማንም ይልቅ ለአምላኩ ታማኝ ነው። ከመለወጡ በፊት ፍላጎቱ ሥጋን ደስ ማለኝ ነበር። በአንድ ወቅት ለአእምሮአዊ ወይም ባሕላዊ ነገሮች ወይም ደግሞ ገንዘብን ለማጠራቀም ከፍተኛውን ለፍራና ግምት የሚሰጥ ሰው ሊሆን ይችላል። አሁን ግን፤ ክርስቶስን ደስ ማለኝ የሕይወቱ ዋነኛ ግብ ስለሚሆን፤ ጽድቅ፤ ቅድሳናና የክርስትና ሕይወትን መኖር ቅድሚያ የሚሰጣቸው ጉዳዮች ይሆናሉ። በሌላ አነጋገር የሕይወት መለወጥ ለንል ማንኛውንም የሕይወት ገጽታችንን የሚነካ ለውጥ ማለታችን ነው።

የሕይወት ለውጥ ምሳሌ

የጋብቻ ሥርዓትዋን ለመፈጸም ከኒውዮርክ ወደ ሱስ አንጀለስ የመጣች የአንዲት ወጣት ሴት ታሪክ አስታውሳለሁ። እርሷዋና እጮቹዋ በኒውዮርክ ባለ አንድ የማስታወቂያ ድርጅት ውስጥ ይሠሩ ነበር፤ በኋላ ግን እርሱ ካሊፎርኒያ ወዳለው ቢሮ ተዛወረ፤ ይህንንም ሲያደርግ ከሰድስት ወር በኋላ እርሷዋም እርሱ ወዳለበት ቦታ መጥታ እንደሚጋቡ ተነጋግረው ነበር።

አዲሱና ደለተኛ ሕይወትን ጠብቃ ወደ ሱስ አንጀለስ ከመጣች አንድ ሳምንት በኋላ ግን እጮቹዋ ሌላ ሴት ማፍቀሩን ዐወቀች፤ ጉዳዩን ገልጦ ከኒውዮርክ እንዳትመጣ ለመጸፍም ድፍረት አጣ።

ተሰፋዋ ጨለሞአል፤ እቅድዋ ተሰነካክሎአል፤ ያለምንም አይዘገባ ባይና አጽናኝ በዚያ በማታውቀው ከተማ ብቻዋን ነበረች። ቤተሰቦችዋ ሃይማኖተኞች አልነበሩም፤ ምክር፤ መጽናኛና ምረት በሚያስፈልጋት በዚያ ሰዓት ወደት እንደምትሄድ እንኳ አታውቅም።

ጭንቀትዋንና ውርደትዋን ያቀለለላት መስሎአት በማታውቀው ከተማ ላይ ታች በምትልበት ሰዓት አንድ ትልቅ ድንኳን ተተክሎ ታያለች። በዚያ ጊዜ ደግሞ በዚያ ከተማ ታላቅ የወንጌል ሰብከት አገልግሎት እየሰጠን ነበር። እርሷዋ እንደምትለው ወደዚያ የመራት ምን እንደሆነ ባታውቅም ወደ ሰብሰባው መጥታ አለከመጨረሻው ለማች። በሚቀጥለውም ቀን መጣች፤ በዚህ ሁኔታ ለአንድ ሳምንት ያህል ወንጌል ሲሰበክ በተከታታይ ሰማች። ሕይወትዋ ምሬትና ተሰፋ መቆረጥ ያጠላበት ቢሆንም እንኳ እግዚአብሔር ሊናገራት

ሰማችሁ በሕግ ደንብ እንደሚያስፈልጋችሁ በግዛት ሥልጣን ተናገረ ከርሱት ተቀበለች።

በክርስቶስ ከግዛት የተነሣ የገዢና የትክክል ሸክምታ ሊነሣላት ከለው ያጣችው ፍቅር መወጣጫ መሰላል ሆኖ ወደበለጠውና አጅግ ታላቅ ወደሆነው ፍቅር እንዳደረሰት ተረዳች። ኒውዮርክ ወዳለው የሥራ ምድብ እንዳትመለስ ምክንያት የሆኑት አፍሪካ ተወገደ፤ ወደዚያ ከተመለሰች በሕግ ፍጻሜው ላይ የደረሰ የመሰላት ሕይወት ከበፊቱ ይልቅ የተሟላ ሆኖ ታያች። ጊዜዋን በየፓርቲውና በየመዝናኛው ሰፍራ ከማሳለፍ ይልቅ፣ ይበልጣል ወደ እግዚአብሔር መቅረብና ሌሎችንም ማገልገል ጀመረች።

ያላትን ችሎታ ሁሉ ለእግዚአብሔር ከብርና ለክርስቶስ ወንጌል መስፋፋት አዋለችው። በዚህም ምክንያት በአብዛኛዋ የቤተክርስቲያኑ አባሎች የምትወደድና የምትናፈቅ ለመሆን በቃች። ከሁሉም የሚበልጠው ደግሞ ክርስቶስ ሊያጽናናት፣ ሊመራትና ሊጠብቃት ዝግጁ ሆኖ ከገንዋ መሆኑን በመረዳትዋ ለረጅም ጊዜ ሊያጠቃት የነበረው ብቸኝነትዋ ጨርሶ ጠፋ።

ይህ ሁሉ ሊሆንላት የቻለው ከሕይወትዋ መለወጥ የተነሣ ነበር። በዚያ ከገቱ ከሆነው ዓለማዊ ሕይወት ወደ አዳኝና ጌታዋ ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ስለተመለሰች ከእግዚአብሔር ጋር ለላም ሊኖራት ቻለ።

10 ንስሐ ምንድን ነው?

«ንስሐ መግባት ከማያስፈልጋቸው ዘጠና ዘጠኝ ደጋግ ሰዎች ይልቅ ንስሐ በሚገባ አንድ ሕይወት ምክንያት በመንግሥተ ሰማይ እንዲሁ ደስታ ይሆናል እላችኋለሁ።» ሉቃ. 13:3

በሰፊው ምዕራፍ ኢየሱስ የሕይወት ሰውጥን እንደሚፈልግ ተመልክተናል። ንስሐ እምነትና ዳግም መወለድ ለሕይወት መለወጥ የሚያስፈልጉ ሦስት ነገሮች መሆናቸውንም አይተናል። የእነዚህ ነገሮች ቅደም ተከተል አከራካሪ ሊሆን ይችላል፤ ሦስቱም በአንድነት እንደሚከናወኑ ግን በአመዛኙ ለምንት ላይ የተደረሰበት ጉዳይ ነው። ብናውቀውም በናውቀውም የሕይወት መለወጥን በተለማመድንበት ወቅት እነዚህ ሦስት ነገሮች በአንድነት ተከናውነዋል።

ንስሐን በአንድ ቃል መግለጥ ከባድለን «መመለስ» በሚለው ቃል መግለጥ ይቻላል። ምናልባትም ከምንድንነው የምንመለስው? የሚል ጥያቄ ሊነሣ ይችላል። መልሱ፡ «ከሕይወት» የሚል ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚያስተምረው ሕይወት ሕይወት መተላለፍ ማለት ነው። ሕይወት ማንኛውንም ሥልጣን ማቃለል፣ ለእግዚአብሔር ያለብንን ግዴታ አለመቀበል ማለት ነው። ሕይወት የመጣው አዳምና ሔዋን በንጉሥ በነበሩበት ጊዜ በመፈተናቸውና በሕይወት በመውደቃቸው ነበር። ከዚያን ጊዜ ወዲህ የለው ልጆች በሙሉ በዚህ አደገኛ መርዝ ተበክለዋል፤ ስለዚህም «ሁሉም ሕይወት አድርገዋል፤ አንድ እንኳ ዳድቅ የለም» ማለት ነው። ሕይወት ከእግዚአብሔር

ጋር ያለን ግንኙነት አበላሽተዋል፤ ከዚህ የተነሣም እርስ በርስ እንዲያውም ከራሳችን ጋር ያለን ንብረት እንኳ አበላሽተዋል።

ለዚህ «በእግዚአብሔር ፊት አጸያፊ» ለሆነው ነገር አንድ መፍትሔ ካልተገኘለት በቀር ከእግዚአብሔር፣ ከሌሎች ሰዎችና ከራሳችን ጋር ለላም ሊኖረን አይችልም። ከአንድ ዓይነት ሕይወት ብቻ ላይሆን ከብዙ ሕይወቶች እንድንርቅ ጭምር ነው የተነገረን። ዓለም፣ ሥጋና ሰይጣን በእኛ ላይ ለሚያሳድሩት ተጽዕኖ መዝገት የሉብንም። ክርስቶስ ከእኛ የሚጠብቀው የተሟላ ፍጹም ታማኝነት እንጂ፣ ከሕይወት ጋር መደራደርን፣ አስመስሎ መኖርንና ቸልተኝነትን በፍጹም አይቀበልም።

ንስሐና እምነት

እዚህም ላይ ቢሆን ፍቅር ከፍተኛ ድርሻ አለው። ኢየሱስ ክርስቶስን በሙሉ ልባችን የምንወድ ከሆነ፣ እርሱ የሚጠላቸውን ነገሮች ማድረግ አንፈልግም። በእምነት ራሳህን ለእርሱ አላልፈህ ስትሰጥ ወዲያው በሕይወትህ ውስጥ ያሉትን ሕይወቶች ትጠላለህ። ስለዚህም ንስሐና እምነት የማይነጣጠሉ ነገሮች ናቸው ማለት ነው። እውነተኛ ንስሐ ካላደረግህ በቀር ሊያድንህ የሚችል እምነት አይኖርህም፤ ያለ እውነተኛ ንስሐ ደግሞ ሊያድንህ የሚችል እምነት አይኖርህም። በጣም የሚያሳዝነው ግን ዛሬ ስለንሰላ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሲሰበክ አንሰማም። ሰዎች መስማት የማይወዱት ቃል ሆኖአል። ኢየሱስ በመጀመሪያ የሰበከው ሰብክት «የእግዚአብሔር መንግሥት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ» የሚል ነበር (ማቴ. 4:17)። ይህ በልጁ አማካይነት የተነገረ የእግዚአብሔር ቃል ነው። ኢየሱስ ሰዎችን የሚያፈቅርና ለሰዎች የሚፈራ ልብ ነበረው፤ የለውን በደልና ሕይወት ግን በቸልታ አላለፈም፤ ወዲያውኑ ነበር መቃወም የጀመረው። ሰዎች ሕይወታችንን እንዲቀበሉና፣ ከሕይወታቸውም እንዲመለሱ ጥሪ አቅርቦአል። ፍቅር፣ ጸጋና ምሕረት ወደ እኛ ከመምጣታቸው በፊት ንስሐ ማድረግ ይኖርብናል። ኢየሱስ ክርስቶስ ሕይወታችንን አይቀ እንዳላየ አላለፈም። እርሱ የእግዚአብሔርን ፍቅር የሚገልጥልን ንስሐ ሰናደርግ፣ ዝንባሌአችን ሲታደስና ወደ እግዚአብሔር ስንመለስ ብቻ ነው።

አንድ ቀን ሰዎች ወደ ኢየሱስ መጥተው ኢላጦስ ደማቸውን ከመጥቀስ ጋር ስለ ደበሉባቸው የገሊላ ሰዎች ነገሩት። አይሁድ በንግሥታቸው ሮማውያን ላይ በማመጣቸው የሮም ወታደሮች መጥተው ይህን አደረጉባቸው። ግንብ ተንዶ በሊሆም ብዙ ሰዎች መሞታቸውንም ነገሩት። ኢየሱስ ግን «ታዲያ እነዚህን የገሊላ ሰዎች ይህ ሁሉ ጥፋት የደረሰባቸው ከሌሎች የገሊላ ሰዎች ሁሉ ይበልጥ ሕይወታችንን ስለነበሩ ይመስላችኋል? አይደለም! በሕይወታችሁ ተጸጽታችሁ ንስሐ ባትገቡ እናንተም እንደ እነርሱ ትጠፋላችሁ» በማለት ነገራቸው (ሉቃ. 13:33)። በሌላ አነጋገር ሰዎች በዓመፅ፣ በአደጋ፣ ወይም ታምመው ቢሞቱም በንስሐ ወደ እግዚአብሔር ከልተመለሱ በቀር አግኝታቸው ምንም ልዩነት የለውም ማለቱ ነበር። ይህ እስካልሆነ ድረስ ግን እምነት በፍጹም ሊኖር አይችልም። የእግዚአብሔር ጸጋ በፍጹም አይወሰንም፤ ይሁን እንጂ ንስሐ ለእግዚአብሔር ጸጋ መንገድን ያመቻቻል።

ንስሐና የእግዚአብሔር ጾጋ

ደኅንነት ሙሉ በሙሉ በእግዚአብሔር ጸጋ ላይ የተመሠረተ መሆኑን ተመልክተናል። መጽሐፍ ቅዱስ ማንም ሕግን በመፈጸሙ በእግዚአብሔር ፊት እንደግዴዳድ ይናገራል፤ ከዚህ ጋር አያይዞም «ጸድቅ በእምነት ይኖራል» ይላል (ርግ 9:17)። ደኅንነት፣ የኃጢአት ይቅርታና ጽድቅ፣ ሙሉ በሙሉ የክርስቶስ ቤዛነት ሥራ ውጤት ናቸው። ይህ የክርስቶስ መሥዋዕት ስማንኛውም ሰው ወይም ዘመን ተግባራዊ እንዲሆን ከተፈሰገ ግን እያንዳንዱ ሰው በኃጢአቱ ንስሐ ማድረግና በእምነት ክርስቶስን መቀበል ይኖርበታል።

የነፃ ሰዎች በንስሐ እስኪመሰሉ ድረስ የናስ ንሐሳን ሰብኮአል።
ነቢዩ ሕዝቅኤልም፡- «በከፋ ሥራችሁ እያንዳንዳችሁን እቀጣለሁ፤ ስለዚህ
ከምታደርጉት ክፋት ተመስሱ፤ በጋጢ አታችሁም ምክንያት ራሳችሁን አታጥፉ
... » ሲል ንስሐን መስበኩ ነበር (ሕዘ. 18፡30)።

የአጥማቂው የሐንስ ዐቢይ መልእክትም፡- «እነሆ፣ የአግዚአብሔር መንግሥት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ» የሚል ነበር (ጥቴ. 3፡2)።

በአዲስ ኪዳን ውስጥ ንስሐ ለባ ጊዜ ተጠቅሶአል። ኢየሱሱ፡- «በኃጢአታችሁ ተጽጽታችሁ ንስሐ ባትገቡ እናንተም ትጠፋላችሁ» አለ። በኢንጢቆስጢ ቀን ኢፕሮስ የለበከው ስብከት፡- «ንስሐ ግቡ ኃጢአታችሁም ይቀር እንደባልላችሁ እያንዳንዳችሁ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ተጠመቁ» የሚል ነበር (ዮሐ. 21:38)። ሐዋርያው ጳውሎስ፡- «አይሁዳውያንም ሆኑ አረማውያን ንስሐ ገብተው ወደ እግዚአብሔር እንዲመለሱና በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ እንዲያምኑ አስጠነቀቅኋቸው» በማለት ንስሐን እንደሰበከ ይናገራል (ዮሐ. 20:21)። መጽሐፍ ቅዱስ፡- «ለሰዎች ባስማወቅ ያደረጉትን እግዚአብሔር ችላ ብሎ አልፎታል፤ አሁን ግን በየአገሩ ያሉትን ለሰዎች ሁሉ ንስሐ እንዲገቡ አዘዘአል» ይላል (ዮሐ. 17:30)። እንግዲህ ንስሐ ትእዛዝ ነው ማለት ነው። ግዴታ ነው ማለት ነው። እግዚአብሔር «ንስሐ ግቡ አስበልደኝ ትጠፋላችሁ!» ይላል። አንተስ ንስሐ አድርገሃል? እርግጠኛ ነህ?

ስለ ሐሰተኛ ጉሰሐ መጽሐፍ ቅዱስ ብዙ ምሳሌዎችን ይሰጣል። ስምሳሌ የሀላ ከግብፅ ሰመውጣትና ወደ ተስፋው ምድር ለመግባት ስሚፈልጉት አስራኤላውያን ፈርዖን፦ «በድያስሁ. . .» ብሎአቸው ነበር (ዘጸ. 9+27)። በግልጽ መረዳት እንደሚቻለው አባባሉ ጸጸትንና ቁጭትን የሚያመለክት ነው፤ ይሁን እንጂ እውነተኛ ጉሰሐ አልነበረም። ከገላመ. 15+24+ 30 እና 28+21 ማየት እንደሚቻለውም ሳኦል ተመሳሳይ ነገር አድርጎአል። ዳዊት ግን «በድያስሁ» በማለት ስነቢዩ ናቃን የተናገረው ከልቡ ነበር። (2ኛመ. 12+13 እና 20+10+ 17)። እውነተኛ ጉሰሐ ነበር ያደረገው (መዝ. 51)።

ሰለ ንስሐ ኢየሱስ የሰጠው ገለጻ

ለመሆኑ ኢየሱስ ንሐሳ ግቡ ሲል ምን ማለቱ ነው? ለምንድንነው ይህ ቃል በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በተደጋጋሚ የተጠቀሰው? ንሐሳ የሚለውን ቃል ከመዝገበ ቃላት ብትመለከቱ «መጻጸት ወይም ማዘን» የሚል ትርጉም እንዳለው ታያላችሁ። ኢየሱስ በመጀመሪያ የተጠቀመበት ቃል ግን ከዚህ ስየት ያለ ትርጉም ነበረው። ስለ ኃጢአት ማዘን ወይም መጻጸት ማለት ብቻ አልነበረም። በመጽሐፍ ቅዱሳዊ መልኩ ንሐሳ ማለት «መለወጥ ወይም መመስለ» ማለት ነው። ኃይልንና ድርጊትን ወይም እርምጃ መውሰድን የሚያመለክት ቃል ነው። በግላሰቡ ሕይወት ውስጥ የሚከናወን የተሟላ ለውጥ ማለት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ በኃጢአታችን ንሐሳ ማድረግ አንዳለብን ሲናገር ከኃጢአታችን መመለስ አለብን ማለቱ ነው። ከኃጢአትና ከአርሱም ጋር ግንኙነት ካለው ነገር በተቃራኒው መንገዳችንን መለወጥ አለብን ማለቱ ነው።

ኢየሱስ የአባካኙን ወይም የኩብላዩን ልጅ ታሪክ የተናገረው ንስሐ ማድረግ ማለት ምን ማለት እንደሆነ ሥዕላዊ ገለጻ ሲሰጠን ነው። ኩብላዩ ልጅ ንስሐ ያደረገው እንዲሁ ዝም ብሎ ስለ ኃጢአቱ በማዘንና በመጸጸት ብቻ አልነበረም። ውሎውና አዳሩ ከዓላሞች ጋር ነበር፤ ንስሐ ሲያደርግ ግን በዚያ ስፍራ አልቆየም። ወዲያውኑ ተነሥቶ ከዚያ ስፍራ ሄደ። ወደ ተቃራኒው አቅጣጫ መንገዱን ለወጠ። ወደ አባቱ ሄደ፤ በፊቱ ራሱን ዝቅ አደረገ። በዚህም ምክንያት ይቅርታን አገኘ።

መጽሐፍ ቅዱስ ለስ ንስሐ ሲናገር ምን ማለት እንደሆነ የዘመናችን ክርስቲያኖች በሚገባ የተረዱ አልመሰለኝም። ንስሐ ማድረግ ማለት በቅሬታ ራሳቸውን ማወዛወዝና «አዝናስሁ፤ እንደዚያ በማድረግ እጸጸታለሁ» ማለትና ከዚያ በኋላ ወደነበሩበት ስፍራ መመለስ ይመስላቸዋል። እውነተኛ ንስሐ «መለወጥ፣ መመለስ፣ አቅጣጫን መቀየር» ማለት ነው። ንሐሐ በኃጢአታችን ማዘን ብቻ አይደለም። ይሁዳም አዝኖ ነበር፤ ራሱን የሰቀለውም ከጎዘጉ የተነሣ ነበር። ስው ኃጢአቱን ሲቀበልና ሆኖም ንስሐ ሳያደርግ ሊቀር ውጤቱ ይህን ይመስላል። ሌላው ቀርቶ የሕይወት ተሐድሶ ማድረጉ ብቻ አንኳ በቂ አይደለም። አካላችንን ማሳቀል አያስፈልገንም፤ እግዚአብሔርን ደስ ስማለንት የተስያዩ አስቸጋሪ ነገሮችን ማለፍ የለብንም። ክርስቶስ ስኦጢአታችን በመስለብና ላይ የጋ ከፍሎአል። የኃጢአታችንን የጋ ለመክፈል ቅጣታችንን ተቀብሎአል። ምንም ዓይነት መከራ ብንቀበል ወደ ንስሐ ሊያደርስን አይችልም።

ንስሐ የሰሜት መነካት ብቻ አይደለም

ስለ ንስሐ ሲናገር በቀድሞ ዘመን እንደሚደረገው ስለ ኃጢአታችን ማልቀስ ወይም ማንበት ማስት አይደለም። አንዳንድ ሰዎች ንስሐ ስማድረግ ስተወሰነ ጊዜ የሚያደርጉት ልቅለ ለደኅንነት የሚያዘጋጃቸው ይመስላቸዋል። አንድ ሰው እንዳሟወተኝ በአንድ የወንጌል ስብስባ ከርስቶስን በተቀበለበት

አንድ ምሽት ወደ ፊት መጥቶ ተንበረከከ። ተንበርከኮ እየጸለየ እያለ አንዲት እግት መጣችና ጀርባውን ነካ አድርጋ «የእኔ ወንድም በርታ፣ አንድተድን ከፈለግህ መበርታት አለብህ» አስቸው። ጥቂት ቆየት ብሎ ደግሞ አንድ የቤተ ክርስቲያን ሰው መጥቶ «አሁን ዘና በል» አለው። ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ ደግሞ ሌላዋ እግት መጣችና «እኔ ደገንነትን ባገኘሁበት ጊዜ ብርሃን ፈቱ ላይ አርፎ ነበር» አለችው። በሁኔታው ግራ የተጋባው ወንድም «የምትሉትን ብርሃን ስማየት የምቸሰውን ሁሉ አደረግሁ፤ ሆኖም ግራ ስለተጋባሁ ምንም ያየሁት ነገር የለም» አላቸው።

አንድ በጣም አስተዋይ የሆነ ክርስቲያን መሪ ደገንነትን ባገኘበት ጊዜ የሚጠበቅበትን ስሜታዊ ለውጥ ባስማሳየቱ በእምነት ጉዞ ስመቀጠል እንቅፋት ሆኖበት እንደ ነበር የነገረችን አስታውሳለሁ።

በአንዳንድ ለፍራዎች የሚታየው ሐሰተኛ ስሜታዊ እንቅስቃሴ ለብዙ ቅኖችና እውነትን ፈላጊ ሰዎች መሰናከል ሆኖአል። አሁን ልነግራችሁ የምፈልገው እውነተኛ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ንስሐ ግን ሦስት ነገሮችን የሚያሳትፍ ነው፤ እነዚህም ሦስት ነገሮች አእምሮ፣ ስሜትና ፈቃድ ናቸው።

ሦስቱ የንስሐ ንጽታዎች

በመጀመሪያ ደረጃ፣ ኃጢአታችንን ማወቅ አለብን። መጽሐፍ ቅዱስ- «ሰዎች ሁሉ ኃጢአት ሠርተዋል፤ እግዚአብሔር የሰጣቸውንም ከብር አጥተዋል» ይላል (ሮጌ 3:23)። ነቢዩ ኢሳይያስ ኃጢአቱን ባወቀ ጊዜ- «እኔ ኃጢአተኛ ነኝና ወዮልኝ» በማለት ነበር የጮኸው (ኢሳ. 6:5)። የእግዚአብሔርን ቅድስና በሚላንሟል ያየው ኢዮብ- «በዐመድና በትቢያ ላይ ተቀምጦ ንስሐ እገባለሁ» አለ (ኢዮ. 42:6)። ጴጥሮስ ኃጢአተኝነቱን በተረዳ ጊዜ «እኔ ኃጢአተኛ ነኝ» አለ (ሉቃ. 5:8)። ኃጢአተኝነቱን የተገነዘበው ጳውሎስ- «ከኃጢአተኞች ሁሉ የባለሁ ኃጢአተኛ እኔ ነኝ» አለ (1ጢዮ. 1:15)።

ሰውን ስለ ኃጢአቱ የሚወቅሰው መንፈስ ቅዱስ ነው። በመሠረቱ፣ መንፈስ ቅዱስ በሰዎች ልብና እእምሮ ካልተንቀሳቀሰ በቀር ንስሐ ሊኖር አይችልም። መንፈስ ቅዱስ ኃጢአተኛ መሆናችንን እንድንገነዘብ የሚያደርገን ሰዎች በሚያደርጉልን ጸሎት፣ በሰባኪው ስብከት፣ የሌሎችን ምለክርነት በመስማት፣ በሕይወታችን በደረሰው ችግር በመጠቀም ሊሆን ይችላል። ይሁን እንጂ በአንዳንድ የወንጌል ስብሰባዎቻችን በኃጢአታቸው ቢወቀሱም፣ ከስሜታቸው መነካት የተነሣ ቢንቀጠቀጡም በኃጢአታቸው ንስሐ ያላደረጉ ሰዎችንም ዐውቃለሁ። በኃጢአት መወቀስ ይቻላል፤ ኃጢአተኝነትንም መረዳት ይቻላል፤ ሆኖም በኃጢአት ንስሐ እለማድረግም ይቻላል።

በሁለተኛ ደረጃ፣ እንደማንኛውም እውነተኛ ልምምድ ሁሉ ሰዎች ንስሐ ሲያደርጉም ስሜታቸው ተሳትፎ ያደርጋል፤ ስሜታቸውም ይነካል። ጳውሎስ ወደ ንስሐ የሚያደርስ ንዘን እንዳለ ተናግሮአል። አንድ ሰው ሲናገር- «ብዙ ሰዎች ስሜታዊነትን ይጠላሉ፤ አንዳንድ ሰዎች ደግሞ ስሜታዊነት ያስበት የሕይወት መስወጥን ይጠራጠራሉ፤ ለስሜትነቱ በማለት ብቻ የምንፈጥረው ሐሰተኛ ስሜታዊነት የራሱ አደጋ እስከው ይሁን እንጂ፣

የጥልቅ ስሜታችንን መነካትና ከዚህም የተነሣ የሚከተለውን ለውጥ ግን መከድ አይቻልም» ብሎአል።

ዶክተር ደብሊው ኢ. ሳንግስተር የተባሉ ታላቅ የሜቶዲስት ቤተ ክርስቲያን ሰባኪ- «የእርግ ኳስን ጨዋታ በመመልከት የሚጮኹ ሰዎች ሞልተዋል፤ አንድ ኃጢአተኛ በመስቀሉ ፊት ሆኖ ድምፁን ከፍ አድርጎ መጮኹ ግን ለሚታዊነት ነው በማለት በጣም ያናድዳቸዋል፤ ይህም የሚያሳየው ሚዛናቸው ትክክል አስመሆኑንና ለሰዎች ስሜት አክብሮት እንደሌላቸው ነው» ብለው ነበር።

በአስባበክህ ስሜታዊ ነህ በማለት ጆን ዌስሊን አጥብቀው የሚቃወሙ ሰዎች ነበሩ፤ ይሁን እንጂ ዌስሊ ብዙ ሺህ የሚቆጠሩ ሰዎችን ወደ እግዚአብሔር መልሰዋል።

በሦስተኛ ደረጃ ንስሐ ፈቃድን ያሳትፋል። ትክክለኛ የንስሐን ምሥጢር የምናገኘው ወደ ፈቃድ ስንመጣ ነው። አንድ ሰው ኃጢአትን ስመተው ፈቃደኛ መሆን አስበት። ስለ ራሱ፣ ስለ ኃጢአት፣ ስለ እግዚአብሔር፣ ያስው አመለካከት መስወጥ አለበት። ስሜታችን፣ ፈቃዳችንና ዓላማችን መነካት አለበት።

እውነተኛ ንስሐ እንድታደርግ ስመወሰን የሚያስችልህ የእግዚአብሔር መንፈስ ብቻ ነው። አንዲት ሕፃን- «እግዚአብሔር ሆይ፣ ጥሩ ልጅ እድርገኝ፤ ለሌላ ምክንያት ሳይሆን ወላጆቼ እንዳይገርፉኝ ጥሩ ልጅ እድርገኝ» በማለት እንደጸሰየች ይነገራል። የእኛ ንስሐ ግን ከዚህም በላይ መሆንን ይጠይቃል።

በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ ሰዎች በአባልነት በቤተ ክርስቲያን መዝገብ ተመዝግበዋል። ሲመቻቸው ወደ ቤተ ክርስቲያን ይሄዳሉ። ገንዘባቸውን ለቤተ ክርስቲያን ይሰጣሉ፤ እንቅስቃሴውንም ይደግፋሉ። ከአገልግሎት በኋላ የሰባኪውን እጅ ይጨብጡና በጣም ጥሩ ስብከት እንደሰበከ ይነግሩታል። እንደ ክርስቲያን ይናገራሉ፤ ከቅዱስ መጻሕፍትም ብዙ ጥቅሶች ይጠቅሳሉ፤ እውነተኛ ንስሐ ግን የላቸውም። ስለ እምነት ያላቸው ዝንባሌ «ሲመቻኝ እቀበስዋለሁ፤ ላይመቻኝ ግን እተወዋለሁ» የሚል ነው። አለቸጋሪ ሁኔታ ሲገጥማቸው ይጸልያሉ፤ ሁኔታዎች ሲመቻቸላቸው ግን በፍጹም ስእግዚአብሔር ደንታ የላቸውም። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚያስተምረን አንድ ሰው ወደ ክርስቶስ ሲመጣ በሚያደርገው ነገር ሁሉ የሚታይ ለውጥ ይኖራል።

ንስሐ ራስን መስጠትን ይጠይቃል

ክርስቲያን ከሆንህ በኋላ እንደፈለግኸው መኖር እንደምትችል የሚናገር አንድ ጥቅስ እንኳ ማቅረብ አይቻልም። ክርስቶስ ወደ ልባችን ከገባ የሕይወታችን ጌታ እንዲሆን ይፈልጋል። ሙሉ በሙሉ ራሳችንን እንድንሰጠው ይጠይቃል። እእምሮአችን የእርሱ እንዲሆን ይፈልጋል። አካላችን በእርሱ ቁጥጥር ሥር እንዲሆን ይፈልጋል። የምናደርገው ነገር ሁሉ በእርሱ ስም እንዲሆን ይፈልጋል።

ከርሰቲያን መሆናቸውን የሚናገሩ ብዙ ሰዎች የሚወዱትን ነገር ከሚያጡ ይልቅ ከርሰቲያን መሆኑ ቢቀርባቸው ይመርጣሉ። ብዙዎች ገንዘብን ወይም ለኑሮ የሚያስፈልጉአቸውን ነገሮች ከከርሰቲያል ትምህርት ያለቀድማሉ። ለቲያትር፣ ለእግር ኳስና ለቴሌቪዥን ጊዜ አለን፤ ለአግዚአብሔር ግን ጊዜ የለንም። የተለያዩ ነገሮችን ለመግዛት ገንዘብ እናወጣለን፤ ዐሥራታችንን ለመከፈል ግን ታማኞች አይደለንም። ይህ ጣዖት አምላክ ነው።

ለውጥ መኖር አለበት! በአረማውያንና በጣዖት አምላኪዎች ጣታችንን እንጠቀማለን፤ የምናመልከው ነገር ይለያይ እንጂ እኛም እንደ አነርሱ ጣዖት አምላኪዎች ነን። ያለ ጣዖቶቻችን መኖር እንደማንችል እናሳለለን። ነገሮችን፣ ማኅበረሰባዊ ከበሬታን፣ ዝናን፣ ታዋቂነትን፣ ገንዘብንና ዋለትና ያለው ሕይወትን እናመልካለን። በአኛና በእግዚአብሔር መካከል የሚመጣ ነገር ሁሉ ጣዖት ነው።

ኢየሱስ እነዚህን በመላለሱ ነገሮች ሁሉ ላይ ጌታ መሆን ይፈልጋል። ማኅበረሰባዊ ሕይወትህን፣ የቤተሰብ ሕይወትህን፣ የሥራ ሕይወትህን ሁሉ ለእርሱ አንድታለገዝ ይፈልጋል። እውነተኛ ንስሐ ለታደርግ በሁሉም ነገርህ ወደ እግዚአብሔር ትመለላለህ፤ ለሰዚህም ከርሰቲያል በምታደርገው፣ በምታለበው፣ በምትናገረው ሁሉ የመጀመሪያውን ሰፍራ መያዝ ይፈልጋል።

ሁሉን ለመተው፣ በሕይወታችን ከለው ጋጢአት ለመመለስ ፈቃደኞች ካልሆንን እርሱም በመንግሥቱ እንደማይቀበለን ከርሰቲያል አለጠንቅቆናል። ይህን ጉዳይ በከፊል ልብህ አታድርገው። «አንዳንዶቹን ጋጢአቶቼን እተዋቸዋለሁ፤ አንዳንዶቹ ግን ይቆዩ» አትበል። ከፊል ሕይወቴን ለከርሰቲያል አለጠዋለሁ፤ የተቀረውን ሕይወቴን ግን እንደወደድሁ አደርገዋለሁ አትበል። ኢየሱስ መቶ በመቶ ራሳችንን እንድንለጠው ይፈልጋል፤ እንደዚያ ካደረግን ሺህ እጥፍ ይከፍለናል። የሕይወታችንን አምላ እጅ ከለጠነው፤ አምላክ መቶ እጁን ይከፍለናል ብለን አናለብ። እግዚአብሔር በእንደዚህ ዓይነት መንገድ አይሠራም። ሁሉንም ሕይወታችንን ነው የሚፈልገው። ጋጢአትን ለመተው፣ ሁሉንም ለከርሰቲያል ለመለጠት ከወለንህ ከእግዚአብሔር ጋር ለላም እንዲኖርህ እርምጃ ወለደሃል ማለት ነው።

ንስሐ ያደረገው ወንበዴ በመለቀል ላይ ተሰቅሎ እያለ ኢየሱስን «ጌታ ሆይ፡ አለበኝ . . .» አለው (ሉቃ. 23:42)። «ጌታ» ብሎ ኢየሱስን መጥራቱ ሙሉ በሙሉ ሕይወቱን መለጠቱን ነው የሚያመለክተው። እውነተኛ የሕይወት ለውጥንና ራሱን መለጠትን ይጠይቃል። ይህ ደግሞ የእውነተኛ ንስሐ ውጤት ነው።

11 እምነት ምንድን ነው?

«እናንተ የዳናችሁት በእምነት አማካይነት፤ በጸጋው ነው፤ ይህም የእግዚአብሔር ለጦታ ነው እንጂ በአናንተ ሥራ የተገኘ አይደለም። ማንም ለው እንዳይመከም ይህ የመዳን ጸጋ የተገኘው ከሥራ አይደለም።» ወረ. 2:8-9

አሁን ደግሞ ከእግዚአብሔር ጋር ለላም እንዲኖረን ለማድረግ ወደሚያስችለን ቀጣዩ አርምጃ መጥተናል። በአሁኑ ጊዜ ያለፈው የጋጢአት ሕይወትህን የምትተውበት ደረጃ ላይ ደርሰሃል። ይህ ለውጥ በሕይወትህ እንዲከናወን ውላጌ ላይ ደርሰሃል። ከእንግዲህ ወዲህ ከእግዚአብሔር እየራቅህና እየሸሸህ አይደለህም፤ ይልቁንም ወደ መለኮታዊ ፍቅሩ፣ ምሕረቱና ጥበቃው እየተጠጋህ ነው። ትልቅ ውላጌ አድርገሃል። ንስሐ አድርገሃል፤ ምንም እንኳ አስቸጋሪ ሊሆንብህ ቢችልም ትከክለኛውን መንገድ መርጠሃል። ከ3500 ዓመታት በፊት ሙሴ በግብፅ ቤተመንግሥት ከመሆን ይልቅ፤ እግዚአብሔርን መርጦአል፤ አንተም እርሱ የተከተለውን መንገድ እየተከተልህ ነው።

ሙሴ ለሕይወቱ ፈርቶ ከግብፅ ሲለደድ የአርባ ዓመት ሰው ነበር። ከአርባ ዓመት በኋላ ደግሞ እለራኤላውያንን ከግብፅ ባርነት ነጻ ለማውጣት ተመልሶ መጣ። ምን ዓይነት አለደናቂ ለውጥ ነው! ትልቅ ውላጌ አድርገአል። የእግዚአብሔር ፍቅር ከሴለበት የግብፅ ብልጥግናና ዝና ይልቅ በመከራ ውለጥ ቢሆን እንኳ የእምነትና የእውነትን መንገድ ለመከተል መርጦአል።

የእምነት ሰው

ሙሴ የተማረ ሰው ነበር፤ ሀብታምና በማኅበረሰቡም ተንድ የተከበረ ሰው ነበር። የፈርዖን ልጅ ያላደገችው እንደመሆኑ መጠን በከብር፣ በምሾችና በድሎች ነበር የሚኖረው። በወቅቱ ታላቅና ገናና እጅግም ሀብታም ከነበረው ከግብፅ ዙፋን የራቀ አልነበረም።

ይሁን እንጂ መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን፡- «ሙሴ ካደገ በኋላ የፈርዖን የልጅ ልጅ ተብሎ መጠራትን እንዲያለው በእምነት ነው። ለሰዚህ በጋጢአት ከሚገኘው ጊዜያዊ ደለታ ይልቅ ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር መከራ መቀበልን መረጠ። ወደ ፊት የሚቀበለውን ሽልማት ለለተመለከተ ከግብፅ ሀብት ይልቅ ለሰው መሢሕ መዋረድ የበለጠ ሀብት መሆኑን አለበ። የንጉሡንም ቀጣ ላይፈራ ከግብፅ የወጣው በእምነት ነው፤ የማይታየውንም አምላክ እንዳየው ያህል ሆኖ በዓላማው ጸና» (ዕብ. 11:24-27)። ይህ ከፍል የሚናገረው ከፈርዖን ፊት ለለሸሸው ነፍስ ገዳዩ ሙሴ ላይሆን ከእግዚአብሔር ጋር አርባ ዓመት በምድረ በዳ ለላለፈው ሙሴ ነው።

«እምቢ አለ» እና «መረጠ» የሚሉትን ቃላት ልብ እንበል። ይህ እውነተኛ ንስሐ ነው። ሙሴ ይህን ያደረገው በእምነት ነበር፤ ይህ ሁለተኛው እርምጃ ነው። ሙሴ ይህን ያደረገው በጊዜያዊ ለሜትና ግንፍላነት ተነሣሥቶ አልነበረም። ያለበው ለላልተላካለትም አልነበረም እንደዚያ ያደረገው ተለፋ